

**ØSTRE LANDSRET
DOM**
afsagt den 25. marts 2026

Sag BS-14371/2023-OLR
(16. afdeling)

FOA – Fag og Arbejde
som mandatar for

- 1) Sagsøger 1
- 2) Sagsøger 2
- 3) Sagsøger 3
- 4) Sagsøger 4
- 5) Sagsøger 5
- 6) Sagsøger 6
- 7) Sagsøger 7

(advokat Christian Traberg Bennetzen)

mod

Lønmodtagernes Garantifond
(advokat Lise Lauridsen)

og

Sagsøgte Virksomhed
(advokat Steen Witthøfft)

og

Sag BS-37405/2023-OLR
(16. afdeling)

Sagsøger 8
(advokat Peter Sejersen, beskikket)

mod

Lønmodtagernes Garantifond
(advokat Lise Lauridsen)

og

Sagsøgte Virksomhed
(advokat Steen Witthøfft)

Landsdommerne Anne Birgitte Fisker, Michael de Thurah og Vilhelm Konstantin Poulsen (kst.) har deltaget i sagens afgørelse.

Sagerne er anlagt ved Retten i Hillerød henholdsvis den 19. december 2022 og 10. maj 2023. Ved kendelser af henholdsvis 16. marts 2023 (BS-52955/2022-HIL) og 26. juli 2023 (BS-23313/2023-HIL) er sagerne henvist til behandling ved landsretten efter retsplejelovens § 226, stk. 1.

Østre Landsret har den 9. november 2023 tiltrådt, at betingelserne for henvisning er opfyldt, og samtidig bestemt, at sagerne skal behandles i forbindelse med hinanden, jf. retsplejelovens § 254, stk. 1.

Sagerne drejer sig om, hvorvidt sagsøgerne kan rette et krav på manglende udbetaling af løn mv. mod Lønmodtagernes Garantifond (LG) som følge af, at Virksomhed A/S, hvor sagsøgerne var ansat som handicaphjælpere efter den såkaldte BPA-ordning, blev erklæret konkurs, eller om kravene skal rettes mod Sagsøgte Virksomhed, hvor sagsøgerne efterfølgende blev ansat. Afgørende for, om sagsøgerne kan rette deres krav imod Lønmodtagernes Garantifond eller Sagsøgte Virksomhed, er i første række, om kravene er omfattet af bestemmelsen i § 8, stk. 2, nr. 2, i lov om Lønmodtagernes Garantifond, der angår krav sikret gennem offentlig garanti, og i anden række, om Sagsøgte Virksomheds ansættelse af sagsøgerne er sket som led i en virksomhedsoverdragelse.

Påstande

FOA – Fag og Arbejde har som mandatar for sagsøgerne Sagsøger 1, Sagsøger 2, Sagsøger 3, Sagsøger 4, Sagsøger 5, Sagsøger 6 og Sagsøger 7 nedlagt følgende endelige påstande:

”Principal:

1. LG tilpligtes at anerkende, at Sagsøgernes lønkrav som følge af Virksomhed A/S' konkurs i kraft af lov om lønmodtagernes Garantifond § 8, stk. 2, kan overdrages til LG.

Subsidiært:

2. LG tilpligtes at anerkende, at Sagsøgerne ikke er virksomheds
overdraget til Sagsøgte Virksomhed. -

Overfor Sagsøgte Virksomhed nedlægges følgende påstand for det til -
fælde, at Sagsøgerne ikke får medhold i påstand 1 eller påstand 2 over -
for LG:

3. Sagsøgte Virksomhed tilpligtes at anerkende, at Sagsøgerne, der -
ikke har fået medhold i påstand 1 eller 2 overfor LG, er virksom -
hedsoverdraget til Sagsøgte Virksomhed.

Overfor LG nedlægges følgende påstand for det tilfælde, at Sagsøgerne
får medhold i påstand 1 eller påstand 2 overfor LG:

4. LG tilpligtes at anerkende, at Sagsøgernes krav, som de er frem -
sat i bilag 2, skal forrentes fra 1. juli 2022, som er ydelsernes forfald -
-stid, jf. renteloven § 3, stk. 1. Subsidiært fra et tidligere tidspunkt
end sagens anlæg bestemt af retten, jf. rentelovens § 3, stk. 5, jf. § 8,
stk. 2. Mere subsidiært fra sagens anlæg, jf. rentelovens § 8, stk. 1.

Overfor Sagsøgte Virksomhed nedlægges følgende påstand for det til -
fælde, at Sagsøgerne får medhold i påstand 3 overfor -
Sagsøgte Virksomhed:

5. Sagsøgte Virksomhed tilpligtes at anerkende, at Sagsøgernes krav,
som de er fremsat i bilag 2, skal forrentes fra 1. juli 2022, som er
ydelsernes forfaldstid, jf. renteloven § 3, stk. 1. Subsidiært fra 30
dage efter betalingspåkrav er fremsat overfor Sagsøgte Virksomhed,
jf. rentelovens § 3, stk. 2. Mere subsidiært fra et tidligere tidspunkt
end sagens anlæg, jf. rentelovens § 3, stk. 5.”

Sagsøger 8 har nedlagt følgende endelige påstande:

”Overfor Lønmodtagernes Garantifond nedlægges følgende påstande:

Principalt:

Påstand 1. LG tilpligtes at anerkende, at sagsøgers lønkrav som følge af
Virksomhed A/S' konkurs, i kraft af lov om Lønmodtagernes Garantifond
§ 8, stk. 2, kan overdrages til LG.

Subsidiært:

Påstand 2. LG tilpligtes at anerkende, at sagsøger ikke er virksomheds
overdraget til Sagsøgte Virksomhed. -

Overfor Sagsøgte Virksomhed nedlægges følgende påstand for det til -
fælde, at sagsøger ikke får medhold i påstand 1 eller påstand 2 overfor
LG:

Påstand 3. Sagsøgte Virksomhed tilpligtes at anerkende, at sagsøger, der ikke har fået medhold i påstand 1 eller 2 over for LG, er virksomheds overdraget til Sagsøgte Virksomhed. -

Overfor LG nedlægges følgende påstand for det tilfælde, at sagsøger får medhold i påstand 1 eller påstand 2 overfor LG:

Påstand 4. LG tilpligtes at anerkende, at sagsøgers krav, som det er anmeldt til LG, skal forrentes fra 1. juli 2022, som er ydelsernes forfaldstid, jf. renteloven § 3, stk. 1. Subsidiært fra et tidligere tidspunkt end sagens anlæg bestemt af retten, jf. rentelovens § 3, stk. 5, jf. § 8, stk. 2. Mere subsidiært fra sagens anlæg, jf. rentelovens § 8, stk. 1. -

Overfor Sagsøgte Virksomhed nedlægges følgende påstand for det tilfælde, at sagsøger får medhold i påstand 3 overfor Sagsøgte Virksomhed: -

Påstand 5. Sagsøgte Virksomhed tilpligtes at anerkende, at sagsøges krav, som det er opgjort i bilag 8 og 9, skal forrentes fra 1. juli 2022, som er ydelsernes forfaldstid, jf. renteloven § 3, stk. 1. Subsidiært fra 30 dage efter betalingspåkrav er fremsat overfor Sagsøgte Virksomhed, jf. rentelovens § 3, stk. 2. Mere subsidiært fra et tidligere tidspunkt end sagens anlæg, jf. rentelovens § 3, stk. 5.” -

De sagsøgte, Lønmodtagernes Garantifond (LG) og Sagsøgte Virksomhed, har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling

Sagsøgerne Sagsøger 1, Sagsøger 2, Sagsøger 3, Sagsøger 4, Sagsøger 5, Sagsøger 6, Sagsøger 7 og Sagsøger 8 var alle frem til juni 2022 ansat hos Virksomhed A/S som handicaphjælpere til at yde borgerstyret personlig assistance (BPA).

Borgerstyret personlig assistance tilbydes af bopælskommunen til personer, som er fyldt 18 år, med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Bopælskommunen yder tilskud til borgeren til dækning af dennes udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse, jf. servicelovens § 96, stk. 1. -

Det er en betingelse for tilskud til ansættelse af hjælpere, at borgeren er i stand til at fungere som arbejdsleder for hjælperne. Det er desuden en betingelse, at borgeren kan fungere som arbejdsgiver for hjælperne, medmindre den pågældende indgår aftale med en nærtstående eller en forening eller privat virksomhed, der er godkendt af socialtilsynet, om, at tilskuddet overføres til den nærtstående, foreningen eller den private virksomhed, der herefter er arbejdsgiver for hjælperne, jf. servicelovens § 96, stk. 3. -

Virksomhed A/S var godkendt af socialtilsynet og havde indgået aftaler, såkaldte borgerkontrakter, om overførsel af arbejdsgiveransvaret med en række borgere, der fik tilskud til borgerstyret personlig assistance, herunder borgerne Person 1, Vidne 1, Person 2, Person 3, Vidne 2 og Person 4.

På denne baggrund var sagsøgerne ved ansættelseskontrakter med Virksomhed A/S ansat som handicaphjælpere for en bestemt angiven borger. Virksomhed A/S fik af borgerens bopælskommune udbetalt tilskuddet vedrørende den enkelte borger.

Sagsøger 2 og Sagsøger 3 var tilknyttet borgeren Person 1. Sagsøger 4 og Sagsøger 1 var tilknyttet borgeren Vidne 1. Sagsøger 7 var tilknyttet borgeren Person 2. Sagsøger 5 var tilknyttet borgeren Person 3. Sagsøger 6 var tilknyttet borgeren Vidne 2, og Sagsøger 8 var tilknyttet borgeren Person 4.

Det fremgår af CVR-registeret, at Virksomhed A/S var registreret inden for branchekoden hjemmehjælp, og at virksomheden i maj og juni 2022 havde henholdsvis 161 ansatte (75 årsværk) og 120 ansatte (12 årsværk).

Vidne 3, der var administrerende direktør i Virksomhed A/S, har i en mail af 16. maj 2024 som svar på en forespørgsel fra advokat Steen Witthøfft om selskabets aktiviteter oplyst bl.a.:

”Ved min fratræden som adm. direktør udarbejdede jeg en lang række dokumenter til kurator, der måske kunne være behjælpelig omkring de spørgsmål, som du stiller i brevet. Men jeg afleverede min PC ved min fratrædelse, og har derfor ikke længere adgang til disse dokumenter.

Baseret alene på min hukommelse kan jeg oplyse følgende om Virksomhed A/S:

- Selskabet omfattede de 2 forretningsområder Handicapservice (90%) og Jobservice (10%)
- Selskabet udskrev månedligt 130-140 lønsedler. Antallet svingerede måned til måned, da der i Handicapservice også var deltidsansatte.
- Selskabet havde følgende ansatte funktionæransatte medarbejdere: 1 adm. direktør 2 medarbejdere i bogholderi og administration 2 handicapkonsulenter (Handicapservice) 120-130 handicapmedhjælpere ansat i henhold til gældende overenskomst (Dansk Erhverv/FOA) indenfor Handicapområdet 1 chefkonsulent (Jobservice) 2 jobkonsulenter (Jobservice)
- Selskabet havde omkring 20-25 borgerkontrakter indenfor de forskellige paragrafområder i Handicapservice”

Ved mail af 22. maj 2024 præciserede Vidne 3, at antallet af handicaphjælpere omfattede både BPA-ordninger og ledsager-ordninger i medfør af service lovens § 97. -

Sagsøgernes ansættelseskontrakter med Virksomhed A/S er fremlagt. I henhold til ansættelseskontrakterne og efter det nærmere oplyste herom var sagsøgerne under deres ansættelse hos Virksomhed A/S omfattet af BPA-handicaphjælperoverenskomsten mellem Dansk Erhverv Arbejdsgiver og FOA/3F. Overenskomsten 2020/2023 er fremlagt i sagen. Der er endvidere fremlagt lønsedler udstedt af Virksomhed A/S til hver af sagsøgerne for maj/juni 2022. -

Der er tillige fremlagt budgetter for de enkelte kommuners tilskud efter service lovens § 96 til blandt andre borgerne Person 1, Vidne 1, Person 2, Person 3 og Vidne 2. -

Virksomhed A/S blev den 8. juni 2022 taget under konkursbehandling. Forud herfor skrev daværende administrerende direktør Vidne 3 ved mail af 2. juni 2022 til alle ansatte BPA-hjælpere i Virksomhed A/S: -

”Til alle BPA-hjælpere ansat hos Virksomhed A/S

Undertegnede skal hermed orientere om, at Virksomhed A/S desværre er nødsaget til at stoppe sine aktiviteter grundet selskabets økonomiske situation. Konkret sker dette via en egenbegæring om konkurs, der afleveres til Skifteretten i Næstved ultimo denne uge. -

I den forbindelse skal jeg hermed orientere dig om, at du pr. dags dato opsiges med det varsel, du har i henhold til din ansættelseskontrakt samt gældende overenskomst mellem FOA og Dansk Erhverv.

Jeg skal samtidig orientere dig om, at du ikke p.t. fritstilles.

Din borger forventes indenfor de kommende dage, at indgå en aftale med en ny arbejdsgivervirksomhed. Du anbefales derfor at være i tæt kontakt til din borger i perioden.

I forbindelse med overgang til en ny arbejdsgivervirksomhed skal du være opmærksom på, at dette skal ske i henhold til lov om virksomhedsoverdragelse. Det betyder bl.a., at den nye virksomhed skal overtage alle de fastansatte hjælpere på borgerens team på de vilkår, som de i dag er ansat under hos Virksomhed A/S. -

Jeg skal endvidere informere dig om, at der ikke fra Virksomhed A/S' side ud -

betales løn fremadrettet. Krav på optjent, men ikke udbetalt løn i den nuværende lønperiode samt løn i opsigelsesperioden, skal du anmelde til Lønmodtagernes Garantifond.

Endelig skal jeg anbefaler, at du retter henvendelse til din faglige organisation.” -

Ved mail senere samme dag skrev Ringsted Kommune til borgeren Vidne 4, der var én af de borgere, der havde indgået aftale med Virksomhed A/S, og som indgik aftale med Sagsøgte Virksomhed:

”På baggrund af Virksomhed A/S har meddelt Ringsted Kommune at der er gået konkurs, skal du finde et nyt arbejdsgiverfirma med det samme.

Arbejdsgiverfirmaet skal være godkendt af Socialtilsynet og du kan finde en liste over godkendte firmaer via dette link:

...

Når du har fundet et nyt arbejdsgiverfirma skal du give mig besked.

Ringsted Kommune vil efterfølgende udarbejde et nyt budget og fremsende det til dig. -

Hvis du får udfordringer med at få dækket dine vagter, skal du kontakte hjemmeplejen på Tlf nr., for at kunne få dækket de plejeopgaver du har.” -

Af Holbæk Kommunes sagsnotat af 3. juni 2022 vedrørende borgeren Vidne 1 fremgår:

”Modtaget meddelelse om at Virksomhed A/S begærer konkurs. I den forbindelse opringning til Vidne 1 som oplyses om, at hun skal vælge et andet firma hurtigt og give besked om hvem hun vælger. Vidne 1 har selv styr på at søge disse firmaer ud.

Vidne 1 orienteret om, at jeg fremsender en blanket hun skal underskrive om, at vi må overføre lønsum og administrationsbidrag til andet firma samt at hun skal skrive det firma på som hun ønsker.

...”

Virksomhed A/S indgav den 3. juni 2022 egenkonkursbegæring til skifteretten, Retten i Næstved. Konkursdekret blev afsagt den 8. juni 2022.

Den 9. juni 2022 skrev kurator, advokat Kurator til de ansatte i Virksomhed A/S:

”Det er med beklagelse, at jeg må meddele, at skifteretten i Næstved den 8. juni 2022 har afsagt konkursdekret over Virksomhed A/S. Skifteretten udpegede samtidig advokat Kurator som kurator i konkursboet. -

Fra selskabets ledelse har jeg fået oplyst, at du allerede ved mail af 1. juni 2022 af Virksomhed A/S er blevet opsagt, men ikke fritstillet.

Ved nærværende skal jeg for god ordens skyld oplyse, at konkursboet ikke har mulighed for at videreføre virksomheden, og konkursboet indtræder således ikke i dit ansættelsesforhold med Virksomhed A/S, hvorfor din opsigelse af 1. juni 2022 står ved magt. Du fritstilles derfor hermed.

Konkursboet har ikke mulighed for at udbetale løn. Jeg skal derfor opfordre dig til snarest muligt at anmelde dit krav overfor Lønmodtageres Garantifond. Anmeldelse skal ske via:

...

Såfremt du er medlem af en fagforening, vil jeg opfordre dig straks til at tage kontakt til din fagforening..."

Borgerne Person 1, Vidne 1, Person 2, Person 3, Vidne 2 og Person 4 indgik hver især aftaler med Sagsøgte Virksomhed, hvorefter Sagsøgte Virksomhed påtog sig forpligtelsen som arbejdsgever i relation til borgerens BPA-ordning. Fem af disse kontrakter er dateret 3. juni 2022 med opstart samme dag, og én kontrakt er dateret den 8. juni 2022 med opstart samme dag.

Alle sagsøgerne, der havde arbejdet hos ovennævnte borgere, indgik aftale om ansættelse hos Sagsøgte Virksomhed.

Ansættelseskontrakten mellem Sagsøger 1, der havde arbejdet hos Vidne 1, og Sagsøgte Virksomhed angår ansættelse som BPA-hjælper hos Vidne 1 og er dateret den 12. juni 2022 med angivelse af ansættelsesdatoen den 3. juni 2022 samt anciennitetsdatoen 1. november 2012.

Ansættelseskontrakten mellem Sagsøger 2, der havde arbejdet hos Person 1, og Sagsøgte Virksomhed angår ansættelse som BPA-hjælper hos Person 1 og er dateret den 13. juni 2022 med angivelse af ansættelsesdatoen den 8. juni 2022 samt anciennitetsdatoen "år 2021".

Ansættelseskontrakten mellem Sagsøger 3, der havde arbejdet hos Person 1, og Sagsøgte Virksomhed angår ansættelse som BPA-hjælper hos Person 1 og er dateret den 14. juni 2022 med angivelse af ansættelsesdatoen den 8. juni 2022 samt anciennitetsdatoen "JAN. 2018".

Ansættelseskontrakten mellem Sagsøger 4, der havde arbejdet hos Vidne 1, og Sagsøgte Virksomhed angår ansættelse som BPA-hjælper hos Vidne 1 og er dateret den 4. juni 2022 med angivelse af ansættelsesdatoen den 3. juni 2022 samt anciennitetsdatoen 15. november 2020.

Ansættelseskontrakten mellem Sagsøger 6, der havde arbejdet hos Vidne 2, og Sagsøgte Virksomhed angår ansættelse som BPA-

hjælper hos Vidne 2 og er dateret den 9. juni 2022 med angivelse af ansættelsesdatoen den 3. juni 2022 samt anciennitetsdatoen 13. november 2019.

Ansættelseskontrakten mellem Sagsøger 7, der havde arbejdet hos Person 2, og Sagsøgte Virksomhed angår ansættelse som BPA-hjælper hos Person 2, og er dateret den 13. juni 2022 med angivelse af ansættelsesdatoen den 3. juni 2022 samt anciennitetsdatoen 1. marts 2022.

Ansættelseskontrakten mellem Sagsøger 8, der havde arbejdet hos Person 4, og Sagsøgte Virksomhed angår ansættelse som BPA-hjælper hos Person 4, og er dateret den 13. juni 2022 med angivelse af ansættelsesdatoen den 3. juni 2022. Ancienniteten er angivet til ”over 10 år” .

Sagsøger 5's ansættelseskontrakt med Sagsøgte Virksomhed er efter det oplyste bortkommet, men det er i sagen oplyst, at hans første arbejdsdag hos Sagsøgte Virksomhed var den 3. juni 2022.

Af ovennævnte ansættelseskontrakter med Sagsøgte Virksomhed fremgår bl.a., at ”[d]u bliver aflønnet ud fra bevillings kommunen til en hver tid gældende takster på BPA området” , og at ”Sagsøgte Virksomhed følger de retningslinjer som bevillings kommunen følger på BPA – området” . Det er oplyst, at Sagsøgte Virksomhed ikke har en overenskomst.

Der er i sagen fremlagt lønsedler udstedt af Sagsøgte Virksomhed til Sagsøger 7, Sagsøger 5, Sagsøger 4, Sagsøger 2 og Sagsøger 8. Lønsedlerne angår perioden fra den 3. juni 2022 til den 15. juni 2022, bortset fra lønsedlen for Sagsøger 5 der angår perioden fra den 16. juni 2022 til den 15. juli 2022.

Det fremgår af CVR-registeret, at Sagsøgte Virksomhed er registreret inden for branchekoden hjemmehjælp, og at virksomheden i maj, juni og juli 2022 havde henholdsvis 217 ansatte (107 årsværk), 245 ansatte (131 årsværk) og 260 ansatte (147 årsværk).

Sagsøgte Virksomhed har i sagen fremlagt en oversigt over 18 borgere og 79 hjælpere, som flyttede fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, herunder sagsøgere og ovennævnte borgere. Af de 79 hjælpere blev 74 ansat i Sagsøgte Virksomhed i perioden fra den 2. juni til den 8. juni 2022.

Vidne 5, der er daglig leder af Sagsøgte Virksomhed, har i mail af 6. august 2024 anført bl.a.:

”Jeg har vedhæftet liste over hvor mange Ledsager borgere der var i Virksomhed A/S – 100 stk. ... Jeg har vedhæftet liste over de hjælpere der var ansat i ledsagerordningerne – 91 stk. 6 af de 91 er hos os nu.”

LG har i sagen fremlagt oplysninger om 98 ansatte, som efter Virksomhed A/S' konkurs har anmeldt lønkrav hos LG.

Sagsøgerne anmeldte efterfølgende hos LG deres tilgodehavende lønkrav i Virksomhed A/S. Anmeldelserne gav LG anledning til at efterspørge yderligere oplysninger.

Sagsøger 1, Sagsøger 2, Sagsøger 3, Sagsøger 4, Sagsøger 5, Sagsøger 6 og Sagsøger 7's samlede lønkrav inkl. pension og feriepenge er under sagen opgjort til 210.762,48 kr. Sagsøger 8's lønkrav inkl. pension og feriepenge er opgjort til 20.016,26 kr. for så vidt angår LG, og 27.876,93 kr. for så vidt angår Sagsøgte Virksomhed. Det er ubestridt, at kravene vedrører arbejde udført i maj og juni 2022, og at beløbene skulle have været udbetalt den 30. juni 2022.

Der er mellem sagens parter enighed om, at de kommunale tilskud under BPA-ordningen, der relaterer sig til maj og juni 2022, er indbetalt til Virksomhed A/S eller dets konkursbo.

Ved mail af 6. juli 2022 rettede LG henvendelse til Næstved Kommune om, ”hvorvidt Næstved Kommune stiller garanti for den lønudbetaling som medarbejderne hos Virksomhed A/S ... mangler på baggrund af konkursen afsagt af skifteretten den 8. juni 2022”. Ved mail af 11. juli 2022 svarede Næstved Kommune:

”Næstved Kommune afviser at have nogle arbejdsgiverforpligtelser overfor BPA'erne og afviser således også at stille sikkerhed for den manglende lønudbetaling til de tidligere ansatte i Virksomhed A/S. Det er Sagsøgte Virksomhed, der har fået virksomhedsoverdraget samtlige medarbejdere fra Virksomhed A/S inden afsigelse af konkurs dekret. ...”

Ved brev af 23. september 2022 afviste LG at udbetale Sagsøger 8's anmeldte krav under henvisning til, at der efter LG's vurdering var sket en virksomhedsoverdragelse, hvorfor kravet skulle betales af Sagsøgte Virksomhed, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 2, stk. 1. LG afviste også at udbetale kravene anmeldt af Sagsøger 1, Sagsøger 2, Sagsøger 3, Sagsøger 4, Sagsøger 5, Sagsøger 6 og Sagsøger 7.

Ved brev af 26. september 2022 til Sagsøgte Virksomhed oplyste FOA, at FOA i lyset af LG's afgørelser ville fremsende påkrav til Sagsøgte Virksomhed om betaling af manglende løn, pension, feriepenge mv.

Der var efterfølgende korrespondance mellem sagens parter, inden retssagerne blev indledt. Ved brev af 28. april 2023 fremsatte Fagligt Fælles Forbund på vegne af Sagsøger 8 betalingspåkrav over for Sagsøgte Virksomhed.

Forklaringer

Sagsøger 2, Sagsøger 5, Sagsøger 3, Sagsøger 1, Sagsøger 7, Sagsøger 6, Sagsøger 8, Vidne 5, Vidne 6, Vidne 7, Vidne 3, Vidne 1, Vidne 4 og Vidne 2 har afgivet forklaring.

Sagsøger 2 har forklaret bl.a., at hun var ansat som ikke-uddannet handi-
dicaphjælper hos Virksomhed A/S for borgeren Person 1 på det tidspunkt, -
hvor Virksomhed A/S gik konkurs. Hun arbejder ikke længere som handicaphjæl- -
per. Forud for konkursen blev hun ringet op på sin fridag og fik at vide, at hun
havde modtaget en mail om, at hun var blevet afskediget. Hun fik også at vide, -
at hun havde pligt til fortsat at møde op på sine vagter hos borgeren. Ingen vid -
ste, hvem der skulle betale hendes løn. Hun talte med
Sagsøger 3 fra hendes hjælpeteam om situationen. De fortsatte alle i deres plan -
lagte vagter. Ud over hende selv, Sagsøger 3 og Person 5 var der i hvert fald en
fjerde hjælper i teamet, som hun ikke længere husker navnet på. Hjælpeteamet
lagde selv deres vagtplan, og hun havde ikke kontakt til nogen hos Virksomhed
A/S i forbindelse med sit daglige arbejde. Den fremlagte vagtplan for juni 2022
synes at stemme. Hvis der opstod huller i vagtplanen, blev der
sendt en vikar. Hun går ud fra, at det var Virksomhed A/S, der sørgede for vikar -
dækningen. De havde pligt til at blive på deres vagt, indtil der mødte en afløser
ind. Borgeren måtte ikke være alene på noget tidspunkt, da han eksempelvis kunne
falde ud af sin kørestol.

Hun husker ikke, hvordan forløbet med at blive ansat hos Sagsøgte Virksomhed
var, men så vidt hun ved, foregik det på samme måde for alle i hendes team. Hun
husker ikke, hvornår hun anså sig for ansat hos Sagsøgte Virksomhed. Hun
mener, at hun havde en mailkorrespondance med Vidne 5 fra
Sagsøgte Virksomhed om sin nye ansættelseskontrakt. Hun husker ikke, om
hendes løn var den samme som hos Virksomhed A/S, eller hvorfra Sagsøgte
Virksomhed fik hendes anciennitetsdato. Hendes arbejdsopgaver hos Person 1 var
fortsat de samme. De hjælperedskaber, som de anvendte hos Person 1, var leveret
af kommunens hjælpemiddelcentral og forblev de samme, efter hun blev ansat hos
Sagsøgte Virksomhed. Hun ved ikke, hvor det program, som blev brugt til at
lave vagtplanen med, kom fra, og hun husker ikke, om det var det samme pro -

gram, de anvendte, da de overgik til Sagsøgte Virksomhed. De ansatte i hjælper teamet var fortsat de samme, efter hun blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed. -

Sagsøger 5 har forklaret bl.a., at han ikke kan huske, hvornår han blev ansat som ikke-uddannet handicaphjælper hos Virksomhed A/S. Han var i 2022 hjælper for borgeren Person 3, som boede i Holbæk Kommune, hvilket han fort -
satte med at være, efter han blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed. Han er ikke læn -
gere hjælper for Person 3 og er heller ikke længere ansat hos
Sagsøgte Virksomhed.

Person 3 havde behov for hjælp døgnet rundt, og det kan godt passe, at de var fem faste hjælpere i Person 3's hjælperteam. Det var hjælperen Person 6, der stod for vagtplanen, men han vil tro, at Virksomhed A/S også var inde over den. Han modtog blot vagtplanen. Han anså Person 3 for sin arbejdsgi -
ver. Han husker ikke, hvornår han blev opsagt hos Virksomhed A/S, men det kan godt passe, at det var ved en mail af 2. juni 2022. Det kan også godt passe, at hans sidste arbejdsdag, inden han blev opsagt, var den 30. maj 2022. Da han modtog opsigelsen den 2. juni 2022, tog han kontakt til FOA i Holbæk for at høre, hvordan han skulle forholde sig. Umiddelbart derefter rejste han på en planlagt ferie til Tyrkiet.

Han kan ikke huske, hvornår han blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed, eller hvor -
når han havde sin første arbejdsdag hos Sagsøgte Virksomhed. Han husker heller ikke, hvordan ansættelsen kom på plads. Hans vagtplan og arbejdsopgaver fortsatte uændrede, efter han blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed, ligesom hans løn var den samme. Han antog, at hans ansættelsesvilkår hos
Sagsøgte Virksomhed ville være de samme som hos Virksomhed A/S og -
undersøgte det ikke nær
mere. Han mener, at hele hjælperteamet gik med over til Sagsøgte Virksomhed. Han gik direkte fra jobbet hos Virksomhed A/S til jobbet hos Sagsøgte Virksomhed. De hjælperedskaber, de anvendte, var leveret af Holbæk Kommune og var de samme, efter han blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed. Som handicaphjælper har man pligt til at blive på vagten, indtil der møder en afløser ind, da borgeren ikke må efterlades alene.

Sagsøger 3 har forklaret bl.a., at hun blev ansat i Virksomhed A/S i februar 2018, i begyndelsen som vikar. Senere blev hun fast uddannet handicaphjælper for borgeren Person 1. Person 1 boede i Slagelse Kommune. Hun er ikke længere ansat hos Sagsøgte Virksomhed. Hendes opgaver som handicaphjælper var at hjælpe borgeren med alt det, som borgeren ikke selv kunne, herunder at være ledsager, hvis borgeren skulle noget uden for hjemmet. De var tre faste hjælpere i Person 1's team; hende selv, Sagsøger 2 og Person 5. Derudover var der en vikar, Person 7, som kom fra et vikarbureau. Da Person 1 skiftede til Sagsøgte Virksomhed, gik hele teamet med over, også vikaren.

Det var hende, Sagsøger 2 og Person 5, der lavede vagtplanen sammen. I begyndelsen var Virksomhed A/S også involveret heri, men senere blev det sådan, at de blot orienterede Virksomhed A/S om nye eller ændrede vagtplaner. Person 1 blandede sig ikke i vagtplanlægningen. Vagtplanen blev lagt ind i et program på Person 1's computer. Virksomhed A/S kunne også tilgå dette system og se, hvis der skete ændringer. Hvis der opstod huller i vagtplanen, som de ikke selv kunne håndtere, var det Virksomhed A/S, der stod for at skaffe en vikar. Hos Sagsøgte Virksomhed mener hun, at vagtplanerne blev udfærdiget på en anden måde, hvor de skrev vagterne ind i et skema i hånden. Hun opfattede Person 1 som sin arbejdsgiver. Person 1 valgte selv sine hjælpere. Det foregik på den måde, at Virksomhed A/S sendte mulige kandidater ud til Person 1, som så havde en samtale med vedkommende og der efter besluttede, om vedkommende skulle ansættes. Virksomhed A/S udarbejdede så en ansættelseskontrakt. Hun lærte Person 1 at kende, da hun var hos ham som vikar. Person 1 kontaktede herefter Virksomhed A/S, da han ønskede hende som fast hjælper.

Hun var på ferie den 2. juni 2022, da hun blev ringet op af Person 5 og fik at vide, at hun havde modtaget en mail, hvori hun var blevet opsagt. Hun havde ferie frem til den 6. juni 2022, hvor hun mødte på vagt igen hos Person 1. Hun forstod mailen af 2. juni 2022 sådan, at hun var forpligtet til at fortsætte med at arbejde. Hun fortsatte med at tage sine vagter i overensstemmelse med vagtplanen, således at hun mødte igen hos Person 1 den 6. juni 2022. Hun tænkte, at Lønmodtagernes Garantifond ville dække hendes løn. Hun kan bekræfte, at hun mødte på de vagter, som fremgår af den fremlagte vagtplan for perioden 10. maj til 9. juni 2022.

Hun lod Person 5 tage sig af, hvad der skulle ske i forhold til deres ansættelser. Person 5 havde fundet et andet firma, som dog ikke ønskede at ansætte dem som hjælpere for Person 1. Den 8. juni 2022 drøftede hun med Person 5 og Person 1, hvad der nu skulle ske. Hun mener, at de samme morgen havde fået at vide, at de var blevet fritstillet. De besluttede at kontakte Sagsøgte Virksomhed for at høre, om de kunne tage dem. Det var Person 5, der foreslog dette bureau. Person 1 sagde, at de skulle vente på, at det var blevet offentliggjort, at Virksomhed A/S var gået konkurs. Da meddelelsen om konkurs var ude på internettet den 8. juni 2022, sagde Person 5, at så kunne de prøve Sagsøgte Virksomhed, og de ringede sammen til Sagsøgte Virksomhed, som gerne ville tage Person 1 ind med det samme.

Hun havde ikke nogen drøftelser med Vidne 5 om løn og ansættelsesvilkår. Hun gik ud fra, at hun ville modtage løn svarende til den løn, hun fik hos Virksomhed A/S. Det fik hun også. Hun hæftede sig ikke ved, om hun fik det samme i løn, som kommunen ydede i tilskud. Hun drøftede ikke sin anciennitetsdato

med Sagsøgte Virksomhed. Hun tiltrådte hos Sagsøgte Virksomhed den 8. juni 2022. Arbejdet for Person 1 fortsatte uændret og i juni måned i henhold til den tidligere lagte vagtplan.

I slutningen af juni 2022 ønskede Sagsøgte Virksomhed, at deres vagter skulle ændres fra 8-timers vagter til 12- og 24-timers vagter. Det var hun ikke interesseret i og valgte derfor at opsigte sin stilling med en måneds varsel til den 1. august 2022.

Hun er ikke blevet kontaktet af Lønmodtagernes Garantifond om, hvilken kommune der udbetalte tilskuddet til Person 1.

De hjælperedskaber, de anvendte, var leveret af Slagelse Kommune og var de samme, efter hun blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed. Hvis der opstod sygdom hos den hjælper, som skulle afløse, blev hun hos Person 1, indtil der var fundet en anden afløser. De måtte ikke lade borgeren være alene.

Sagsøger 4 har forklaret bl.a., at hun blev ansat hos Virksomhed A/S den 15. januar 2020 som uuddannet handicaphjælper. Hun var først hjælper for en anden borger, inden hun blev hjælper for Vidne 1. Vidne 1 boede i Holbæk Kommune. De var dengang de fem hjælpere i Vidne 1's hjælperteam, som fremgår af den oversigt, som Sagsøgte Virksomhed har fremlagt. De er de samme fem hjælpere i dag.

Hver anden måned satte de sig alle fem sammen med Vidne 1 og lavede en vagtplan. Vidne 1 skrev vagterne ind i et system på sin computer. Det var Vidne 1, der ledede og fordelte arbejdet. Virksomhed A/S udbetalte løn og sørgede for at skaffe vikarer. Hvis vidnet blev syg op til en vagt, kontaktede hun både Vidne 1 og Virksomhed A/S.

Hun var på vagt i 24 timer den 1. juni 2022. Da hun kom hjem om morgenen den 2. juni, så hun mailen fra Vidne 3 om, at hun var blevet opsagt. Hun kunne ikke forestille sig, at hun ikke skulle fortsætte med at tage sig af Vidne 1, også selv om der stod i mailen, at Virksomhed A/S ikke ville udbetale løn. Hun kontaktede sin fagforening. Hun opfattede sig ikke som fritstillet på noget tidspunkt. Hendes næste vagter var den 12. juni og 13. juni 2022. Hun mener, at vagterne var planlagt, inden hun blev opsagt. Der blev ikke lavet en ny vagtplan i anledning af, at teamet blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed.

Hun mener, at hun tog hen til Vidne 1 den 2. juni 2022, efter at hun havde talt med FOA. Vidne 1 sagde, at hun var i gang med at indhente tilbud fra andre bureauer, hvoraf Sagsøgte Virksomhed var det bedst ratede. Vidne 1 spurgte hende, om hun ville gå med Vidne 1 over til et nyt firma. Det ville hun gerne. Vidne 1 må have taget kontakt til

Sagsøgte Virksomhed efter deres møde. Hun husker ikke, hvornår hun fik at vide, at Vidne 1 havde valgt Sagsøgte Virksomhed.

Det kan godt passe, at hun underskrev ansættelseskontrakten med Sagsøgte Virksomhed den 9. juni 2022. Hun tænkte ikke så meget over, fra hvilken dato hun var ansat hos Sagsøgte Virksomhed, da det var noget, som Vidne 1 tog sig af. Vidne 1 vidste godt, at det hastede med at få en ny ordning på plads.

Hun modtog først en ansættelseskontrakt, hvor hendes anciennitetsdato var angivet forkert. Hun ville derfor ikke skrive kontrakten under, før det var rettet. Hun oplyste selv sin anciennitetsdato til Sagsøgte Virksomhed. FOA oplyste hende på et tidspunkt om, at hendes løn og ansættelsesvilkår hos et nyt bureau ville være de samme som hos Virksomhed A/S, da et nyt bureau ville være forpligtet til at anvende de samme løntrin mv., som kommunen havde lagt til grund ved fastsættelsen af tilskuddet til Vidne 1's BPA-ordning. Hun er ikke blevet oplyst om, at hun ville få et lavere pensionsbidrag hos Sagsøgte Virksomhed. Hun har ikke drøftet spørgsmålet om, hvorvidt der var tale om en virksomhedsoverdragelse, med sin fagforening.

Der var ingen ændringer i hjælpen til Vidne 1 som følge af overgangen til Sagsøgte Virksomhed.

Sagsøger 1 har forklaret bl.a., at hun er uddannet handicaphjælper og er på det samme hjælpe-team som Sagsøger 4. Hun begyndte som fast hjælper for borgeren Vidne 1 for 12 år siden og var allerede den gang ansat hos Virksomhed A/S, som formidlede kontakten. Hun kan bekræfte, at de fortsat er de samme fem hjælpere på teamet, som forklaret af Sagsøger 4. Hun anser Vidne 1 for sin arbejdsgiver, da det er Vidne 1, der bestemmer, hvem hun vil have i sit hjælpe-team.

Hun husker ikke, hvornår hun havde sin sidste vagt inden opsigelsen den 2. juni 2022. Det var en forvirrende situation, og hun kontaktede dagen efter sin fagforening, Vidne 1 og sine kolleger. Hun husker ikke, hvornår hendes første vagt efter opsigelsen lå, men muligvis var det fire dage efter. Hun opfattede sig ikke på noget tidspunkt som fritstillet. Vidne 1 ville hurtigst muligt sørge for, at de kom over i et andet bureau. Vidne 1 undersøgte mulighederne og oplyste hende på et tidspunkt om, at hun havde indgået kontrakt med Sagsøgte Virksomhed. Hun og resten af teamet valgte så at følge Vidne 1. Derefter modtog hun en ansættelseskontrakt fra Sagsøgte Virksomhed. Hun havde ikke selv kontakt til Sagsøgte Virksomhed. Hun overvejede ikke på noget tidspunkt, at hun ikke skulle fortsætte med at være hjælper for Vidne 1.

Hendes fagforening gjorde hende opmærksom på, at Sagsøgte Virksomhed ikke havde tegnet overenskomst, men i første omgang var hun mest optaget af at få en ny ansættelseskontrakt på plads, så hun var sikker på at få løn. Hun mener, at hun fik cirka det samme i løn, da hun overgik til at være ansat hos Sagsøgte Virksomhed. Hun er ikke bekendt med, hvad kommunen yder i tilskud. Hun ved ikke, hvor Sagsøgte Virksomhed havde oplysningerne om hendes anciennitet fra, men hun mindes, at koordinatoren for hendes team hos Virksomhed A/S, Vidne 7, sagde, at ancienniteten ville være den samme hos Sagsøgte Virksomhed. Vidne 7 flyttede også selv til Sagsøgte Virksomhed og fortsatte som koordinator for Vidne 1's team. Hun modtog løn fra Sagsøgte Virksomhed fra den 3. juni 2022. Hun er ikke blevet oplyst om, at hun ville få et lavere pensionsbidrag hos Sagsøgte Virksomhed. -

Opstår der sygdom blandt Vidne 1's hjælpere, kontakter hun Vidne 7 om det. Der var ingen ændringer i hjælpen til Vidne 1 som følge af overgangen til Sagsøgte Virksomhed.

Sagsøger 7 har forklaret bl.a., at hun blev ansat som uuddannet handicaphjælper hos Virksomhed A/S i 2020 eller 2021. Hun blev ansat som fast hjælper for borgeren Person 2, der boede i Høje Taastrup Kommune. Person 2 havde behov for hjælp 16 timer i døgnet. Det kan godt passe, at de var fire hjælpere i teamet. Hun husker ikke, om Person 8 fulgte med, da de blev ansat i Sagsøgte Virksomhed. Vagtplanen blev lavet på et personalemøde, som de holdt hver tredje måned. I personalemøderne deltog teamet, borgeren og en koordinator fra Virksomhed A/S, der hed Vidne 6. I opsigelsen, som hun modtog den 2. juni 2022, stod, at hun ikke var fritstillet, og hun fortsatte med at tage sine vagter i overensstemmelse med vagtplanen. Hun var på arbejde den 2., 8. og 9. juni 2022. -

Den 2. juni 2022, mens vidnet var hos Person 2, ringede Vidne 6 til Person 2 og oplyste, at han muligvis skulle skifte til Sagsøgte Virksomhed, og at Person 2 og hendes hjælpere kunne følge med over i Sagsøgte Virksomhed. Samtalen foregik på medhør.

FOA hjalp hende med at besvare de spørgsmål, som hun modtog fra Lønmodtagernes Garantifond. Hun mener, at hun hos Sagsøgte Virksomhed fik cirka samme løn og pensionsbidrag, som hun havde fået hos Virksomhed A/S. Der er ingen, der har fortalt hende, at hun skulle modtage mere i løn og pension, end hvad kommunen giver i tilskud. Hun mener ikke, at hun er blevet kontaktet af Lønmodtagernes Garantifond om, hvilken kommune der udbetaler tilskud til Person 2. -

Der var ingen ændringer i hendes arbejdsopgaver som følge af overgangen til Sagsøgte Virksomhed. De anvendte også de samme hjælpemidler, som var leveret af kommunen.

Sagsøger 6

har forklaret bl.a., at hun blev ansat i Virksomhed A/S i november 2019 som uddannet handicaphjælper for borgeren Vidne 2, der boede i Holbæk Kommune. Ud over hende selv bestod Vidne 2's hjælpe-team af Person 9, Person 10 og Person 11. Teamet lagde selv deres vagtplaner, som så blev godkendt af Vidne 2. Virksomhed A/S var ikke involveret heri. Deres koordinator hos Virksomhed A/S, Vidne 7, havde sagt, at det var bedst, hvis de selv sørgede for at tilrettelægge vagtplanen, idet de ellers måtte de tage kontakt til Virksomhed A/S.

Der var stor forvirring, da de modtog opsigelsen den 2. juni 2022. Hun og de andre hjælpere mødtes hos Vidne 2 for at finde ud af, hvad de skulle gøre. De var af den opfattelse, at de var forpligtet til at fortsætte med at hjælpe Vidne 2, da Vidne 2 ikke kunne noget selv, også selv om de ikke var sikret løn for det. Vidne 2 lovede at forsøge at finde en løsning med et nyt bureau hurtigt, og det sto - lede de på. Vidne 2 blev ringet op af Vidne 7, som foreslog Vidne 2 at skifte til Sagsøgte Virksomhed. Hun opfattede det sådan, at Vidne 7 selv overvejede at skifte til Sagsøgte Virksomhed. Vidne 2 spurgte derefter teamet, om de var interesserede i at gå med over til Sagsøgte Virksomhed. Det ville de godt, idet de bare ville blive hos Vidne 2, forudsat at de kunne få nogenlunde det samme i løn. Vidne 2 ringede senere til dem og sagde, at deres løn ikke ville blive væsent - ligt anderledes. Hun var ikke selv i kontakt med Sagsøgte Virksomhed. På et tidspunkt var hun i kontakt med Vidne 7 vedrørende hendes nye ansættelseskontrakt, fordi hendes navn var angivet forkert. I den forbin - delse opfattede hun Vidne 7 som repræsentant for Sagsøgte Virksomhed. Vidne 7 fortsatte med at være deres koordinator, da de blev - an sat i Sagsøgte Virksomhed.

Hun opfattede sig ikke som fritstillet på noget tidspunkt. De fulgte vagtplanen, som var lagt forud for den 2. juni 2022.

Hun husker ikke, hvornår hun første gang så sin nye ansættelseskontrakt. Hun anså sig for ansat hos Sagsøgte Virksomhed allerede forud for, at hun underskrev kontrakten den 9. juni 2022. Hun var ikke opmærksom på sin anciennitetsdato, eller hvad hendes opsigelsesvarsel var, da hun indgik den nye ansættelseskon - trakt. Hun har ikke hørt noget om, at hun skulle være gået ned i pensionsbi - drag, efter hun blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed.

Der var ingen ændringer i hendes arbejdsopgaver som følge af overgangen til Sagsøgte Virksomhed. De anvendte også de samme hjælpemidler, som var leveret af kommunen.

Sagsøger 8 har forklaret, at hun i 2012 blev ansat som afløser hos Virksomhed A/S. Hun ville gerne have et fast job, og en kollega anbefalede hende at kontakte borgeren Person 4, som hun havde en snak med. Hun blev herefter i 2013 fast handicaphjælper for Person 4, som boede i Københavns Kommune. De var fire faste hjælpere i teamet. De tre andre var Person 12, Person 13 og Person 14, som var Person 4's bror. De var på arbejde i 16 timer ad gangen. Der var kun en hjælper ad gangen hos Person 4. Om natten, hvor der ikke var en hjælper, kom hjemmehjælperen. De holdt personalemøde i teamet hver tredje måned, hvor Person 4 og koordinator Vidne 6 fra Virksomhed A/S også deltog. De lagde vagtplanen på personalemødet.

Det var Person 4, der var deres arbejdsleder. Hun kan bekræfte, at Person 4 tog sig af de opgaver, som er anført på første side af den fremlagte borgerkontrakt mellem Person 4 og Sagsøgte Virksomhed.

Hun var af og til i kontakt med Virksomhed A/S, f.eks. hvis der skulle byttes vagter. Det var Vidne 6, hun så talte med. Sidste gang hun var på arbejde, inden hun blev opsagt, var den 25. maj 2022. Derefter var hun igen på arbejde den 3. juni 2022. Hun mødte på arbejde i henhold til den eksisterende vagtplan. Hun opfattede opsigelsesmeddelelsen sådan, at hun ikke var fritstillet, men skulle fortsætte med at møde på vagterne. I perioden 2.-8. juni var der ingen, der sagde til hende, at hun var fritstillet. Hun kunne nu heller ikke forestille sig at forlade Person 4, for Person 4 kunne ikke klare sig på egen hånd.

Den 2. juni eller 3. juni 2022 kontaktede Vidne 6 hende telefonisk og oplyste, at Virksomhed A/S var gået konkurs, og sagde ”vi kommer til at overgå til Sagsøgte Virksomhed”, og at han ville anbefale Person 4, at hun også valgte at følge med over til Sagsøgte Virksomhed. Vidne 6 gav udtryk for, at han selv og Vidne 7 også var på vej til Sagsøgte Virksomhed. Det var hendes indtryk, at Person 4 ikke havde så mange andre muligheder. Person 4 kunne ikke selv åbne sin mail, men fik hjælp til dette af sin bror, Person 14. Person 4 kunne heller ikke selv tale. Mens hun var på arbejde hos Person 4, blev de kontaktet af Vidne 6, som fortalte, at Virksomhed A/S ville gå konkurs.

Hendes opsigelsesvarsel hos Virksomhed A/S var to måneder. Det kan godt passe, at hun blev ansat i Sagsøgte Virksomhed den 3. juni 2022. Det var hendes indtryk, at hun ville få den samme løn og de samme ansættelsesvilkår hos Sagsøgte Virksomhed, som hun havde haft hos Virksomhed A/S. Hun talte med Vidne 5 fra Sagsøgte Virksomhed om sin nye ansættelseskontrakt. Hun sagde, at hun gerne ville have mere i løn. Det ville Vidne 5 kigge på, men der kom ikke noget ud af det. Hun mener, at hun selv oplyste Vidne 5 om sin anciennitet. Det var

vigtigt for hende at få sin anciennitet med, da hun gerne ville have en bedre løn. Weekendtillægget hos Sagsøgte Virksomhed var en smule højere end hos Virksomhed A/S. Grundløn og pension var nogenlunde det samme.

Hun underskrev ansættelseskontrakten den 13. juni 2022, men anså sig for ansat pr. 3. juni 2022 som også angivet kontrakten. Hun husker ikke, om hun var på arbejde i perioden fra den 3. juni til den 8. juni 2022. Alle i teamet, også Person 4's bror, Person 14, fortsatte som hjælpere hos Sagsøgte Virksomhed. Vidne 6 fortsatte også som deres koordinator hos Sagsøgte Virksomhed. Der var ingen ændringer i hendes arbejdsopgaver som følge af overgangen til Sagsøgte Virksomhed. De anvendte også de samme hjælpemidler, som var leveret af kommunen.

Hun kan ikke huske, om Lønmodtagernes Garantifond har spurgt hende om andet end det, der fremgår af deres brev af 9. august 2022, herunder hvilken kommune Person 4 boede i.

Vidne 5 har forklaret bl.a., at hun er uddannet levnedsmiddeltekniker og viktualieekspedient. Hun skiftede til handicapbranchen i 1989. Det er hendes mand, der ejer Sagsøgte Virksomhed, men det er hende, der står for virksomhedens daglige drift. I maj 2022, forud for Virksomhed A/S' konkurs, havde Sagsøgte Virksomhed ca. 35 borgere på en BPA-ordning og yderligere tre borgere, som var på vej til at blive kunder hos dem. Derudover forventede de at få yderligere fem borgere i løbet af juli eller august. Disse borgere havde ikke haft med Sagsøgte Virksomhed at gøre. Borgerne vælger selv, hvilket bureau de ønsker at benytte til at administrere deres BPA-ordning, og Sagsøgte Virksomhed har også haft borgere bosiddende på Fyn og i Jylland. I den forstand er der tale om et åbent marked.

I maj 2022 havde hun en enkelt ansat administrativ medarbejder på 30 timer om ugen samt to ansatte i flexjob. Hun arbejdede selv 80-100 timer om ugen og var ved at slide sig selv op og søgte derfor efter personale. Hun havde tænkt sig at få ansat to personer. Hun havde forhørt sig i branchen og opslået en annonce på Facebook, hvoraf det fremgik, at hun søgte en administrativ medarbejder, der skulle sidde med løn og bogholderi. Hun modtog dog ikke nogen ansøgninger. Hun blev i den forbindelse kontaktet af Vidne 7, som spurgte ind til jobbet, men der kom ikke mere ud af det på det tidspunkt.

Sagsøgte Virksomhed deltager sammen med borgeren i møder med hjælperne eller kommunen, hvis borgeren ønsker det. Der er ikke nogen forhandling med kommunen i forbindelse med kommunens bevilling af tilskud til borgeren. Det er borgeren selv, der vælger, hvilke hjælpere vedkommende ønsker at have i sit hjælperteam. Hvis borgeren ønsker, at Sagsøgte Virksomhed deltager i en ansættelsessamtale med en hjælper, gør de nogle gange det. BPA-virksomheder må

ikke reklamere eller lave opsøgende arbejde, så det er altid borgerne, der kontakter dem, hvis de ønsker deres service.

Hun kendte Virksomhed A/S fra branchen. De havde et godt ry. Hun læste om konkursen i pressen, idet nogle medhjælpere dog fortalte hende herom inden. Der var også tidligere hjælpere, som ringede til hende og fortalte, hvad der var sket. Hun havde ikke selv kontakt til Virksomhed A/S forud for konkursen. Hun kendte kun Vidne 3 af omtale. Hun havde ikke på noget tidspunkt drøftelser eller forhandlinger med Virksomhed A/S om overtagelse af ansatte eller udstyr. Den fremlagte liste med 18 borgere og deres faste hjælpere og vikarer, i alt 79 ansatte, er en, som hun har udarbejdet. Det er de borgere og ansatte, der kom over i Sagsøgte Virksomhed fra Virksomhed A/S. Kolonnen "Lavet kontrakt" angiver den dato, hvor ansættelseskontrakten er sendt ud til den pågældende hjælper eller vikar. Kolonnen "Dato i kontrakten" angiver ansættelsesdatoen ifølge kontrakten. Som angivet i hendes mail af 6. august 2024 er endvidere seks ledsager medhjælpere nu ansat hos Sagsøgte Virksomhed, heraf fem som BPA-hjælper, hvorfor disse fem skal lægges til den fremlagte liste med de i alt 79 ansatte. Borgerkontrakten skulle være godkendt af borgeren, før hun kunne indgå ansættelseskontrakter med vedkommendes hjælpere. Det gælder dog ikke, hvis der alene var tale om ansættelse af tilkaldvikarer. Alle ansættelseskontrakter blev sendt til hjælperne pr. mail. Hun har anvendt samme fremgangsmåde ved udsendelse af de fremlagte borgerkontrakter. I borgeren Person 1's tilfælde sendte hun den 8. juni 2022 kontrakten til ham til underskrift. Det er den dato, som er påført i hånden på kontraktens sidste side. Der var ikke noget forudgående møde med Person 1. I tilfældet med borgeren Vidne 2 kan hun se i sin kalender, at hun deltog i et personalemøde hos Vidne 2 den 4. april 2023. Det var første gang, at hun havde et fysisk møde med ham.

Sagsøger 8 var en af borgeren Person 4's tre faste hjælpere, som blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed i forbindelse med konkursen. Hun modtog mailadresser til de tre hjælpere fra enten Person 4 eller Person 4's bror, Person 14, og kontaktede dem herefter. Person 14 blev også selv ansat som hjælper for Person 4, men det skete først pr. 1. august 2022. Person 14 havde været ansat som vikar hos Virksomhed A/S. Hun husker ikke, hvornår Sagsøger 8 havde første arbejdsdag hos Sagsøgte Virksomhed.

Det kan godt passe, at hun var tilknyttet virksomheden pr. 3. juni 2022 som anført i den fremlagte lønseddel, men hun husker ikke, om Sagsøger 8 også havde vagt den dag. Hun kendte ikke Sagsøger 8's opsigelsesvarsel hos Virksomhed A/S.

Borgeren Person 1 fravalgte to hjælpere i forbindelse med, at han skiftede til Sagsøgte Virksomhed. Dette blev løst ved vikardækning, indtil der var fundet to nye faste hjælpere.

Borgerne Vidne 4 og Vidne 1 tog hele deres team med over til Sagsøgte Virksomhed. For så vidt angår de øvrige 15 borgere husker hun ikke, i hvilket omfang der skete udskiftning af hjælpere i forbindelse med, at borgerne skiftede til dem.

Samtlige 18 borgere tog selv kontakt til hende, fordi de ønskede at skifte over til Sagsøgte Virksomhed. I enkelte tilfælde var det dog borgerens værge, der kontaktede dem. -

Borgeren Person 15 har ikke en BPA-ordning, da hun ikke er i stand til at have denne ordning. Hun har i stedet en særlig ordning, og i hendes tilfælde var det kommunen, der kontaktede hende, og det var også kommunen, som hun indgik kontrakt med. Den timepris, som hendes hjælper, Person 16, får af Sagsøgte Virksomhed er forhandlet med kommunen.

Vedrørende det fremlagte budget pr. 8. juni 2022 for BPA-ordningen for borgeren Person 1 er det anførte totale årlige timetal på 8.799,5 beregnet ud fra det daglige antal timer, som borgeren er visiteret til, der så er ganget op til et år. -

Beløbet 1.922.701,88 kr. er den lønramme til hjælperne, som kommunen har beregnet tilskuddet ud fra. I beløbet er der indlagt en buffer på 3,5 pct., så der eksempelvis er mulighed for at ansætte hjælpere med en anciennitet på mere end 3 år, som skal have en lidt højere løn. Udgifterne til eksterne vikarer skal først godkendes af kommunen og faktureres særskilt over for kommunen. Hvis kommunen ikke godkender den fulde udgift til en ekstern vikar, kan restbeløbet afholdes af bufferen. De fleste kommuner medtager en buffer på 3,5 pct., men der er også kommuner, hvor de skal søge om, at der bevilges en buffer. Kommunerne anvender enten den timesats, der følger af overenskomsten for BPA-handicaphjælpere eller overenskomsten for ikke-uddannede handicaphjælpere, der er indgået mellem FOA og KL. Kommunerne anvender normalt en timesats uden anciennitetstillæg, da anciennitetstillægget kan dækkes af bufferen. Bufferen kan også dække, hvis en hjælper i løbet af året får et ekstra tillæg eller en stigning i timelønnen eller pensionsbidraget. Hvis der ikke er tilstrækkelig dækning i bufferen, må udgiften afholdes af administrationsbidraget, hvilket hun også har været ude for. -

Posten "Honorar til arbejdsgiver pr. md" på 6.409,01 kr. er det beløb, som Sagsøgte Virksomhed modtog om måneden for at administrere ordningen for borgeren. Administrationsbidraget varierede fra kommune til kommune, men lå typisk på mellem 3.500 og 6.500 kr. Gennem årene er administrationsbidraget faldet.

Posten "Indirekte udgifter for borgeren" på 6.000 kr. udbetales direkte til borgeren, da det er til dækning af de udgifter i hjemmet, som borgeren har ved at have hjælpere. Beløbet ligger ud over bufferen. -

Udgifter til løn under sygdom eller barns sygdom mv. dækkes efter regning. De fakturerer kommunerne månedligt, så kommunerne hele tiden kan følge med i udgifterne.

Kommunerne fastsætter typisk budgettet for en borger for et år ad gangen. Det er det budget, som Sagsøgte Virksomhed arbejder efter. Nogle kommuner regulerer dog løbende deres tilskud, hver gang der er en lønstigning i overenskomsterne. De skal indsende et årsregnskab til kommunen for den enkelte borgers BPA-ordning i marts eller april måned det følgende år. De medsender altid hjælpernes lønsedler og vagtplaner mv. Hvis der har været løn- eller pensionsstigninger eller andre reguleringer i løbet af året, får de disse dækket efterfølgende af kommunen i forbindelse med aflæggelse af årsregnskaberne. Det kan også forekomme, at årsregnskabet viser, at kommunen skal have refunderet et beløb. Årsregnskabet skal godkendes af kommunen og viser krone for krone, hvad Sagsøgte Virksomhed har afholdt af faktiske udgifter. Samtlige af deres BPA-årsregnskaber for 2022, 2023 og 2024 er blevet godkendt af kommunerne. Hun vil anslå, at Sagsøgte Virksomheds samlede månedlige indtægt i form af administrationsbidrag for de 18 borgere, som de overtog fra Virksomhed A/S, udgjorde omkring 60.000 kr., og at det gav Sagsøgte Virksomhed et månedligt overskud før skat på ca. 5.000 kr. Økonomisk havde Sagsøgte Virksomhed ikke brug for flere borgere, men hun følte en forpligtelse til at hjælpe borgerne fra Virksomhed A/S i den vanskelige situation, som de var havnet i. En af kommunerne meddelte på et tidspunkt i forløbet, at hvis ikke der blev fundet en løsning, måtte borgeren flytte på plejehjem.

Da hun udfærdigede de nye ansættelseskontrakter til hjælperne fra Virksomhed A/S, tog hun højde for den seneste løn- og pensionsregulering i BPA-overenskomsten pr. 1. april 2022. Det var ikke alle hjælperne, der var blevet reguleret op hos Virksomhed A/S. Det medførte så, at hjælperne fik en højere grundløn og pension hos Sagsøgte Virksomhed. Kommunerne godkendte de yderligere lønudgifter i forbindelse med den efterfølgende godkendelse af årsregnskaberne. For alle hjælperne gælder, at Sagsøgte Virksomhed betalte løn fra den dag, hvor hjælperne blev ansat i Sagsøgte Virksomhed.

Hun fik i sin tid bistand fra jurister til udfærdigelse af skabelonen til Sagsøgte Virksomheds borgerkontrakter, ligesom hun også har været i dialog med kommunerne om den. Kontrakterne med borgerne, der kom fra Virksomhed A/S, indeholder alle en bestemmelse om en prøvetid på tre måneder for begge parter. Hun fandt det særligt vigtigt i forhold til disse borgere, fordi det hele skulle gå så hurtigt, og fordi hun ikke mødte dem fysisk inden kontraktindgåelsen. Hun ville ikke fastholde borgerne i en kontrakt, hvis samarbejdet viste sig at være dårligt. Hun kan ikke huske, om der indgår en tilsvarende bestemmelse om prøvetid i de øvrige borgerkontrakter, som Sagsøgte Virksomhed har indgået.

Vidne 6 kontaktede hende den dag, han blev fritstillet af kurator. Han spurgte, om han kunne blive ansat i Sagsøgte Virksomhed i et halvt års tid, indtil han skulle på efterløn. De holdt et møde, hvorefter han blev ansat.

Vidne 6 valgte imidlertid at fortsætte sin ansættelse efter det halve år. Han blev ansat både for at kunne aflaste hende som konsulent og for at kunne tage sig af visse ting omkring løn. Som konsulent i Sagsøgte Virksomhed skal man kunne se -
vicere alle de borgere, de har kontrakt med. Der er således ikke tale om en koor -
dinatorstilling, hvor man kun er koordinator for bestemte borgere eller hjælpe -
ordninger.

Vidne 7 ringede også til hende, efter hun var blevet fritstillet, og spurgte, om den opslåede stilling på Facebook fra maj måned fortsat var ledig. De holdt et møde, og hun besluttede at ansætte Vidne 7 på fuld tid i bogholderiet. Det indgik også i Vidne 7's arbejdsopgaver at indtaste løn, ligesom Vidne 7 i perioder skulle dække ind for hende og Vidne 6 som konsulent for borgerne.

Det kan godt passe, at Vidne 6 og Vidne 7 blev ansat i Sagsøgte Virksomhed pr. 13. juni 2022, men hun husker ikke den præcise dato. Både Vidne 7 og Vidne 6 ringede til hende i forbindelse med, at Virksomhed A/S den 2. juni 2022 skrev ud til borgerne, at virksomheden ville gå konkurs. De spurgte hende, om de måtte anbefale Sagsøgte Virksomhed til Virksomhed A/S' borgere, hvilket var i orden. Hun talte ikke på det tidspunkt med dem om, hvorvidt de selv skulle skifte over til Sagsøgte Virksomhed. Hun har ikke på nogen måde koordineret med Virksomhed A/S, at Sagsøgte Virksomhed skulle overtage Virksomhed A/S' borgere med en BPA-ordning. Sagsøgte Virksomhed over -
tog ikke nogen borgere i ledsagerordning.

Hun har kun en enkelt gang forud for 2022 oplevet at blive kontaktet af en bor -
ger med en BPA-ordning i anledning af, at borgerens administrationsbureau var gået konkurs. Hun overtog borgeren, og Lønmodtagernes Garantifond dækkede hjælpernes lønkrav. Virksomhedsoverdragelsesloven blev i den for -
bindelse ikke nævnt.

Hun vidste godt, at Virksomhed A/S havde overenskomst. Hun foretog ikke en "sikkerhedsfrasisigelse" af overenskomsten i forbindelse med ansættelsen af hjælperne, da hun ikke kendte til det begreb, og da Sagsøgte Virksomhed ikke har en overenskomst. Hun indsatte hjælpernes anciennitetsdatoer i ansættelseskon -
trakterne for, at det kunne fastslås, at de fik den korrekte løn. Anciennitetsdato -
erne blev ikke brugt til at fastsætte den enkelte hjælperes opsigelsesvarsel. Hun havde ikke lønforhandlinger med alle hjælperne. Hun fik anciennitetsdatoerne fra hjælperne selv. Hun husker ikke, hvordan det præcist foregik. Hun kan i nogle tilfælde også have fået oplysningen fra borgeren.

Hun kan ikke udtale sig om, i hvilket omfang kommunerne er bundet af overenskomster ved fastsættelse af løntilskuddet i BPA-ordningerne. Hun modtog først borgernes tilskudsbudgetter, efter hun havde indgået borgerkontrakt med dem. -

Hvis Sagsøgte Virksomhed ender med at skulle dække de fremsatte lønkrav, må hun lukke virksomheden. Hun blev først opmærksom på problemet med en mulig virksomhedsoverdragelse, da Lønmodtagernes Garantifond meddelte, at man ikke ville at dække hjælpernes løn. Hun så på et tidspunkt den mail af 2. juni 2022, hvor de ansatte hos Virksomhed A/S blev opsagt, men tænkte ikke nærmere over det anførte om, at medarbejderne ikke blev fritstillet. -

Hun har tidligere været involveret i fem andre firmaer inden for handicapbranchen, hvoraf firmaet Virksomhed gik konkurs, og et andet blev overdraget. Sagsøgte Virksomhed har ikke været i kontakt med kommunerne om betaling af hjælpernes manglende løn. Sagsøgte Virksomhed kan ikke få oplyst, om en kommune har udbetalt et tilskud til en anden virksomhed. -

Vidne 6 har forklaret bl.a., at han oprindelig er uddannet i detailbranchen, men at han har arbejdet inden for handicapbranchen de sidste 20 år. Han var ansat i 10 år hos Virksomhed A/S som handicapkonsulent. Hans opgave var at servicere en gruppe af handicappede. Han skulle sikre, at der var handicapbistandere nok, skaffe vikarer og planlægge personalemøder mv. Som udgangspunkt var det borgeren selv, der skulle udarbejde vagtplanen. I praksis var det ofte hjælpepersonellet sammen med borgeren, der lavede vagtplanen. I nogle tilfælde deltog han i personalemøderne, hvor vagtplanen blev lagt. -

Han blev opsagt ved mail af 2. juni 2022. Han arbejdede også efter den 2. juni 2022. Han blev af kurator bedt om at fortsætte med at arbejde, da det skulle sikres, at borgerne fik den nødvendige hjælp. Han blev først fritstillet den 10. juni 2022. Han var på kontoret den pågældende dag, da kurator kom og hentede deres computere og telefoner mv. Den 10. juni 2022 var således hans sidste arbejdsdag hos Virksomhed A/S. -

De fremlagte lister over henholdsvis borgere i en ledsagerordning og ansatte ledsagere hos Virksomhed A/S har han ikke været med til at udarbejde. Han vil mene, at der var omkring 25 borgere på en BPA-ordning og omkring 100 borgere på en ledsagerordning hos Virksomhed A/S. Det var kun ham og Vidne 7, der servicede BPA-ordningerne og ledsagerordningerne. I jobafdelingen var der på et tidspunkt omkring 10 ansatte. Jobafdelingen holdt kurser for arbejdssøgende, som blev henvist fra kommunernes jobcentre. Derudover var der to ansatte i bogholderiet, to receptionister og en direktør. Han og Vidne 7 sad fysisk på Virksomhed A/S kontor i Næstved. -

Der var typisk fire til fem hjælpere ansat for hver borger på en BPA-ordning. Borgere på ledsagerordningen havde typisk én ledsager, og denne var ofte ledsager for flere borgere.

Hans plan var at gå på efterløn ved udgangen af 2022. Da Virksomhed A/S gik konkurs, følte han dog en forpligtelse til at sikre, at ordningerne, han sad med, kom godt videre. Vidne 7 overvejede at starte sit eget bureau inden for ledsagerordningerne. Det havde han dog ikke lyst til at gå med i. Dette foregik i perioden op til den 10. juni 2022. Han kendte Vidne 5 fra tidligere, da han bl.a. havde arbejdet for hende tilbage i 2002 og nogle år frem. Han kontaktede hende derfor for at høre, om hun ville ansætte ham i ca. seks måneder.

Da det blev kendt, at Virksomhed A/S ville gå konkurs, blev han kontaktet af såvel borgere som hjælpere. Han og Vidne 7 anbefalede dem at tage kontakt til Sagsøgte Virksomhed, fordi de vidste, at der var kvaliteten i orden. Det var en vejledning til borgerne. Dette foregik fra den 2. juni 2022 og frem. I perioden 2. til 8. juni 2022 vil han tro, at han var i kontakt med samtlige borgere i de ordninger, han sad med, om situationen.

Det var ikke noget, han havde aftalt med Vidne 5, og han ikke talt med Vidne 5 herom. Nogle af borgerne valgte Sagsøgte Virksomhed, andre valgte andre bureauer. Kommunerne ville helst være fri for at håndtere situationen. Nogle kommuner mente dog, at nogle af de andre bureauer var for dyre, og de borgere, der i første omgang havde valgt disse, endte med også at vælge Sagsøgte Virksomhed. Han ved ikke, hvorfor nogle kommuner mente, at nogle bureauer var for dyre. Kommunerne giver alene tilskud.

Det var først den 10. juni 2022, da han blev fritstillet, at han kontaktede Vidne 5 for at høre, hvorvidt han kunne komme over i Sagsøgte Virksomhed. Det kan derfor ikke passe, at han den 2. juni 2022 skulle have sagt til Sagsøger 7, at han selv skulle overgå til Sagsøgte Virksomhed, sådan som hun har forklaret. I perioden fra den 2. til 8. juni 2022 arbejdede han videre som hidtil. Det følte han sig moralsk forpligtet til, og det var også i overensstemmelse med det, der stod i opsigelsen. Han regnede med, at han ville få sin løn dækket af Lønmodtagernes Garantifond. Han fortsatte som primær handicapkonsulent for de samme borgere hos Sagsøgte Virksomhed.

Oplysningerne i den fremlagte mail af 16. maj 2024 fra Vidne 3 om antallet af forskellige typer medarbejdere hos Virksomhed A/S op til konkursen kan godt passe. Virksomhed A/S havde også et kontor i By med et par ansatte, der arbejdede med jobservice, men det var blevet lukket tidligere. Der må være blevet opsagt et antal medarbejdere i perioden inden konkursen. F.eks. husker han, at der var flere ansatte, der sad med jobservice.

Han blev klar over tingenes tilstand, og at man overvejede at indgive konkurs begæring, et par dage før den 2. juni 2022. Han har fortsat løn til gode for maj måned 2022. Hans første arbejdsdag hos Sagsøgte Virksomhed var den 13. juni 2022. Han modtog løn fra Sagsøgte Virksomhed fra og med denne dato. Han mener, at han har modtaget løn fra kurator for nogle af dagene i perioden 2. til 10. juni 2022.

Vidne 7 har forklaret bl.a., at hun er uddannet bogholder og blev ansat i Virksomhed A/S i 2013, først som handicaphjælper og senere som handicap konsulent, hvilket hun var, da virksomheden gik konkurs. Hendes opgaver bestod bl.a. i at sikre, at borgerne var dækket ind med hjælpere, eksempelvis hvis en hjælper var syg, og der skulle findes en afløser. Hun deltog også af og til i personalemøder med hjælperne.

I Virksomhed A/S var der 20-25 borgere med en BPA-ordning og omkring 100 borgere med en ledsagerordning. Hun husker ikke, hvor mange ansatte der var til knyttet de to ordninger, men det kan godt passe, at der i alt var ca. 150 ansatte, sådan som det dengang stod omtalt i nogle aviser. Der sad to medarbejdere i bogholderiet. Tidligere havde de også to receptionister, men de stoppede et stykke tid før konkursen. Jobafdelingen bestod af en medarbejder på kontoret i Næstved og to medarbejdere på kontoret i By og måske endnu en medarbejder. På et tidspunkt var der mange ansat i jobafdelingen, men det var et stykke tid før konkursen.

Hun blev ringet op den 30. maj 2022 af Vidne 3, som oplyste, at Virksomhed A/S ville gå konkurs, og at hun ville modtage en opsigelse. Hun mener, at hun modtog opsigelsen før den 2. juni 2022. Hun blev ikke fritstillet i forbindelse med opsigelsen. Hun blev fritstillet den dag, hvor kurator kom og hentede deres computere og telefoner. Hun er i tvivl, om det var den 9. eller 10. juni 2022. Hun ville gerne fortsætte med at servicere ledsagerordningerne og var også gået i gang med at oprette sit eget firma. Holbæk Kommune ville dog hellere have et større firma til deres borgere, og derfor blev det ikke til noget med at starte eget firma. Hun kontaktede i stedet Sagsøgte Virksomhed, som havde et godt ry. Hun arbejder i dag hos Sagsøgte Virksomhed, hvor hun er ansat i bogholderiet og tager sig af løn. Det bruger hun omkring 75 pct. af sin tid på. Derudover har hun lidt med borgere at gøre som koordinator for nogle af borgerne med BPA-ordning. Hun er primær koordinator for 5-6 borgere, som hun også var koordinator for, da hun var i Virksomhed A/S. I perioder dækker hun dog ind for også andre borgere i BPA-ordningen. De har ikke borgere i ledsagerordning hos Sagsøgte Virksomhed, men de har to borgere med en specialordning. Hos Virksomhed A/S sad hun både med ledsagerordningen og BPA-ordningen og havde ikke noget med løn og bogholderiet at gøre.

Hun begyndte som bogholder hos Sagsøgte Virksomhed den 13. juni 2022.

De fremlagte lister over borgere med en ledsagerordning og ansatte ledsagere i Virksomhed A/S er udarbejdet af hende i forbindelse med, at hun overvejede at starte sin egen virksomhed. Listen over borgere i ledsagerordning modtog hun fra Holbæk Kommune. Det var de borgere i kommunen, som havde en ledsagerordning hos Virksomhed A/S. Derudover blev hun i samme periode konstant kontaktet af ansatte ledsagere i Virksomhed A/S, som ville vide, hvordan de skulle forholde sig. Derfor har hun kunnet udarbejde listen over ansatte ledsagere i Virksomhed A/S. Der er tale om tastefejl fra hendes side, hvis der optræder navne på borgere på listen over ansatte ledsagere. Person 17, Person 18 og Person 19 var rettelig borgere og ikke ledsagere. Person 20 husker hun ikke.

I forbindelse med konkursen anbefalede hun de af borgerne, der ønskede at fortsætte hos et mindre bureau, at skifte til Sagsøgte Virksomhed. Der var også større bureauer på markedet. Det var borgeren, der selv bestemte, hvilket bureau de ville benytte. Sagsøgte Virksomhed havde et godt ry. Derudover kendte hun Vidne 5, da hun for mange år siden har været ansat i Vidne 5's tidligere firma. Hun kontaktede først Sagsøgte Virksomhed, efter hun blev fritstillet den 9. eller 10. juni.

Hun modtog løn for maj måned 2022 fra Virksomhed A/S. Hun var bagudlønnet. Hun mener, at hun modtog løn fra kurator for 3-4 arbejdsdage i perioden umiddelbart forud for fritstillingen. Anmeldelsen af 17. juni 2022 af sit lønkrav til Lønmodtagernes Garantifond mener hun, at hun indgav, inden hun vidste, at hun ville modtage løn for nogle dage fra kurator. Fra og med den 13. juni 2022 modtog hun løn fra Sagsøgte Virksomhed.

Vidne 3 har forklaret, at han var ansat som administrerende direktør hos Virksomhed A/S fra 2017 og frem til konkursen. De væsentligste årsager til konkursen var efterveerne fra Corona-pandemien, som kostede virksomheden over 2 mio. kr. på bundlinjen, navnlig på jobservice-delen, og at kommunerne fra 2019 og frem foretog en kraftig reduktion i administrationsbidragene til den type ydelser, som Virksomhed A/S leverede. Fra 2019 til 2022 faldt bidragene med omkring 50 pct. I begyndelsen af hans tid som direktør var der et stort spænd i størrelsen af de administrationsbidrag, som de enkelte kommuner betalte for en BPA-ordning. Spændet blev dog gradvist mindre over årene frem mod konkursen.

Han kan vedstå indholdet af sin mail af 16. maj 2024 til advokat Steen Witthøfft om Virksomhed A/S' organisation på konkurstidspunktet. Som administrerende direktør modtog han månedligt underretning om, hvor mange medarbejdere der var udbetalt løn til. Kontoret i By lukkede vist i begyndelsen af 2022, fordi Sorø Kommune ikke ville forlænge kontrakten om jobservice. Der var to fastan

satte konsulenter i By. Jobservice-kontoret i Næstved havde to-tre fastansatte konsulenter. Tidligere havde de været oppe på 30-40 ansatte inden for jobservice-delen. Jobservice var Virksomhed A/S oprindelige forretningsområde, og handicapområdet var så kommet til over tid. På konkurstidspunktet udgjorde handicapservice omkring 90 pct. af forretningen, og jobservice udgjorde omkring 10 pct. De havde ikke længere receptionister ansat, da virksomheden gik konkurs. De 120-130 handicaphjælpere omfattede vistnok både BPA-hjælpere og ansatte i ledsagerordningen. Det var dog ikke alle ledsagere, der var på løn ningslisten hver måned. Derudover servicerede de fleste ansatte ledsagere hver flere borgere. Han vil gætte på, at der maksimalt indgår 20 ansatte ledsagere i tallet på de 120-130 handicaphjælpere. Derudover arbejdede en del af hjælperne i BPA-ordningen også som ledsagere, når de ikke var på vagt. Der var derfor et stort overlap. De havde kun ledsagerordninger for Holbæk Kommune. Der var fastsat en timepris for ledsagerne, der blev revideret en gang om året. Han vil tro, at timetaksten svarede nogenlunde til timetaksten for BPA-ordningen. Virksomhed A/S havde 20-25 borgere på en BPA-ordning.

Det kan godt passe, at antallet af ansatte faldt fra 161 til 120 i løbet af maj måned 2022, sådan som det fremgår af den fremlagte registrering fra Erhvervsstyrelsen.

Det lyder i overkanten, at de skulle have haft ledsagerordninger for 100 borgere i Holbæk Kommune, men det kan godt passe, at Holbæk Kommune har godkendt ledsagerordninger for 100 borgere. Det var ikke nødvendigvis alle borgere i Holbæk Kommune med en ledsagerordning, som valgte at gøre brug af den eller at benytte sig af Virksomhed A/S.

Den fremlagte mail af 2. juni 2022, hvori virksomheden bl.a. orienterede om den forestående konkurs, blev udsendt i tre versioner. En til kommunerne, en til de ansatte og en til borgerne. Kommunerne modtog orienteringen en dag før de andre.

Han skrev det om virksomhedsoverdragelsesloven efter vejledning fra Dansk Erhvervs juridiske afdeling. Dansk Erhverv bistod med formuleringen af alle tre mails. Han ved ikke, hvorfor der i versionen til de ansatte skulle stå, at de ikke blev fritstillet, men det er lovpligtigt ikke at lade en BPA-borger i stikken. Han kan ikke genkende, at Virksomhed A/S skulle have betalt mere til de ansatte hjælpere i løn og pension end tilskuddet hertil fra kommunerne. Det ville være en dårlig forretning. Han kan kun forestille sig, at det kan være sket i ét tilfælde, som var en helt særlig situation, hvor de overtog nogle medarbejdere fra Københavns Kommune.

Virksomhed A/S betalte overenskomstmæssig løn. Kommunerne udmålte ikke nødvendigvis tilskuddet efter samme overenskomsttakster. I de tilfælde gik de

tilbage til kommunerne, og det lykkedes normalt at få kommunerne til at ændre deres tilskud, så de svarede til taksterne i overenskomsten.

Det var ikke alle kommuner, der indlagde en buffer i tilskudsbudgettet. Han kan ikke forklare, hvorfor kommunerne mente, at nogle af virksomhederne i branchen var for dyre. Der var stor forskel fra kommune til kommune på, hvilke aktiviteter for borgerne de ville yde tilskud til. De fakturerede kun kommunen for ledersagerydelser, hvis borgeren faktisk benyttede sig af den ydelse, de havde fået tilskud til.

Hvis ikke der kan findes et nyt BPA-bureau til en borger, er det kommunen, der står med ansvaret.

Han drøftede ikke med Vidne 7 og Vidne 6, hvad der skulle ske efter konkursen. Han husker ikke, at han skulle have ringet til Vidne 7 den 30. maj 2022 og fortalt om situationen, men han kan ikke afvise det. Som han husker det, blev han hjemsendt af kurator den 4. juni 2022. Han aflevere sin telefon og computer i den forbindelse.

Vidne 1 har forklaret bl.a., at hun har haft en BPA-ordning siden 2009. Hun modtager et årligt budget fra sin kommune. Hun har altid brugt et bureau til at administrere ordningen, da hun ikke ønsker selv at sidde med arbejdsgiveransvaret. Hun benyttede Virksomhed A/S fra den 1. august 2009, indtil selskabet gik konkurs. Hun er arbejdsleder for sine hjælpere.

Hun modtog en mail den 2. juni 2022 om morgenen om, at Virksomhed A/S ville gå konkurs, og at hun ville blive kontaktet af kommunen, samt at hun selv måtte finde et andet bureau til at administrere sin BPA-ordning. Hun blev ringet op af kommunen, som sagde, at hvis hun ikke fandt et andet bureau, skulle hun selv administrere BPA-ordningen, alternativt måtte hun flytte i plejebolig. På det tidspunkt var hun allerede i gang med at undersøge forskellige andre bureauer og havde skrevet til nogle af dem og stillet en række spørgsmål. Hun ringede også til Vidne 7 hos Virksomhed A/S og spurgte, hvad Vidne 7 og Vidne 6 ville gøre. Vidne 7 sagde, at hun og Vidne 6 havde talt med Vidne 5, og at de var i forhandling om at blive ansat hos Sagsøgte Virksomhed. Derefter kontaktede hun selv Vidne 5 og spurgte, om hun kunne komme over til Sagsøgte Virksomhed. Den 3. juni 2022 havde hun fortsat ikke hørt fra de andre bureauer, som hun havde skrevet til, og derfor kontaktede hun Vidne 5 på ny og meddelte, at hun gerne ville indgå en borgerkontrakt med Sagsøgte Virksomhed, men at det var vigtigt for hende, at hendes hjælper blev ansat på ordentlige vilkår. Hun indgik så en kontrakt med Sagsøgte Virksomhed, der kunne opsiges af begge parter. Da hun havde underskrevet kontrakten, fik hendes hjælper tilsendt deres nye ansættelseskontrakter fra Sagsøgte Virksomhed. Sagsøgte Virksomhed betalte hjælperne en smule mere i løn, end hvad de havde

fået hos Virksomhed A/S, og hjælperne blev også omfattet af en sundhedsforsikring. Hendes hjælpere mødte på vagt hos hende som sædvanligt under hele forløbet. Hun var og er afhængig af, at der er en hjælper hos hende hele tiden. -

Hun holder selv personalemøde med sine hjælpere, hvor de lægger vagtplanen for 2-3 måneder ad gangen. -

Mens hun benyttede Virksomhed A/S, rejste Vidne 3 på et tidspunkt en problemstilling over for hende om, at det administrationsbidrag, som kommunen havde fastsat i budgettet for hendes BPA-ordning, var for lavt. -

Vidne 4 har forklaret bl.a., at han har haft en BPA-ordning siden 2013. Først brugte han LOBPA til at administrere ordningen, men skiftede senere til Virksomhed A/S. Han styrer selv vagtplanen for sine hjælpere.

Han blev kontaktet på mail af Ringsted Kommune i forbindelse med Virksomhed A/S' konkurs. Han blev oplyst om, at han hurtigst muligt skulle finde et nyt bureau. -

Kommunen medsendte et link til en liste over godkendte bureauer, som han kunne vælge imellem. Han ringede først til Handicapformidlingen, som var på listen, og fik sat et møde i stand med Person 21 fra firmaet Handicapformidlingen, der kom ud til ham med det samme. Han meddelte kommunen, at han gerne ville indgå kontrakt med dette firma. Kommunen svarede i første omgang blot, at de var glade på hans vegne. Han var hos Handicapformidlingen fra den 2. juni til den 7. juni 2022. Han mener, at det var den 7. juni 2022, at han blev ringet op af Ringsted Kommune, som oplyste, at Handicapformidlingen var for dyre i vikarer, og at kommunen derfor ikke kunne godkende virksomheden. Kommunen anbefalede, at han i stedet kontaktede Sagsøgte Virksomhed, hvilket han så gjorde. Han havde hørt, at Vidne 7 var blevet ansat hos Sagsøgte Virksomhed. Derfor skrev han den 7. juni 2022 til Vidne 7, at han gerne ville skifte til Sagsøgte Virksomhed. Vidne 7 og Vidne 5 kendte hinanden. Han modtog også en sms fra Sagsøgte Virksomhed den 7. juni 2022 om, at hans overgang til Sagsøgte Virksomhed var blevet godkendt. -

Vidne 2 har forklaret bl.a., at han har en BPA-ordning. Han har altid haft et bureau til at administrere ordningen. Han blev i juni 2022 ringet op af Vidne 7 og fik oplyst, at Virksomhed A/S var gået konkurs, og at han hurtigst muligt skulle finde et nyt bureau, så hans hjælpere kunne få løn. Han husker ikke, hvilken dag det var, men han har fået at vide, at det var den 2. juni. Han gik sammen med sine hjælpere straks i gang at finde andre bureauer. Der var kun seks bureauer, som han kunne vælge imellem, og som var godkendt af Holbæk Kommune. Han blev dagen efter igen kontaktet af Vidne 7, som sagde, at hun selv gik over til Sagsøgte Virksomhed, og spurgte, om han var interesseret i at benytte Sagsøgte Virksomhed. Han sagde, at det var han, men at han først skulle tale med sine hjælpere om, hvorvidt de også ønskede at skifte

til Sagsøgte Virksomhed. Det ville de gerne. Kort tid efter havde han og hans hjælper et møde med Vidne 7 og Vidne 5, og de blev enige om en aftale. Han indgik herefter en kontrakt med Sagsøgte Virksomhed, men han kan ikke huske, hvilken dag det var. Vidne 7 deltog i mødet for at hjælpe ham og hans hjælperteam, da hun var hans kontaktperson. Det er formentlig hans hustru, som har underskrevet kontrakten på hans vegne. Hans hustru er en del af hans hjælperteam. Han går ud fra, at kontrakten er underskrevet den 3. juni 2022, når det er den dato, der er anført i kontrakten.

Ansættelseskontrakterne med hans hjælper blev håndteret mellem Vidne 5 og hjælperne. Han havde ikke kontakt med kommunen i forbindelse med, at han skiftede til Sagsøgte Virksomhed. Så vidt han husker, modtog han ikke et nyt budget fra kommunen i forbindelse med skiftet til Sagsøgte Virksomhed.

I perioden 2. juni til 9. juni 2022 fik han hjælp af sine faste hjælpere i overensstemmelse med den eksisterende vagtplan. Handicaphjælperne er forpligtede til ikke at forlade en borger, der har brug for hjælp. Han er respiratorbruger og er afhængig af hjælp døgnet rundt. Selv hvis han skal indlægges, er han nødt til at have en hjælper hos sig.

Han har aldrig talt med Virksomhed A/S om, at tilskuddet fra kommunen ikke skulle dække udgifterne til hans BPA-ordning.

Retsgrundlag

Lov om lønmodtagernes garantifond

Af lovbekendtgørelse nr. 1244 af 27. november 2024 om Lønmodtagernes Garantifond fremgår bl.a.:

”Lovens formål

§ 1

Lønmodtagernes Garantifond oprettes til sikring af lønmodtageres krav på løn m.v. i følgende tilfælde:

- 1) Ved arbejdsgiverens konkurs,
- 2) ved arbejdsgiverens død, såfremt der træffes afgørelse om insolvensbehandling eller boet sluttet ved boudlæg uden skiftebehandling,
- 3) ved virksomhedens ophør, såfremt det godtgøres, at arbejdsgiveren er ude af stand til at betale kravet, eller
- 4) ved arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling.

...

Lønmodtagerkrav m.v.

§ 2

Garantien omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse. Garantien omfatter dog ikke den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller i forbindelse med lønindeholdelse efter kildeskat telovens § 73. -

...

§ 8

...

Stk. 2. Lønmodtageren kan overdrage krav, der omfattes af § 2, til Lønmodtagernes Garantifond, når et sådant krav bestrides af Lønmodtagernes Garantifond, arbejdsgiveren eller dennes bo, under henvisning til at der forud for de situationer, der er nævnt i § 1, stk. 1, har fundet en virksomhedsoverdragelse sted til -

1) en offentlig erhverver eller

2) en privat erhverver, såfremt den private erhververs eventuelle indfrielse af kravet er sikret gennem offentlig garanti.” -

Af lovforslag nr. 11 af 3. oktober 2018 om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond, der lå til grund for indsættelsen af § 8, stk. 2, fremgår bl.a.:

” Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Nærværende lovforslag, der giver lønmodtagere mulighed for at overdrage et krav til Lønmodtagernes Garantifond i visse situationer, hvor der er tvivl om, hvorvidt der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted forud for en konkurs, udspringer af den politiske aftale om forebyggelse af konkurser af 5. oktober 2017 mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Ifølge aftalen skulle der ses på muligheden for, at Lønmodtagernes Garantifond (LG) kan lægge ud for lønmodtagernes krav i de tilfælde, hvor der er tvivl om, hvem der i sidste ende skal betale - hvis et krav fx bestrides af arbejdsgivers bo. -

Den nævnte politiske aftale om forebyggelse af konkurser blev til på baggrund af et antal konkurser hos private leverandører af hjemmehjælp, der har fundet sted i de senere år. I forbindelse med sådanne konkurser er det af boet efter en privat leverandør blevet gjort gældende, at der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted til en kommune forud for konkursen, og at det derfor efter virksomhedsoverdra -

gelsesloven, er kommunen som erhverver, der hæfter for lønmodtager tilgodehavender, der bestod på overdragelsestidspunktet. Fra kommunernes side er det blevet afvist, at der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted forud for konkursen, hvilket har betydet, at de pågældende lønmodtagere hverken har kunnet få deres tilgodehavende dækket af LG eller kommunen, før det ved domstolene afgøres, om der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted forud for konkursen eller ej.

...

2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med lovforslaget er, at en lønmodtager kan overdrage sit krav til LG i de tilfælde, hvor et lønmodtagerkrav bestrides af en arbejdsgiver eller dennes bo under henvisning til, at der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted til en offentlig erhverver forud for de situationer, der er beskrevet i lovens § 1, stk. 1, nr. 1-4. Det drejer sig om tilfælde, hvor arbejdsgiver går konkurs, ved arbejdsgivers rekonstruktionsbehandling, i visse tilfælde ved arbejdsgivers død samt i tilfælde, hvor virksomheden ophører uden at arbejdsgiver kan betale kravet. Det betyder, at lønmodtagerne hurtigt kan få udbetalt deres tilgodehavende i stedet for at skulle afvente en afklaring af, hvem der i sidste ende skal betale tilgodehavendet.

Hvis det fastslås, at der ikke har fundet en virksomhedsoverdragelse sted forud for de i § 1, stk. 1, nr. 1-4, angivne situationer, vil det være LG, som under alle omstændigheder skal betale lønmodtagertilgodehavendet.

Hvis det derimod fastslås, at der har fundet en virksomhedsoverdragelse som nævnt sted, er det den offentlige erhverver, som skal udrede tilgodehavendet, og LG kan få dækket kravet, som LG har overtaget fra lønmodtageren, af den offentlige erhverver.

Med forslaget om, at lønmodtagere får mulighed for at overdrage et krav på løntilgodehavender m.v. til LG i tilfælde, hvor et lønmodtagerkrav bestrides af en arbejdsgiver eller dennes bo under henvisning til, at der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted til en offentlig erhverver forud for de situationer, der er beskrevet i lovens § 1, stk. 1, nr. 1-4, sikres lønmodtagere på den ene side adgang til at få et tilgodehavende udbetalt hurtigt, mens det på den anden side sikres, at LG ikke kommer til at hæfte for beløb, som LG ikke i øvrigt skulle have betalt.

Bortset fra de administrative omkostninger, som lovændringen vil påføre LG, og som vurderes at være beskedne, vil bidragene til LG, som betales af private arbejdsgivere, ikke blive forhøjet som følge af nærværende lovforslag. Dette er baggrunden for, at muligheden for at overdrage et krav til LG alene foreslås indført i situationer, hvor kravet bestrides med virksomhedsoverdragelse som begrundelse, og hvor det offentlige er garantistiller eller hævdes at være erhverver. En bredere adgang til overdragelse af lønmodtagerkrav til LG ville indebære risiko for, at LG kunne komme til at hæfte for beløb, som LG ikke i øvrigt

skulle have betalt, hvilket ville kunne medføre forhøjelse af arbejdsgivernes bidrag. -

At der er tale om en snæver, målrettet bestemmelse indebærer, at der ikke ses at være grundlag for at ændre den gældende § 8, idet der fortsat vil kunne være situationer, hvor det er hensigtsmæssigt, at en lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation eller en statsanerkendt arbejdsløshedskasse har mulighed for at overtage et lønmodtagerkrav. Det er sandsynligt, at lønmodtagerne vil ønske at overdrage et krav til LG i de beskrevne tilfælde, hvor der hævdes at være sket virksomhedsoverdragelse, men ellers vil den ændring, der foreslås, ikke påvirke anvendelsen af den gældende § 8 eller de øvrige bestemmelser i LG-loven. -
-
...

...

Det har indgået i overvejelserne bag dette lovforslag, at der på et senere tidspunkt vil kunne være behov for at se på, om der er grundlag for at gå videre end det, der her foreslås. Imidlertid er det nærliggende at følge udviklingen på området i en periode, inden der tages stilling til, om der er brug for yderligere tiltag.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det følger af § 8 i den gældende lov, at adgangen til at opnå betaling fra Lønmodtagernes Garantifond (LG) bortfalder, medmindre lønmodtagerkrav overdrages til vedkommende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation eller til vedkommende statsanerkendte arbejdsløshedskasse. Lønmodtagere har således ikke mulighed for at overdrage deres tilgodehavende, hvis nævnte organisationer eller arbejdsløshedskasse ikke overtager de pågældende krav. -

Det foreslås i et nyt § 8, stk. 2, at lønmodtagere får mulighed for at overdrage et krav på løntilgodehavender mv., jf. lovens § 2, til LG, når et sådant krav bestrides af arbejdsgiver eller dennes bo under henvisning til, at der forud for de situationer, der er nævnt i § 1, stk. 1, har fundet en virksomhedsoverdragelse sted til en offentlig erhverver eller til en privat erhverver, der dækkes af en offentlig garanti. De situationer, der er nævnt i § 1, stk. 1, er arbejdsgiverens konkurs, visse situationer ved arbejdsgiverens død, ved virksomhedsophør uden at arbejdsgiver er i stand til at betale kravet eller under arbejdsgiverens rekonstruktionsbehandling. Herved sikres det, at lønmodtagere i sådanne situationer ikke behøver at afvente en afgørelse af, om der har fundet en virksomhedsoverdragelse som nævnt sted, men kan få dækning for krav, som omfattes af § 2, hurtigt. -
-
-
-
-
-

Henvisningen til krav, som omfattes af § 2, indebærer, at LG overtager krav, som man i henhold til § 2 umiddelbart skulle dække, hvis kravet

ikke blev bestridt af arbejdsgiver eller dennes bo under henvisning til, at der forud for de situationer, der er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-4, har fundet en virksomhedsoverdragelse som beskrevet sted. Krav, som ikke omfattes af § 2, omfattes derimod ikke af den foreslåede bestemmelse, da bestemmelsen skal anvendes uden risiko for, at LG lider tab som følge af overtagelsen af et lønmodtagerkrav. Det kan f.eks. være krav, som bestrides af arbejdsgiver eller dennes bo under henvisning til, at lønmodtageren er nærtstående til arbejdsgiver og kravet derfor ikke bør tages til følge. Lønmodtagernes overdragelse af krav til LG er således betinget af, at der enten er tale om et krav, som LG under alle omstændigheder skulle dække, eller et krav, som LG uden videre kan få dækket af en offentlig erhverver eller garantistiller, hvis det fastslås, at der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted forud for en situation, der er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-4. Lønmodtagerkrav skal ikke overtages af LG, hvis der kan være tale om virksomhedsoverdragelse til en privat erhverver, og hvis der ikke er en offentlig garanti for kravet, som LG umiddelbart kan anvende til at få kravet dækket af offentlige midler. En offentlig garanti som nævnt skal således være ubetinget og gælde alle de krav, som lønmodtager ved virksomhedsoverdragelse kan rette mod erhverver.

Hvis LG afviser at overtage et krav under henvisning til, at kravet fx ikke omfattes af lovens § 2 eller at en eventuel offentlig garanti ikke giver fuld og umiddelbar sikkerhed for kravet, kan lønmodtageren søge kravet fastslået ved domstolene, jf. også lovens § 6.”

Virksomhedsoverdragelsesloven

Af lovbekendtgørelse nr. 710 af 20. august 2002 om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, som ændret ved lov nr. 385 af 26. april 2017 og lov nr. 530 af 27. marts 2021, følger bl.a.:

” § 1

Loven finder anvendelse ved overdragelse af en virksomhed eller en del heraf, der ligger inden for det område, hvor traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab finder anvendelse.

Stk. 2. Denne lov finder anvendelse på offentlige og private virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset om de virker med gevinst for øje. En administrativ eller ved lov foretaget omorganisering af offentlige administrative myndigheder eller en overførsel af administrative funktioner mellem offentlige administrative myndigheder er ikke en overførsel i denne lovs forstand.

Stk. 3. Denne lov finder anvendelse ved et konkursbos videresalg af en virksomhed eller en del heraf til en erhverver.

...

§ 2

Overdrages en virksomhed eller en del heraf, indtræder erhverver

ren umiddelbart i de rettigheder og forpligtelser, der bestod på overtagelsestidspunktet i henhold til: -

- 1) kollektiv overenskomst og aftale,
- 2) bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af offentlig myndighed, og
- 3) individuel aftale om løn- og arbejdsforhold.

...

Stk. 4. Finder overdragelsen sted under overdragerens rekonstruktions- eller konkursbehandling, indtræder erhververen dog kun i rettigheder og forpligtelser, jf. stk. 1 og 2, der vedrører tiden efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen eller afsigelsen af konkursdekretet.”

Virksomhedsoverdragelsesloven blev oprindeligt indført ved lov nr. 111 af 21. marts 1979.

Af lovforslag nr. 151 af 1. februar 1979, der lå til grund herfor, fremgår bl.a.:

”Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Iflg. artikel 1, stk. 1, finder direktivet anvendelse på overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter til en anden indehaver som følge af overdragelse eller fusion. -

Direktivet vedrører således alene overførsel ved *aftale*, og i overensstemmelse hermed foreslås det i *stk. 1*, at loven finder anvendelse, hvor der sker overdragelse af en virksomhed eller en del af en virksomhed.

Kerneområdet for overdragelsesbegrebet i forslaget er herefter køb - herunder køb af en virksomhed af et konkursbo - hvor der sker et egentligt ejerskifte, samt gaveoverdragelse, f.eks. i form af overdragelse af en virksomhed til en fond. Også fusion, der er en aftalemæssig disposition, falder ind under begrebet overdragelse. -

Direktivets hensyn kan også foreligge i andre tilfælde, f.eks. hvor en forpagter overtager en virksomhed i drift, og der opstår spørgsmål om overtagelse af eksisterende arbejdsaftaler. Endvidere kan der peges på de såkaldte leasingaftaler, der inden for visse områder udgør et reelt alternativ til køb. Det må i sådanne tilfælde afhænge af et konkret skøn, i hvilket omfang der faktisk er tale om, at forpagteren eller den, der indgår en leasingaftale, har en ejers stilling som arbejdsgiver i forhold til lønmodtagerne. Udtrykket »overdragelse« i lovforslaget udelukker ikke, at visse forpagtnings- eller leasingaftaler sidestilles hermed. -

Forslaget vedrører overdragelse af både private og offentlige virksomheder, uanset hvilke opgaver den pågældende virksomhed udfører, og uden hensyntagen til om virksomheden drives i form af enkeltmands virksomhed, aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller anden virksomhedsform. -

Også virksomhedens formål er uden betydning for lovens anvendelse, hvilket bl.a. indebærer, at der ses bort fra, om virksomheden udelukkende drives i erhvervsmæssigt øjemed eller helt eller delvis tjener andre formål, f.eks. af humanitær art.” -

Lovbekendtgørelse nr. 710 af 20. august 2002 med senere ændringer implementer Rådets direktiv nr. 23 af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1794 af 6. oktober 2015. -

Af direktiv nr. 23 af 12. marts 2001 med senere ændringer fremgår bl.a.:

”Art. 1
Stk. 1.

a) Dette direktiv finder anvendelse på overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift til en anden indehaver som følge af en overdragelse eller fusion. -

b) Som overførsel i henhold til dette direktiv anses overførsel af en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, forstået som en helhed af midler, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet, uanset om den er væsentlig eller accessorisk, jf. dog litra a) og de følgende bestemmelser i denne artikel. -

c) Dette direktiv finder anvendelse på offentligretlige og privatretlige virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset om de opererer med gevinst for øje. En administrativ omorganisering af offentlige administrative myndigheder eller en overførsel af administrative funktioner mellem offentlige administrative myndigheder er ikke en overførsel i dette direktivs forstand.” -

EU-Domstolen har i en række domme udtalt sig om direktivets anvendelsesområde. -

I sag C-101/87, Bork International A/S, udtalte EU-Domstolen bl.a.:

” 8 Da Højesteret, som behandler sagerne som appelinstans, fandt, at det afhænger af fortolkningen af direktiv 77/187, hvorledes sagerne skal afgøres, har den udsat dem og forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål: -

"Finder Raidets direktiv 77/187 af 14. februar 1977 anvendelse i tilfælde, hvor udlejer af de til driften af en virksomhed hørende bygninger, installationer og maskiner efter opsigelse eller ophævelse af lejekontrakten og virksomhedens standsning modtager det udlejede tilbage og der efter overdrager dette til tredjemand, der kort efter genoptager driften af virksomheden, uden at der ansættes nyt personale, idet erhververen - uden at der er indgået aftale herom hverken med den tidligere lejer eller overdrageren eller mellem disse indbyrdes - genansætter godt halv delen af de lønmodtagere, der var ansat i virksomheden af den tidligere lejer?"

...

13 I den forbindelse bemærkes, at direktiv 77/187 efter Domstolens faste praksis, som senest er blevet bekræftet ved dom af 5. maj 1988 (Berg og Busschers, 144 og 145/87, Sml. s 0000), har til formål at sikre, at arbejdstagernes rettigheder opretholdes, når virksomheden skifter indehaver, idet arbejdstagerne ifølge direktivet kan forblive ansat i virksomheden under den nye indehaver på de vilkår, der var aftalt med overdrageren. Direktivet må således finde anvendelse i alle de tilfælde, hvor der som led i et kontraktforhold sker en udskiftning af den fysiske eller juridiske person, som er ansvarlig for virksomhedens drift, og som påtager sig en arbejdsgivers forpligtelser over for arbejdstagerne i virksomheden.

14 Heraf følger, at når lejer, som har status som indehaver af virksomheden, ved lejekontraktens ophør mister denne status, og tredjemand senere erhverver den i medfør af en købsaftale indgået med ejeren, kan denne disposition falde ind under direktivets anvendelsesområde som fastlagt i artikel 1, stk. 1. Den omstændighed, at overførslen i et sådant tilfælde finder sted i to omgange i den forstand, at virksomheden først tilbageføres fra lejer til ejeren, som dernæst overfører den til den nye ejer, udelukker ikke, at direktivet kan finde anvendelse, såfremt den pågældende virksomhed bevarer sin identitet. Dette er tilfældet, når det drejer sig om en fortsat bestående økonomisk enhed, hvis drift - i form af de samme eller tilsvarende økonomiske aktiviteter - faktisk fortsættes eller genoptages af den nye indehaver.

...

17 I denne sammenhæng bemærkes endvidere, at direktiv 77/187 ifølge Domstolens praksis (jfr. den ovenfor nævnte dom i Ny Moelle Kro-sagen) - medmindre andet udtrykkeligt er bestemt - kun kan påberåbes af arbejdstagere, hvis arbejdskontrakt eller arbejdsforhold består på overførselstidspunktet. Spørgsmålet om, hvorvidt der består en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold på dette tidspunkt, skal bedømmes efter national ret, dog således at de præceptive regler i direktivet om beskyttelse af arbejdstagerne mod afskedigelse som følge af overførslen skal overholdes.

...

20 Det forelagte spørgsmål må derfor besvares med, at artikel 1, stk. 1, i Raidets direktiv 77/187 af 14. februar 1977 skal fortolkes således, at direktivet finder anvendelse i en situation, hvor ejeren af en virksomhed efter opsigelse eller ophævelse af en lejekontrakt atter overtager virksomheden for senere at sælge den til tredjemand, som kort tid efter fortsætter driften, der har været indstillet siden lejemålets ophør, med lidt over halvdelen af det af den tidligere lejer ansatte personale, så fremt virksomheden bevarer sin identitet.”

I de forenede sager C-173/96 og C-247/96, Sánchez Hidalgo, udtalte EU-Domstolen bl.a.:

” 19 Med spørgsmålene, som må undersøges under ét, ønsker de forelæggende retter oplyst, om og på hvilke betingelser direktiv 77/187 finder anvendelse i en situation, hvor en offentlig myndighed, som har udliciteret hjemmehjælpen til personer med behov herfor eller bevogtningen af nogle af sine bygninger til én virksomhed, ved udløbet af eller efter opsigelse af kontrakten med denne virksomhed beslutter at udlicitere tjenesteydelsen til en anden virksomhed.

...

23 Direktiv 77/187 finder anvendelse i alle de tilfælde, hvor der som led i et kontraktforhold sker en udskiftning af den fysiske eller juridiske person, som er ansvarlig for virksomhedens drift, og som påtager sig en arbejdsgivers forpligtelser over for arbejdstagerne i virksomheden. Det er således ikke en forudsætning for, at direktivet finder anvendelse, at der består et direkte kontraktforhold mellem overdrageren og erhververen, og overdragelsen vil kunne finde sted i to trin via en tredjemand, f.eks. ejeren eller lejerens (jf. bl.a. dom af 7.3.1996, forenede sager C-171/94 og C-172/94, Merckx og Neuhuys, Sml. I, s. 1253, præmis 28, 29 og 30, og dommen i Süzen-sagen, præmis 12).

...

25 Det er imidlertid en forudsætning for, at direktiv 77/187 finder anvendelse, at overførslen vedrører en økonomisk enhed, der er organiseret på stabil måde, og hvis aktiviteter ikke er begrænset til udførelsen af en nærmere bestemt entreprise (dom af 19.9.1995, sag C-48/94, Rygaard, Sml. I, s. 2745, præmis 20). Begrebet enhed omfatter således en organiseret helhed af personer og aktiver, der gør det muligt at udøve en økonomisk virksomhed med et selvstændigt formål (jf. dommen i Süzen-sagen, præmis 13).

...

29 Ved bedømmelsen af, om betingelserne for, at der er tale om overførsel af en sådan enhed, er opfyldt, må der tages hensyn til alle de faktiske omstændigheder omkring overførslen, herunder hvilken form for

virksomhed eller bedrift der er tale om, hvorvidt der er sket en overførsel af de materielle aktiver som f.eks. bygninger og løsøre, værdien af de immaterielle aktiver på tidspunktet for overførslen, hvorvidt den nye indehaver har overtaget størstedelen af arbejdsstyrken, om kunde kredsen overføres, samt i hvor høj grad aktiviteterne før og efter overførslen er de samme, og hvor længe disse eventuelt har været indstillet. Alle disse omstændigheder kan dog kun indgå som enkelte elementer i den samlede bedømmelse, der skal foretages, og de kan derfor ikke vurderes isoleret (jf. bl.a. dommene i Spijkers og Siizen-sagerne, henholdsvis præmis 13 og 14).

...

32 I visse brancher, hvor arbejdskraften udgør den væsentligste del af aktiviteten, vil en gruppe af arbejdstagere, som i længere tid udfører en fælles aktivitet, kunne udgøre en økonomisk enhed, og en sådan enhed vil kunne opretholde sin identitet efter en overførsel, når den nye indehaver ikke blot viderefører den hidtidige aktivitet, men også overtager en efter antal og kvalifikationer betydelig del af den arbejdsstyrke, som hos forgængeren specielt udførte denne opgave. I så fald overtager den nye indehaver en organiseret helhed af elementer, der gør det muligt på stabil måde at fortsætte den overdragende virksomheds aktiviteter eller nogle af disse (dommen i Süzen-sagen, præmis 21).

...

34 De forelagte spørgsmål må derfor besvares med, at artikel 1, stk. 1, i direktiv 77/187 skal fortolkes således, at direktivet finder anvendelse i en situation, hvor en offentlig myndighed, som har udliciteret hjemme hjælpen til personer med behov herfor eller bevogtningen af nogle af sine bygninger til én virksomhed, ved udløbet af eller efter opsigelse af kontrakten med denne virksomhed beslutter at udlicitere tjenesteydelsen til en anden virksomhed, for så vidt som der samtidig med denne transaktion overføres en økonomisk enhed fra den ene virksomhed til den anden. Begrebet økonomisk enhed omfatter en organiseret helhed af personer og aktiver, der gør det muligt at udøve en økonomisk virksomhed med et selvstændigt formål. Den omstændighed, at den tjenesteydelse, som først udføres af den gamle og dernæst af den nye ordre modtager, er den samme, er ikke i sig selv tilstrækkelig til, at der er tale om overførsel af en sådan enhed."

I sag C-463/09, CLECE, udtalte EU-Domstolen bl.a.:

" 24 Den forelæggende ret ønsker med sit spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den finder anvendelse på en situation, hvor en kommune, der havde overdraget rengøringen af sine lokaler til en privat virksomhed, beslutter at opsiges kontrakten med denne virksomhed og selv udføre rengøringen, idet den med henblik herpå ansætter nyt personale.

25 Det bemærkes for det første, at direktiv 2001/23 i medfør af dets artikel 1, stk. 1, litra c), finder anvendelse på offentligretlige virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet, uanset om de forfølger et mål om berigelse eller ej. -

...

28 Dernæst finder direktiv 2001/23 i medfør af dets artikel 1, stk. 1, litra a), anvendelse på enhver overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en virksomhed eller bedrift til en anden indehaver som følge af en overdragelse eller fusion.

29 I den henseende fremgår det af fast retspraksis, at rækkevidden af denne bestemmelse ikke alene kan bedømmes på grundlag af en fortolkning med udgangspunkt i ordlyden. Som følge af forskellene mellem de sproglige versioner af direktivet og forskellene mellem de nationale lovgivninger med hensyn til begrebet overdragelse har Domstolen anlagt en fortolkning af dette begreb, der er tilstrækkeligt smidig til at tilgodese direktivets formål, således som det fremgår af tredje betragtning, nemlig at beskytte arbejdstagerne ved overførsel til ny indehaver (jf. i denne retning dom af 13.9.2007, sag C-458/05, Jouini m.fl., Sml. I, s. 7301, præmis 24 og den deri nævnte praksis). -

30 Domstolen har således udtalt, at direktiv 77/187 som kodificeret i direktiv 2001/23 fandt anvendelse i alle de tilfælde, hvor der som led i en aftale sker en udskiftning af den fysiske eller juridiske person, som er ansvarlig for virksomhedens drift, og som af den grund påtager sig en arbejdsgivers forpligtelser over for arbejdstagerne i virksomheden (jf. dom af 7.3.1996, forenede sager C-171/94 og C-172/94, Merckx og Neuhuys, Sml. I, s. 1253, præmis 28, og af 10.12.1998, forenede sager C-127/96, C-229/96 og C-74/97, Hernández Vidal m.fl., Sml. I, s. 8179, præmis 23). -

31 Derfor har Domstolen antaget, at direktiv 77/187 kan finde anvendelse i et tilfælde, hvor en virksomhed, som har benyttet en anden virksomhed til rengøringen af sine lokaler eller en del af dem, beslutter at bringe kontrakten med denne virksomhed til ophør og fremover selv varetage rengøringen (jf. dommen i sagen Hernández Vidal m.fl., præmis 25). -

32 Følgelig kan det ikke på forhånd udelukkes, at direktiv 2001/23 finder anvendelse under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder, hvorefter en kommune ensidigt beslutter at opsiges en kontrakt med en privat virksomhed og selv udføre den rengøring, som den havde overdraget til den private virksomhed. -

33 For at direktiv 2001/23 kan finde anvendelse, skal overførslen imidlertid i overensstemmelse med dette direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), vedrøre en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet efter ændringen af indehaver. -

34 Ved bedømmelsen af, om en sådan enhed bevarer sin identitet, må der tages hensyn til alle de faktiske omstændigheder ved overførslen, herunder hvilken form for virksomhed eller bedrift der er tale om, hvorvidt der er sket en overførsel af de materielle aktiver som f.eks. bygninger og løsøre, værdien af de immaterielle aktiver på tidspunktet for overførslen, hvorvidt den nye indehaver har overtaget størstedelen af arbejdsstyrken, om kundekredsen overføres, samt i hvor høj grad aktiviteterne før og efter overførslen er de samme, og hvor længe disse eventuelt har været indstillet. Alle disse omstændigheder kan kun indgå som enkelte elementer i den samlede bedømmelse, der skal foretages, og de kan derfor ikke vurderes isoleret (jf. bl.a. dom af 18.3.1986, sag 24/85, Spijkers, Sml. s. 1119, præmis 13, af 19.5.1992, sag C-29/91, Redmond Stichting, Sml. I, s. 3189, præmis 24, af 11.3.1997, sag C-13/95, Süzen, Sml. I, s. 1259, præmis 14, og af 20.11.2003, sag C-340/01, Abler m.fl., Sml. I, s. 14023, præmis 33).

35 Domstolen har tidligere udtalt, at en økonomisk enhed navnlig i visse brancher kan fungere uden materielle eller immaterielle aktiver af betydning, og det kan i så fald ikke være afgørende for, om enheden opretholdes efter den pågældende transaktion, at der overdrages sådanne aktiver (jf. Süzen-dommen, præmis 18, dommen i sagen Hernández Vidal m.fl., præmis 31, og UGT-FSP-dommen, præmis 28).

36 Domstolen har således fastslået, at i visse brancher, hvor arbejdskraften udgør den væsentligste del af aktiviteten, vil en gruppe af arbejdstagere, som i længere tid udfører en fælles aktivitet, kunne udgøre en økonomisk enhed, og en sådan enhed vil kunne opretholde sin identitet efter en overførsel, når den nye indehaver ikke blot viderefører den hidtidige aktivitet, men også overtager en efter antal og kvalifikationer betydelig del af den arbejdsstyrke, som hos forgængeren specielt udførte denne opgave. I så fald overtager den nye indehaver en organiseret helhed af aktiver, der gør det muligt på stabil måde at fortsætte den overdragende virksomheds aktiviteter eller nogle af disse (jf. Süzen-dommen, præmis 21, dommen i sagen Hernández Vidal m.fl., præmis 32, samt dom af 10.12.1998, forenede sager C-173/96 og C-247/96, Hildal m.fl., Sml. I, s. 8237, præmis 32, og af 24.1.2002, sag C-51/00, Temco, Sml. I, s. 969, præmis 33, og UGT-FSP-dommen, præmis 29).

37 Det er, som det fremgår af denne doms præmis 31, i den henseende uden betydning, at overtagelsen af en betydelig del af arbejdsstyrken foretages i forbindelse med en forhandlet overdragelse mellem overdrager og erhverver, eller at den finder sted efter en ensidig beslutning af den tidligere indehaver om at opsiges den overførte arbejdsstyrkes arbejdskontrakter efterfulgt af en ensidig beslutning truffet af den nye indehaver om at ansætte størstedelen af den samme arbejdsstyrke til udførelse af de samme opgaver.

...

39 Som det fremgår af Domstolens retspraksis, kan en rengøringsaktivitet som den i hovedsagen omhandlede vel anses for en aktivitet, hvor arbejdskraften er den væsentligste del (jf. i denne retning dommen i sa

gen Hernández Vidal m.fl., præmis 27, i sagen Hidalgo m.fl., præmis 26, og i sagen Jouini m.fl., præmis 32), og følgelig vil en gruppe af arbejdstagere, som i længere tid udfører en fælles rengøringsaktivitet, i fravær af andre produktionsfaktorer kunne udgøre en økonomisk enhed (jf. i denne retning dommen i sagen Hernández Vidal m.fl., præmis 27). Det er imidlertid nødvendigt, at sidstnævntes identitet opretholdes efter den pågældende operation.

40 Det fremgår herved af forelæggelsesafgørelsen, at Ayuntamiento de Cobisa med henblik på selv at udføre rengøringen af sine skoler og lokaler, som tidligere var betroet CLECE, har ansat nyt personale uden at overtage de arbejdstagere, der hidtil havde udført disse aktiviteter for CLECE, og i øvrigt uden at overtage andre af denne virksomheds materielle eller immaterielle aktiver. På det grundlag udgør det eneste element, der etablerer en forbindelse mellem de aktiviteter, som blev udført af CLECE, og dem, der er overtaget af Ayuntamiento de Cobisa, den omhandlede aktivitet, dvs. rengøring af lokaler.

41 Den omstændighed, at den aktivitet, der udføres af CLECE, og den, som udføres af Ayuntamiento de Cobisa, ligner hinanden eller endog er identiske, er ikke tilstrækkelig til, at der foreligger opretholdelse af en økonomisk enheds identitet. En enhed kan nemlig ikke begrænses til den aktivitet, den udfører. Dens identitet består af flere uadskilleligt sammenhængende elementer, f.eks. det personale, der er ansat i enheden, dens ydre rammer, tilrettelæggelsen af dens arbejde, dens drifts måde og i givet fald også de driftsmidler, enheden råder over (jf. i denne retning Süzen-dommen, præmis 15, samt dommen i sagen Hernández Vidal m.fl., præmis 30, og i sagen Hidalgo m.fl., præmis 30). Især kan identiteten af en økonomisk enhed som den i hovedsagen omhandlede, der i det væsentlige udgøres af arbejdsstyrken, ikke opretholdes, hvis ikke størstedelen af arbejdsstyrken overtages af den angivelige erhverver.

...

43 Det forelagte spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2001/23 skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på en situation, hvor en kommune, der havde overdraget rengøringen af sine lokaler til en privat virksomhed, beslutter at opsiges kontrakten med denne virksomhed og selv udføre rengøringen af disse lokaler, idet den med henblik herpå ansætter nyt personale."

Lov om social service

Af lovbekendtgørelse nr. 1129 af 22. september 2025 om social service som ændret ved lov nr. 1344 af 25. november 2025 og lov nr. 136 af 27. januar 2026 fremgår bl.a.:

"§ 96

Kommunalbestyrelsen skal tilbyde borgerstyret personlig assistance.

Borgerstyret personlig assistance ydes som tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktions evne, der har et behov, som gør det nødvendigt at yde denne ganske særlige støtte. -

Stk. 2. Det er en betingelse for tilskud til ansættelse af hjælpere efter stk. 1, at borgeren er i stand til at fungere som arbejdsleder for hjælperne. Det er desuden en betingelse, at borgeren kan fungere som arbejdsleder for hjælperne, medmindre den pågældende indgår aftale med en nærtstående, eller en forening eller privat virksomhed, der er godkendt af socialtilsynet, om, at tilskuddet overføres til den nærtstående, foreningen eller den private virksomhed, der herefter er arbejdsgiver for hjælperne. Arbejdsgiverbeføjelserne i forhold til hjælperne vedrørende spørgsmål om ansættelse og afskedigelse af hjælpere varetages i så fald af den nærtstående, foreningen eller den private virksomhed i samråd med den pågældende. En aftale om overførsel af tilskuddet til en forening eller privat virksomhed er ikke bindende for borgeren, hvis foreningen eller den private virksomhed ikke var godkendt af socialtilsynet på tidspunktet for aftalens indgåelse, og hvis foreningen eller den private virksomhed ikke på dette tidspunkt gjorde borgeren bekendt med dette. -

...

Stk. 4. I de situationer, hvor borgeren eller en nærtstående er arbejdsgiver, skal kommunalbestyrelsen tilbyde at varetage lønudbetaling m.v. -

§ 96 a

Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens udmåling af tilskud til borgerstyret personlig assistance, herunder om dækning af udgifter til hjælpernes løn, udgifter ved varetagelse af arbejdsgiveropgaver og administrative opgaver m.v. samt andre udgifter for borgeren, der er forbundet med den modtagne hjælp. -

Stk. 2. Er der indgået aftale om, at tilskuddet til ansættelse af hjælpere efter § 95 eller borgerstyret personlig assistance efter § 96 skal overføres til en forening eller privat virksomhed, kan kommunalbestyrelsen kun udbetale tilskuddet til foreningen eller den private virksomhed, hvis foreningen eller den private virksomhed er godkendt af socialtilsynet. -

Stk. 3. Modtager borgeren selv eller en nærtstående tilskuddet til ansættelse af hjælpere efter § 95 eller borgerstyret personlig assistance efter § 96, udbetales tilskuddet månedsvis forud. Er der indgået aftale om, at tilskuddet overføres til en godkendt forening eller privat virksomhed, udbetales tilskuddet månedsvis bagud. -

Stk. 4. Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling og regulering af tilskud, regnskabsaflæggelse og tilbagebetaling af tilskud. -

...

§ 96 c

Hvis en borger, der modtager tilskud efter §§ 95 og 96, dør, bortfalder tilskuddet ved udgangen af den måned, hvor dødsfaldet er sket, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen dækker dog eventuelle udgifter til hjælpere i minimum en måned efter udgangen af den måned, hvor dødsfaldet er sket. -

Stk. 3. Social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling. -

Ledsagelse og kontaktperson**§ 97**

Kommunalbestyrelsen skal tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til personer under folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, dog således at aldersgrænsen ikke kan blive mindre end 67 år. Ledsagelsen tilbydes til personer, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. -

...

Stk. 8. Der kan ikke ydes ledsagelse efter denne bestemmelse til personer, der har hjælperordning efter § 96.” -

§ 96 a, stk. 2, fik sin nuværende ordlyd ved lov nr. 660 af 8. juni 2017. Af lovforslag nr. nr. 150 af 15. marts 2017, der ligger til grund herfor, fremgår af de almindelige bemærkninger bl.a.: -

”2.8.2. Børne- og Socialministeriets overvejelser

Partierne bag aftalen om revision af servicelovens voksenbestemmelser er enige om, at der er behov for tiltag, der skal forebygge misbrug af ordninger med kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance, herunder et tiltag med indførelse af bagudbetalt tilskud til foreninger og private virksomheder, der varetager arbejdsfunktionerne i ordningerne. -

KL har under analysearbejdet, der ligger til grund for aftalen og lovforslaget, påpeget, at reglerne om månedsvis forudbetaling af tilskud til foreninger og private virksomheder indebærer en risiko for, at tilskuddet ikke anvendes til formålet i de situationer, hvor en forening eller privat virksomhed går konkurs midt i en måned. I disse situationer har kommunalbestyrelsen ved månedens begyndelse forudbetalt tilskuddet til foreningen eller virksomheden, men da kommunalbestyrelsen er forpligtet til at sikre, at der ikke opstår et udækket hjælpebehov hos borgeren som følge af foreningens eller den private virksomheds konkurs, vil kommunalbestyrelsen risikere at skulle betale endnu en gang, for at borgeren kan modtage den bevilgede hjælp. -

Det er på denne baggrund Børne- og Socialministeriets vurdering, at der er behov for at medvirke til at sikre, at det af kommunalbestyrelsen

udbetalte tilskud anvendes efter formålet. Dette vurderes at kunne opnås ved at ændre udbetalingstidspunktet for tilskuddet til foreninger og private virksomheder fra månedsvi forud til månedsvi bagud. -

Det ændrede udbetalingstidspunkt vurderes derimod ikke at burde gælde i de ordninger, hvor borgeren eller en nærtstående er tilskudsmodtager og dermed arbejdsgiver for hjælperne. I disse ordninger vil det betyde en unødigt belastning af borgerens eller den nærtståendes økonomi, hvis tilskuddet til hjælperløn udbetales månedsvi bagud. -

2.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at servicelovens § 96 a, stk. 2, ændres, således at tilskuddet til ansættelse af hjælpere efter servicelovens § 95 og borgerstyret personlig assistance efter servicelovens § 96 udbetales månedsvi bagud i stedet for månedsvi forud i de tilfælde, hvor tilskuddet er overført til en forening eller privat virksomhed, der herefter er arbejdsgiver for hjælperne. -

I de tilfælde, hvor tilskuddet til ansættelse af hjælpere efter servicelovens § 95 eller borgerstyret personlig assistance efter servicelovens § 96 udbetales til borgeren eller en nærtstående, foreslås reglen om månedsvi forudbetaling af tilskud videreført uændret.” -

Udmålingsbekendtgørelsen

Bekendtgørelse nr. 1292 af 19. september 2022 om udmåling af tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance efter lov om social service bestemmer bl.a.: -

”Generelle forhold om udmåling

§ 1

Kommunalbestyrelsens tildeling af hjælp og fastsættelse af timetallet efter §§ 95 eller 96 i lov om social service danner grundlag for udmåling af det kontante tilskud til ansættelse af hjælpere og tilskud til borgerstyret personlig assistance. -

Stk. 2.

Kommunalbestyrelsen skal ved fastsættelse af timetallet sikre, at der tages højde for timer til oplæring af hjælpere. Kommunalbestyrelsen skal desuden tage højde for timer til personalemøder, når borgeren har ansat mere end en hjælper, samt til medarbejderudviklingssamtaler m.v. -

§ 2

Tilskud til ansættelse af hjælpere og tilskud til borgerstyret personlig assistance skal udmåles på samme vilkår og med samme beløb, uanset om borgeren er arbejdsgiver for hjælperne eller har indgået aftale om at overføre tilskuddet til en nærtstående eller til en af socialtilsynet godkendt -

kendt forening eller privat virksomhed, der herefter er arbejdsgiver for
hjælperne.

§ 3

Det kontante tilskud efter § 5, stk. 1-3 og 5, samt §§ 8 og 10 fastsættes en gang årligt, jf. dog 2. pkt. og stk. 2. Tilskud omfattet af 1. pkt. skal reguleres ved generelle ændringer i grundlaget for udmålingen. -

...

Stk. 3.

Tilskuddet kan maksimalt udgøre de faktiske omkostninger, der er forbundet med ordningen. -

Stk. 4.

De samlede omkostninger pr. time til ansættelse af hjælpere eller til borgerstyret personlig assistance kan maksimalt udgøre et beløb, der svarer til kommunalbestyrelsens gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved levering af hjælp efter § 83 i lov om social service, ledsagelse efter § 97 i lov om social service og afløsning og aflastning efter § 84 i lov om social service. -

§ 4

Tilskuddet efter § 5, stk. 1-3 og 5, og § 8 skal udmåles ud fra et budget opstillet af kommunalbestyrelsen. I budgettet skal fordelingen af de enkelte poster, der ligger til grund for budgettet, være anført. Budgetposterne skal være sammenlignelige med omkostningerne ved tilsvarende aktiviteter. -

Stk. 2.

Kommunalbestyrelsen skal dække omkostninger efter § 5, stk. 4, og tilskud efter §§ 6, 7 og 9 efter regning. -

Almindelige omkostninger ved ansættelse af hjælpere m.v.

§ 5

Kommunalbestyrelsen skal ved beregningen af tilskuddet foretage en konkret vurdering af borgerens behov, og herunder behov der kan medføre, at det er nødvendigt at ansætte hjælpere med særlige kvalifikationer herunder en særlig faglig baggrund. Ved udmålingen af tilskud til dækning af omkostninger til løn til hjælpere skal kommunalbestyrelsen ved beregningen af tilskuddet som minimum tage udgangspunkt i grundlønnen for sammenlignelige faggrupper, og kommunalbestyrelsen skal anvende samme udgangspunkt ved beregning af alle elementer af lønnen, jf. stk. 2. -

Stk. 2.

Ved udmålingen af tilskuddet til løn pr. time efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen sikre, at der ved beregningen sikres den nødvendige rummelighed i udmålingen og herunder tages højde for -

- 1) tidsbestemte tillæg,
- 2) stedbestede tillæg,
- 3) funktions- og kvalifikationstillæg m.v.,
- 4) arbejdsmarkedspension og

5) anciennitet.

Stk. 3.

Ved udmåling af tilskud til løn efter stk. 2 kan der i helt særlige tilfælde udmåles tilskud til dækning af rådighedstimer til borgeren i tidsrum met fra kl. 23.00 til 06.00, når der alene er én hjælper til stede. Desuden kan der, når mere end én hjælper er til stede, hele døgnet udmåles til skud til dækning af rådighedstimer til de tilstedeværende hjælpere ud over den hjælper, der udfører aktiviteter for borgeren. Ved rådighedstimer forstås timer, hvor der kun undtagelsesvis udføres aktiviteter for borgeren.

Stk. 4.

Kommunalbestyrelsen skal dække omkostninger til løn under sygdom til handicaphjælpere, der har mindst 8 ugers ansættelse som handicap hjælper og mindst 74 timers arbejde i denne periode, samt omkostninger til barnets 1. og 2. sygedag. Ved løn forstås løn inklusive fast påregnelige tillæg.

Stk. 5.

Ved udmåling af tilskud efter stk. 2 og 3 skal der desuden tages højde for omkostninger til feriepenge, feriegodtgørelse og ferie m.v. efter lov om ferie, ATP samt eventuelle andre lovpligtige bidrag.”

Af vejledning nr. 10325 af 12. december 2017 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance fremgår bl.a.:

”Kapitel 9**Fastsættelse af tilskud til ansættelse af hjælpere**

...

66. Inden kommunalbestyrelsen kan fastsætte det kontante tilskud til den enkelte borger, skal der foretages en konkret og individuel vurdering af hjælpebehovet som grundlag for udmålingen af timetallet til borgeren.

Fastsættelsen af timetallet i en ordning med kontant tilskud til ansættelse af hjælpere eller BPA er grundlaget for kommunalbestyrelsens beregning af det kontante tilskud, der udbetales, og beregningen af de enkelte elementer i det kontante tilskud, der udbetales til ansættelse af hjælpere, tager udgangspunkt i den tildelte hjælp og formålet om at skabe en helhedsorienteret og fleksibel ordning med borgerens selvbestemmelse i centrum.

...

Sammenlignelige faggrupper

71. Det vil ofte være udgangspunktet, at det arbejde, der udføres i en ordning med kontant tilskud til ansættelse af hjælpere eller BPA, er arbejde, der kan udføres af ikke-faglært personale med den nødvendige oplæring. Handicaphjælpere vil derfor normalt være ikke-faglært personale. I det omfang kommunalbestyrelsen vurderer, at borgeren har behov for hjælpere med særlige faglige kvalifikationer m.v., skal udmålingen til løn dog foretages ud fra denne vurdering. -

Ved udmålingen af tilskud skal kommunalbestyrelsen som minimum tage udgangspunkt i grundlønnen for sammenlignelige faggrupper, jf. udmålingsbekendtgørelsens § 5, stk. 1. Med sammenlignelige faggrupper forstås faggrupper ansat på både det private og offentlige område, som udfører et arbejde, der kan sammenlignes med handicaphjælperens i forhold til opgaver og ansvar. Der kan være tale om ufaglærte hjælpere, eller personer med særlige kvalifikationer eller faglig baggrund som f.eks. social- og sundhedshjælpere, pædagoger, sygehjælpere, plejeassistenter eller lignende. -

72. Af udmålingsbekendtgørelsens § 5, stk. 1 fremgår det, at kommunalbestyrelsen skal anvende samme udgangspunkt for beregning af alle pligtige lønelementer, jf. udmålingsbekendtgørelsens § 5, stk. 2, jf. dog punkterne 71, 73, 74 og 77. Det vil sige, at tillægssatserne, pensionsforhold m.v. skal anvendes ved beregning af omkostningen til ansættelse af hjælpere. Det er ikke et krav, at kommunalbestyrelsen skal tage udgangspunkt i én bestemt overenskomst ved udmålingen. -

Serviceloven eller udmålingsbekendtgørelsen indebærer ikke en regulering af ansættelsesforholdene for hjælperne. Løn- og ansættelsesforholdene for hjælperne er et spørgsmål mellem arbejdsgiver og hjælper. Kommunalbestyrelsen er dermed i udmålingen af tilskud ikke forpligtet til at tage højde for borgerens konkrete private aftaler eller særlige overenskomstmæssige forhold, som ligger ud over rammerne af udmålingsbekendtgørelsen. -

...

Elementer i udmåling til løn m.v.

73. Kommunalbestyrelsen skal ved beregningen af tilskuddet til hjælpernes løn som minimum sikre den nødvendige rummelighed og fleksibilitet i udmålingen, jf. udmålingsbekendtgørelsens § 5, stk. 1-3 og stk. 5, så der udover grundlønnen udmåles til stedtillæg, tidsbestemte tillæg, funktions- og kvalifikationstillæg m.v. afhængig af borgerens behov for f.eks. hjælpere med særlige kvalifikationer eller særlig faglig baggrund, samt tilskud til anciennitet og arbejdsmarkedspension. End videre kan der i visse tilfælde være behov for at sikre dækning af særlige udgifter forbundet med den nødvendige vikardækning. -

Rummeligheden skal ses i forhold til formålet med ordningen, så der bliver mulighed for at sammensætte et hjælperkorps, der tilgodeser den

enkeltes behov. Rummeligheden kan eksempelvis sikres ved, at der af sættes en pulje, som udgør en procentdel af den samlede lønsum. -

74. I beregningen af tilskuddet til løn pr. time skal der tages stilling til, hvornår på døgnet der er behov for, at hjælpen ydes, så det sikres, at til skuddet udmåles tilstrækkeligt rummeligt til at tage højde for samtlige tidsbestemte tillæg (aften, nat, weekend og søn- og helligdagstillæg). -
Samtidig skal der tages højde for formålet med ordningen om borge -
rens selvbestemmelse og muligheden for at fastholde eller opbygge et selvstændigt liv.

Det vil sige, at kommunalbestyrelsen i beregningen af det kontante til skud skal foretage en vurdering af, hvornår hjælpen primært forventes leveret. Vurderingen skal foretages med afsæt i formålet med hjælpen efter servicelovens §§ 95 og 96, og må således ikke være så snævert, at timerne kun kan anvendes til hjælp på helt bestemte tidspunkter, da det vil mindske den fleksibilitet og selvbestemmelse, der er forudsat i ord ningen. Er der tale om en borger med et mindre massivt hjælpebehov, skal kommunalbestyrelsen i forhold til den enkelte borger overveje, om hjælpebehovet primært ligger i de vågne timer. Desuden skal det over vejes, om hjælpebehovet for den enkelte borger i den konkrete sag pri mært ligger i hverdagene eller er spredt på alle ugens dage. Beregnin gen skal således tage højde for, om der eksempelvis er tale om en bor ger med et mindre massivt hjælpebehov, og hvor hjælpebehovet ofte kan være placeret i dagtimerne og i hverdagen til eksempelvis hjælp til spisning, toiletbesøg og hjælp til at komme ud af og i seng, foruden praktisk bistand i hjemmet. Kommunalbestyrelsen skal i den forbin delse være opmærksom på, om der er særlige forhold, der gør sig gæl dende for den enkelte borger, og herunder sikre den nødvendige fleksi bilitet og sammenhæng i ordningen, ligesom man skal være opmærk som på, at nogle borgere kan have et varierende behov for hjælp, f.eks. på grund af udsving i funktionsnedsættelsen. -

Kommunalbestyrelsen skal være opmærksom på, at f.eks. tidsbestemte tillæg kan være forskellige, afhængig af det udgangspunkt, kommunal bestyrelsen vælger at anvende. -

75. Efter udmålingsbekendtgørelsens § 5, stk. 3, kan der i helt særlige tilfælde udmåles tilskud til dækning af rådighedstimer til borgeren. Dvs. timer hvor hjælperen alene er til rådighed. Der henvises til punkt 28. Rådighedstimer kan i særlige tilfælde beregnes som en procentdel af den grundløn, der anvendes til beregning af det kontante tilskud.

76. Der skal i beregningen af det kontante tilskud til løn m.v. desuden tages højde for omkostninger til feriepenge, feriegodtgørelse og ferie m.v. efter ferieloven, og bidrag til ATP, Arbejdsmarkedets Erhvervssik ring, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Dagpengegodtgørelse fra ar bejdsgiveren (G-dage) og eventuelt andre lovpligtige bidrag, jf. udmå lingsbekendtgørelsens § 5, stk. 5. -

77. Det er ikke et krav, at kommunalbestyrelsen skal udmåle omkost ninger til lokalløn, fritvalgs-elementer som f.eks. optræder i nogle -

overenskomster i forhold til overenskomsten mellem FOA og KL, beklædningsgodtgørelse, forhøjelse af særlig feriegodtgørelse ud over 1 pct. eller 6. ferieuge (feriefridage).”

Anbringender

Sagsøgerne i sag BS-14371/2023 har i påstandsdokument af 12. januar 2026 anført:

”Det gøres gældende, at Sagsøgerne har et krav på tilgodehavende løn, feriepenge og pension i forbindelse med Virksomhed A/S konkurs, og at dette krav er anmeldt til LG og fremsat overfor Sagsøgte Virksomhed, uden at betaling har fundet sted. Det gøres gældende, at dette i det væsentligste er et anliggende mellem LG og Sagsøgte Virksomhed, idet det gøres gældende, at kravet enten skal dækkes af LG eller af Sagsøgte Virksomhed

Ad. påstand 1

” LG tilpligtes at anerkende, at Sagsøgernes lønkrav som følge af Virksomhed A/S konkurs i kraft af lov om lønmodtagernes Garantifond § 8, stk. 2 kan overdrages til LG.”

Offentlig finansiering

Idet parterne ses at være enige om, at de overfor LG rejste krav er omfattet af § 2 i lov om Lønmodtagernes Garantifond, at dette krav bestrides af LG under henvisning til virksomhedsoverdragelse, og der er tale om en privat og ikke en offentlig erhverver, så er den afgørende vurdering for, om § 8, stk. 2 finder anvendelse, om den private erhververs indfrielse er sikret gennem en offentlig garanti.

Det gøres her gældende, at Sagsøgerne var ansat hos Virksomhed A/S til Borgerstyret Personlig Assistance (BPA), jf. Servicelovens § 95 eller 96, og Virksomhed A/S havde indgået aftale med borgeren om overførsel af arbejdsgiveransvaret i henhold til § 95 stk. 5 eller § 96 stk. 2, hvorfor det lovbestemte tilskud fra borgernes bopælskommune også blev overført til Virksomhed A/S.

Der er altså utvivlsom tale om en offentlig finansieret velfærdsydelse, som borgeren er garanteret efter lov om social service, når denne er betalt villigt.

Det gøres gældende, at dette udgør en offentlig garanti for betaling af lønydelserne i en BPAordning i almindelighed, hvilket også understøttes af, at kommunerne i nærværende sag har anset sig selv som forpligtet til at foretage udbetaling – også selvom dette skete til Virksomhed A/S konkursbo.

Dette støttes også af, at det fremgår af servicelovens § 96a, stk. 3, at så fremt, der er indgået en aftale om, at tilskuddet overføres til en godkendt forening eller privat virksomhed, udbetales tilskuddet månedsvist bagud.

Denne bagudbetaling blev indført i serviceloven i 2017 med LFF 150 af 15. marts 2017. Det fremgår af forarbejderne, at det for tilskudsmodtagende virksomheder blev ændret fra forudbetaling til bagudbetaling for netop at modvirke, at der ved konkurser i løbet af en måned sker dobbeltbetaling fra kommunens side. Idet kommunen fortsat har forpligtelsen til at sikre, at der ikke opstår et udækket hjælperbehov hos borgeren i tilfælde af konkurs, vil kommunen skulle betale to gange, hvis der allerede er sket forudbetaling til BPA-virksomheden. -

Tilskuddets størrelse

De nærmere regler for visitering og udmåling af tilskud til BPA-ordninger er fastsat i bekendtgørelse nr. 1069 af 30. juni 2020 (udmålingsbekendtgørelsen) og Børne- og socialministeriets vejledning nr. 10325 af 12. december 2017. Det er fastslået i udmålingsbekendtgørelsens § 5, at ved udmålingen af tilskud til dækning af løn til hjælpere i BPA-ordninger skal kommunen ved beregningen som minimum tage udgangspunkt i grundlønnen for sammenlignelige faggrupper. -

Dette er bl.a. i Ankestyrelsens principafgørelse 98-16 fortolket således, at kommunens udmåling af tilskud skal tage udgangspunkt i overenskomsten med sammenlignelige faggrupper, men udmålingen skal ikke følge hele overenskomsten. Det er FOAs erfaring, at stort set alle danske kommuner udmåler tilskud efter enten BPA-handicaphjælper-overenskomsten (herefter "BPA-overenskomsten") mellem FOA og Dansk Erhverv Arbejdsgiver eller Overenskomst for social- og sundhedspersonale mellem FOA og KL ("SoSU-overenskomsten"). Disse overenskomster er i alt væsentlighed ens, når det kommer til aflønning, idet de begge foreskriver løntrin 11 (trin 12 efter 3 års erfaring), aftentillæg med 30%, nattillæg med 35 %, lørdagstillæg på 30 % og søndagstillæg på 50 % mv. -

Det fremgår endvidere af Sagsøgernes ansættelseskontrakter fra Virksomhed A/S, at deres ansættelser var omfattet af BPA-overenskomsten. Det gøres på denne baggrund gældende, at de udmålte kommunale tilskud til de BPA-ordninger, som Sagsøgerne var ansat i, i alt væsentlighed svarede til de faktiske lønniveauer, som Sagsøgerne modtog, og som der er rejst krav om overfor LG. -

De udmålte tilskud udbetales fra kommunen til virksomheden månedligt på baggrund af et fastlagt budget, ligesom virksomhedens eventuelle udgifter til uforudsete udgifter, som f.eks. løn under sygdom og barsel, skal betales af kommunen efter regning. Kommunen kan som udgangspunkt ikke unddrage sig denne betaling. -

Det gøres hertil gældende, at selvom der er en risiko for, at den enkelte lønmodtagers løn reelt kan være højere end det tilskud, som kommunen yder til den pågældende ordning, så har dette formodningen imod sig. -

LG kunne endvidere blot have søgt størrelsen af tilskuddet til de enkelte borgere og medarbejdere afklaret ved kommunerne, inden man afslog dækning, jf. nedenfor om LG's undersøgelsespligt. Det gøres der for gældende, at § 8, stk. 2, kan finde anvendelse selvom ikke hele det -

anmeldte krav kan dækkes gennem garantien eller erhververen, idet LG i så fald blot kunne have ydet begrænset dækning.

Det kan til støtte herfor også anføres, at kommunens tilskud til ordninger med borgerstyret personlig assistance skal forstås som et maksimum, idet borgeren eller virksomheden, som administrerer ordningen ikke kan få udbetalt mere tilskud end de faktiske omkostninger (+ evt. administrationsbidrag). Har virksomheden således udbetalt mindre løn end fastsat i budgettet overfor kommunen, så skal dette tilbagebetales. Tilskuddene til ordningen betales således rent faktisk i et vist omfang på baggrund af den konkret aftalte løn, og ikke blot som et bidrag uden skelen til, hvad der er aftalt i det enkelte ansættelsesforhold.

Det skal hertil også fremhæves, at der er væsentlig formodning for, at der aldrig betales højere løn til medarbejderne, end hvad der er finansieret ved de kommunale tilskud. Dette vil meget hurtigt gøre de enkelte BPA-ordninger til en underskudsforretning for arbejdsgivervirksomheden.

Formålet med § 8, stk. 2

Det gøres gældende, at den aktuelle sag, falder indenfor, hvad der var hele formålet med indsættelsen af § 8, stk. 2. Dette understøttes af, at selve lovforslaget udsprang af en politisk aftale om forebyggelse af konkurrencer, som netop blev indgået i kølvandet på en række konkurrencer hos private leverandører af hjemmehjælp – virksomheder, som i forhold til finansiering fra det offentlige og ifht. spørgsmålet om ”offentlig garanti” er meget sammenlignelige med BPA-leverandører som Virksomhed A/S i nærværende sag.

Det var således private virksomheder, som leverer tjenesteydelser til borgere på vegne af det offentlige og på det offentliges regning, som var målet for lovbestemmelsen. Dette må skabe en formodning for, at man fra lovgivers side netop har haft denne type private virksomheder for øje, da man lavede formuleringen om ”offentlig garanti”, og at garanti derfor ikke skal forstås som en egentlig sikkerhedsstillelse i formueretlig forstand, fx en bankgaranti, men nærmere, at der skal være tale om offentlig finansiering af de lønkrav, som overdrages til LG efter § 8, stk. 2.

Det gøres hertil gældende, at anvendelse af bestemmelsen i § 8, stk. 2 umuligt kan forudsætte, at der foreligger en bankgaranti, eller anden egentlig sikkerhedsstillelse i formueretlig forstand. Loven ville herved blive en nullitet, som aldrig ville finde anvendelse, idet lønmodtagerne blot kunne kalde garantien og opnå dækning for sit lønkrav herved. En sådan fortolkning ville således ikke bidrage til en ændring af den uheldige retsstilling, hvor lønmodtageren kommer i klemme mellem LG og den private erhverver.

Forarbejderne til lovforslaget, LFF 11 af 3. oktober 2018, støtter heller ikke en sådan forståelse af lovteksten, idet der her blot henvises til offentlig garanti og offentlig garantistiller.

LG's vurdering i forhold til hver enkelt lønmodtager

Indsættelsen af § 8, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Garantifond skulle sikre, at lønmodtagere kunne overdrage et krav til LG i visse situationer, hvor der er tvivl om, hvorvidt der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted forud for en konkurs. Formålet var, at LG kunne lægge ud for lønmodtagernes krav i de tilfælde, hvor der er tvivl om, hvem der i sidste ende skulle betale. -

Det fremgår af forarbejderne til § 8, stk. 2, at det krav, der kan overdrages til LG, ikke kan gå ud over, hvad LG skulle dække, hvis der ikke havde været tvivl om, hvorvidt der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted eller ej. -

Det fremgår desuden af LG's *vejledning om LG's dækning ved konkurs, op hør, død eller rekonstruktion*, februar 2024, side 7 ff:

” For at en lønmodtager kan opnå dækning fra LG, skal følgende betingelser, være opfyldt:

- *Virksomhedsoverdragelsen skal have fundet sted før konkursen,*
- *LG, konkursboet eller arbejdsgiver skal have afvist at dække kravene og*
- *afvisningen skal være begrundet i virksomhedsoverdragelse til en af fentlig erhverver eller en privat erhverver, sikret gennem offentlig garanti.*

Hvis betingelserne er opfyldt, kan LG overtage de krav, som LG med sikkerhed kan få dækket ved erhververen. Det betyder, at LG behandler lønmodtageres anmeldelser af lønkrav mv. Krav som ikke med sikkerhed kan dækkes ved erhverver (erstatning i opsigelsesperiode, fratrædelsesgodtgørelse og lignende) af venter endelig afklaring af virksomhedsoverdragelse. ...”

Som følge heraf gøres det gældende, at LG skal foretage en sædvanlig prøvelse af anmeldelserne, kan stille krav om samme dokumentation og udbetale forfaldne krav på samme måde til lønmodtagerne efter § 8, stk. 2, som i andre tilfælde, hvor LG dækker lønmodtagertilgodehaven der i forbindelse med f.eks. en konkurs. LG er nødsaget til at foretage en vurdering af, i hvilket omfang lønmodtagerens krav er dækket af en evt. garanti, og LG skal overtage og udbetale den del af kravet, som er omfattet af garantien. -

LG har fremlagt Næstved Kommune svar af 11. juli 2022 på forespørgsel fra LG. Næstved Kommune afviser i svaret, at kommunen skulle have fået overdraget arbejdsgiveransvaret, og at kommunen i øvrigt skulle have arbejdsgiverforpligtelser. Det ses ikke af svaret, at kommunen forholder sig til spørgsmålet om, hvorvidt kommunens udmålte tilskud reelt kan have karakter af en garanti. Det bemærkes endvidere, at Sagsøgerne var ansat i BPA-ordninger hos borgere i Slagelse, Holbæk og Høje Taastrup Kommune. LG ses ikke at have afklaret disse kommuners holdning til spørgsmålet om garantistillelse. -

LG bestrider, at lov om Lønmodtagernes Garantifond § 8, stk. 2, nr. 2, finder anvendelse, da garantien skal være ubetinget og gælde alle krav.

LG har, på trods af reglerne i § 8, stk. 2, nr. 2, ikke har fundet anledning til at undersøge dette spørgsmål nærmere, og det gøres derfor gældende, at LG ikke har gjort tilstrækkeligt for at sikre, at det kommunale tilskud kunne udbetales til LG og ikke til konkursboet efter Virksomhed A/S.

Til støtte herfor kan henvises til Karnovs kommentarer til servicelovens § 96, stk. 2, hvor det fremgår, at

” Da det er en betingelse for, at tilskuddet kan overføres, at foreningen eller den private virksomhed, der skal varetage arbejdsgiverfunktionen i ordningen, er godkendt af socialtilsynet, vil ophør af godkendelsen efter aftaleindgåelsen indebære, at foreningen eller den private virksomhed ikke har krav på udbetaling af tilskuddet.”

Da det er et krav for godkendelse som BPA-arbejdsgiver, at virksomheden er solvent, må en annonceret konkursbegæring eller konkursdekret naturligt medføre, at godkendelsen falder bort. Det kan heraf udledes, at Virksomhed A/S eller dets konkursbo efter den 8. juni 2022 ikke havde krav på udbetaling af tilskud fra de respektive kommuner, og disse tilskud kunne i så fald være blevet udbetalt til LG som ”garanti” for LG’s dækning af kravene efter § 8, stk. 2, nr. 2. Som nævnt ovenfor var det netop hensigten med indførelsen af bagudbetaling af tilskud til virksomheder at undgå, at der ved konkurser skete udbetaling til konkursboet, hvorefter kommunen selv skulle afholde omkostningen én gang til.

Uanset hvad, så forudsætter udbetaling af tilskud fra kommunerne til arbejdsgivervirksomheden, at arbejdsgivervirksomheden udbetaler løn, så når arbejdsgivervirksomheden allerede den 2. juni 2022 oplyste, at man ikke kom til at betale løn, så var kommunerne også berettiget til at tilbageholde disse tilskud, som skulle dække udgifterne til netop denne løn.

Det gøres sammenfattende gældende, at LG er forpligtet til at foretage en konkret og individuel vurdering i forhold til hver enkelt lønmodtager af, 1) hvorvidt der er en bagvedliggende kommunal finansiering af de anmeldte krav og 2) om det af kommunen udmålte tilskud svarer til, hvad den enkelte lønmodtager konkret oppebærer i løn. Herved kunne det udmålte tilskud reelt have karakter af en garanti, hvorved lov om Lønmodtagernes Garantifond § 8, stk. 2, skulle finde anvendelse i forhold til den enkelte medarbejder.

Da lov om Lønmodtagernes Garantifond § 8, stk. 2, nr. 2 er tiltænkt netop situationer, som den der opstod her, og LG i 2022 ikke levede op til deres forpligtelse til rent faktisk at efterprøve, om bestemmelsen fandt anvendelse for de enkelte lønmodtagere, så gøres det gældende, at retten bør lægge til grund, at bestemmelsen ville have fundet anvendelse, hvis LG havde levet op til sin forpligtelse.

Ad. LG og officialprincippet

LG har anført i duplikken, at Næstved Kommune ikke kan anses som garantistiller, da tilskuddet ikke giver fuld og umiddelbar sikkerhed for sagsøgerne krav.

LG har samtidig anført, at LG ikke har foretaget en konkret og individuel vurdering af, hvorvidt de bevilgede tilskud dækkede alle omkostninger til løn og dermed til de overfor LG fremsatte krav. -

Det skal hertil bemærkes, at krav anmeldes overfor LG af den enkelte lønmodtagere og ikke af grupper af lønmodtagere. Allerede af den årsag må § 8, stk. 2 i Lov om Lønmodtagernes Garantifond forstås sådan, at LG er forpligtet til at foretage en konkret og individuel vurdering af de anmeldte krav. -

I de konkrete sager burde LG have undersøgt, om de udmålte tilskud svarer til, hvad den enkelte lønmodtager konkret oppebar i løn og dermed giver mulighed for dækning af LG's udlæg. Hvis LG ikke havde en sådan forpligtelse til at foretage en bredere undersøgelse, ville § 8, stk. 2, reelt være en nullitet. -

LG har anført i duplikken, at det ville medføre en stor administrativ byrde for LG, hvis LG skulle foretage en konkret og individuel vurdering af, om det udmålte tilskud svarer til, hvad den enkelte lønmodtager konkret oppebærer i løn. -

Det gøres gældende, at det ikke kan tillægges nogen betydning for denne sag, om LG's sagsbehandling vil medføre en større eller mindre administrativ byrde. Det afgørende er, at LG foretager den nødvendige sagsbehandling for at kunne leve op til loven.

Det gøres gældende, at LG er en offentlig myndighed og dermed er underlagt forvaltningsretten. Der henvises her bl.a. til Der henvises endvidere til *Lønmodtagernes Garantifond* af Peer Schaumburg-Müller og Bo Lauritzen, 5. udgave, 2021, side 59, hvoraf det fremgår at det er vigtigt at have de forvaltningsretlige grundsætninger og love med i fortolkningen af lov om Lønmodtagernes Garantifonds regler. Om officialprincippet fremgår det, at LG desuden skal iagttage officialprincippet, hvorefter de selv skal medvirke til sagens oplysning, før de kan træffe en afgørelse. -

Officialprincippet eller undersøgelsesprincippet er udtryk for en almindelig retsgrundsætning. -

Formålet med officialprincippet er at understøtte, at der træffes materielt lovlige og rigtige afgørelser. Det følger heraf, at LG af egen drift er forpligtet til at undersøge, i en sag som den foreliggende, om lov om Lønmodtagernes Garantifond § 8, stk. 2, kan finde anvendelse. -

Det bestrides, at lov om Lønmodtagernes Garantifond § 4, stk. 1, skal forstås sådan, at officialprincippet ikke finder anvendelse i forbindelse med LG's sagsbehandling. Bestemmelsen fastlægger blot, at det er op til lønmodtageren, at rejse og dokumentere kravet overfor LG. Dette fritager dog ikke LG fra forpligtelsen efter officialprincippet til at foretage -

en konkret og individuel vurdering af sagen, og eventuelt søge sagen yderligere oplyst f.eks. med henblik på af egen drift at overveje anvendelsen af § 8, stk. 2 i forhold til den enkelte lønmodtager. -

Det kræver således særdeles stærke holdepunkter for at antage, at en forvaltningsretlig grundsætning som officialprincippet, ikke finder anvendelse i LG's sagsbehandling. LG har ikke løftet bevisbyrden herfor. -

Ad. påstand 2

" LG tilpligtes at anerkende, at Sagsøgerne ikke er virksomhedsoverdraget til Sagsøgte Virksomhed"

Sagsøgernes anbringender i forhold til påstand 2 er baseret på, hvad Sagsøgte Virksomhed har anført i brev af 16. september 2022 til LG.

Det gøres på den baggrund gældende, at Sagsøgte Virksomhed ikke har overtaget en økonomisk enhed, der har bevaret sin identitet, idet Sagsøgte Virksomhed bl.a. ikke har overtaget en efter antal og kvalifikationer betydelig del af arbejdsstyrken fra Virksomhed A/S. Som følge heraf finder lov om lønmodtagers retsstilling ved virksomhedsoverdragelse ikke anvendelse, og som følge heraf hæfter Sagsøgte Virksomhed ikke for de krav, der er anmeldt af Sagsøgerne overfor LG. -

Det gøres endvidere til støtte for påstand 2 gældende, at der fandt en reel afbrydelse af ansættelsesforholdet sted i forbindelse med opsigelsen den 2. juni 2022, og at Sagsøgerne således var endeligt fratrådt, inden de tiltrådte ansættelserne ved Sagsøgte Virksomhed, hvorfor de ikke er omfattet af en evt. virksomhedsoverdragelse. -

Det gøres gældende, at udgangspunktet er, at LG skal dække lønkrav i forbindelse med konkurs, og det er derfor LG, der har bevisbyrden for, at der er tale om virksomhedsoverdragelse. LG har ikke løftet denne bevisbyrde. Der henvises til Vestre Landsrets dom af 23. november 2018 i sag B-0836-16 og B-0837-16. -

Det gøres endvidere gældende, at selv hvis der de facto fandt en virksomhedsoverdragelse sted fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, så blev to af sagsøgerne reelt først overdraget efter konkursdekretet var af sagt, idet Sagsøger 2 og Sagsøger 3 først blev ansat ved Sagsøgte Virksomhed efter afsigelse af konkursdekret den 8. juni 2022. -

Overdragelsen af disse to medarbejdere fandt således sted under konkursbehandlingen, og erhververen indtræder derfor kun i rettigheder og pligter, der vedrører tiden efter afsigelsen af konkursdekret, jf. lov om virksomhedsoverdragelse § 2, stk. 4. -

Det gøres hertil gældende, at det i sådanne situationer er LGs praksis, at der sker dækning af krav, som er forfaldet forud for afsigelse af konkursdekretet. -

Ad. påstand 3

” Sagsøgte Virksomhed tilpligtes at anerkende, at Sagsøgerne, der ikke har fået medhold i påstand 1 eller 2 overfor LG, er virksomhedsoverdraget til Sagsøgte Virksomhed. ”

Sagsøgernes anbringender i forhold til påstand 3 er baseret på, hvad LG har anført i afgørelserne om afslag på LG-dækning, bl.a. den 14. oktober 2022 (bilag 6).

Det gøres på den baggrund gældende, at Sagsøgerne blev opsagt den 2. juni 2022 uden at blive fritstillet, at der blev afsagt konkursdekret den 8. juni 2022, og at Sagsøgerne forinden var startet ved Sagsøgte Virksomhed. Der er således tale om virksomhedsoverdragelse fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed forud for konkursen, hvorfor Sagsøgte Virksomhed hæfter for Sagsøgernes lønkrav.

Det gøres gældende, at arbejdskraften i den aktuelle virksomhedsoverdragelse udgør den væsentligste del af aktiviteten, og at Sagsøgte Virksomhed har overtaget en efter antal og kvalifikationer betydelig del af arbejdsstyrken fra Virksomhed A/S. -

Såfremt retten kommer frem til, at der samlet set ikke er sket virksomhedsoverdragelse fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, gøres det gældende, at virksomhedsoverdragelsen skal vurderes i forholdet fra den enkelte borger/den enkelte BPA-ordning til Sagsøgte Virksomhed. Det vil kunne have den konsekvens, at nogle lønmodtagere vil være omfattet af virksomhedsoverdragelse, mens andre lønmodtagere ikke vil være omfattet afhængigt af, hvor stor en del af borgerens hjælpeteam, som overdrages. -

Sagsøgte Virksomhed har forud for denne sag gjort gældende overfor LG, at den situation, som opstod i forbindelse med Virksomhed A/S' konkurs, har nødretsligende karakter, og at overholdelse af de formelle regler derfor må vige.

Om end synspunktet kan være nok så sympatisk, er det ikke relevant i denne sag, hvor kommunen har forpligtelsen til at tage vare på borgere, som af den ene eller anden årsag ikke er i stand til at tage vare på sig selv.

Det forhold, at borgeren udvælger hjælperne, ændrer ikke ved, at det er Sagsøgte Virksomhed der som arbejdsgiver ansætter hjælperne, og også har den endelige kompetence til at beslutte, hvem der ansættes og hvor når. -

Såfremt Sagsøgte Virksomhed ikke ønsker at overtage ansvaret, er det Sagsøgte Virksomhed frit for ikke at indgå aftale om at overtage BPA-ordningen, vente med at overtage ordningen til der er afsagt konkursdekret eller betinge denne overtagelse af, at der ansættes nye hjælpere. -

Der kan i øvrigt henvises til Ankestyrelsens principmeddelelse 17-23, hvoraf det fremgår at overdragelsen tillige omfatter arbejdsgiveransvaret ved arbejdsskade. -

Ad. påstand 4

” LG tilpligtes at anerkende, at Sagsøgernes krav, som de er fremsat i bilag 2, skal forrentes fra 1. juli 2022, som er ydelsernes forfaldstid, jf. renteloven § 3, stk. 1. Subsidiært fra et tidligere tidspunkt end sagens anlæg bestemt af retten, jf. rentelovens § 3, stk. 5 jf. § 8, stk. 2. Mere subsidiært fra sagens anlæg, jf. rentelovens § 8, stk. 1.”

Sagsøgernes krav er i bilag 2 opgjort til 210.762,48 kr. (brutto), idet sagen er hævet for så vidt, angår Person 22, og hans krav derfor bortfaldet.

Den endelige opgørelse af Sagsøgernes betalingskrav skal ske udenretligt, når det er fastlagt, om det er LG eller Sagsøgte Virksomhed, som skal betale Sagsøgernes krav. Hensigten med påstand 4 er således alene at fastlægge efter hvilken bestemmelse i renteloven forrentningen skal ske, når kravet efterfølgende skal betales.

Der er tale om krav med kendt forfaldstidspunkt. Det følger derfor af rentelovens § 3, at kravet forrentes fra hver enkelt ydelses forfaldstid.

Sagsøgernes lønkrav vedrører udført arbejde i maj og juni 2022. Dette sagsanlæg er nødvendiggjort af, at LG og Sagsøgte Virksomhed begge har afvist at dække lønkravet. Det kan lægges til grund, at parterne er enige om, at Sagsøgerne har et lønkrav, og at uenigheden består i, hvem der skal dækkes hendes tilgodehavende.

Når LG påstod virksomhedsoverdragelse, var Sagsøgerne således nødsaget til at afsøge dette nærmere med henblik på at fastslå, om LG havde ret i påstanden. Det har medført dels sagsbehandlingstid overfor LG og dels efterfølgende sagsbehandlingstid overfor Sagsøgte Virksomhed.

Sagsøgerne kunne derfor først udtage stævning den 19. december 2022, altså ca. 6 måneder efter konkursen.

Under sådanne omstændigheder forekommer det rimeligt, at forrentning skal ske fra et tidligere tidspunkt end sagens anlæg, jf. rentelovens § 3, stk. 5, jf. § 8, stk. 2.

Ad. påstand 5

” Sagsøgte Virksomhed tilpligtes at anerkende, at Sagsøgernes krav, som de er fremsat i bilag 2, skal forrentes fra 1. juli 2022, som er ydelsernes forfaldstid, jf. renteloven § 3, stk. 1. Subsidiært fra 30 dage efter betalings påkrav er fremsat overfor Sagsøgte Virksomhed, jf. rentelovens § 3, stk. 2. Mere subsidiært fra et tidligere tidspunkt end sagens anlæg, jf. rentelovens § 3, stk. 5.”

Sagsøgernes krav er i bilag 2 opgjort til 210.762,48 kr. (brutto), idet sagen er hævet for så vidt angår Person 22, og hans krav derfor bortfalder.

Den endelige opgørelse af Sagsøgernes betalingskrav skal ske udenretligt, når det er fastlagt, om det er LG eller Sagsøgte Virksomhed, som skal betale Sagsøgernes krav. Hensigten med påstand 5 er således alene at fastlægge efter hvilken bestemmelse i renteloven forrentningen skal ske, når kravet efterfølgende skal betales.

Der er tale om krav med kendt forfaldstidspunkt. Det følger derfor af rentelovens § 3, at kravet forrentes fra hver enkelt ydelses forfaldstid.”

Sagsøgeren i sag BS-37405/2023 har i påstandsdokument af 12. januar 2026 gjort identiske anbringender gældende og har vedrørende påstand 4 anført, at hendes krav over for LG er opgjort til 20.016,26 kr. på baggrund af den lønseddel, som Virksomhed A/S udarbejdede i forbindelse med konkursen, og at stævning først kunne udtages den 10. maj 2023. Vedrørende påstand 5 er hendes krav over for Sagsøgte Virksomhed opgjort til 27.876,93 kr. ligeledes på baggrund af den lønseddel, som Virksomhed A/S udarbejdede i forbindelse med konkursen. Det er anført, at når kravet over for LG er mindre end kravet over for Sagsøgte Virksomhed, skyldes det, at LG's garanti ikke dækker den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat, jf. lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 1.

Lønmodtagernes Garantifond har i påstandsdokument af 13. januar 2026 anført følgende:

” 3.1 LG-lovens § 8, stk. 2, finder ikke anvendelse

3.1.1 LG-lovens § 8, stk. 2, omhandler situationer, hvor LG lægger ud for lønmodtagernes krav i forbindelse med en konkurs i de tilfælde, hvor LG bestrider et krav under henvisning til, at der er sket en virksomhedsoverdragelse, og der derfor er tvivl om, hvem der i sidste ende skal betale lønmodtagernes krav; her om det er LG eller Sagsøgte Virksomhed. Det er en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at LG har en offentlig garanti for at kunne få dækket sit udlæg, hvis det skulle blive fastslået, at der er sket en virksomhedsoverdragelse, således at enhver ver, dvs. her Sagsøgte Virksomhed, skal betale.

3.1.2 Det er således i denne sag Sagsøgte Virksomhed uvedkommende, om LG-lovens § 8, stk. 2, finder anvendelse, da Sagsøgte Virksomhed – uanset om Næstved Kommune kan anses for garantistiller eller ej – vil være indtrådt i de rettigheder og forpligtelser, som bestod på overdragelses tidspunktet i forhold til sagsøgerne, hvis landsretten skulle finde, at der er sket en virksomhedsoverdragelse.

3.1.3 Det gøres gældende, at LG-lovens § 8, stk. 2, ikke finder anvendelse i nærværende sag, selvom der foreligger en virksomhedsoverdragelse til en privat erhverver, jf. § 8, stk. 2, nr. 2.

3.1.4 Det gøres i den forbindelse overordnet gældende, at tilskud efter ordningerne om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance, jf. servicelovens §§ 95-96, ikke udgør en ”of-

fentlig garanti” for sagsøgerne. Betingelsen for bestemmelsens anvendelse er således ikke opfyldt. -

3.1.5 Kommunalbestyrelsen beregner og udbetaler *tilskud* efter service - lovens §§ 95-96. Det fremgår således af servicelovens § 95, stk. 2:

” En person med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentligt, kan vælge at få udbetalt et kontant tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager.”

3.1.6 Herudover fremgår det af servicelovens § 96, stk. 1:

*” Kommunalbestyrelsen skal tilbyde borgerstyret personlig assistance.
Borgerstyret personlig assistance ydes som tilskud til dækning af udgifter
ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til borgere med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et behov, som gør det nødvendigt at yde denne ganske særlige støtte.”*

[Vores fremhævninger]

3.1.7 Tilsvarende er der i vejledning 2017-12-12 nr. 10325 om kontant til -

skud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance anvendt begrebet ”*tilskud*”, jf. f.eks. pkt. 4: -

” Målgruppen er borgere over 18 år. Der er ikke fastsat en øvre alders grænse for hverken §§ 95 eller 96. Kommunalbestyrelsen kan derfor også yde kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter BPA til borgere over 67 år. [...]”

[Vores fremhævning]

3.1.8 Begrebet ” *garanti*” anvendes således ikke et eneste sted i hverken loven (servicelovens §§ 95-96) eller vejledning 2017-12-12 nr. 10325 om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance. -

3.1.9 Allerede som følge heraf må det afvises, at der er stillet offentlig garanti, jf. LG-lovens § 8, stk. 2, nr. 2.

3.1.10 Hertil kommer, at følgende fremgår af de specielle bemærkninger (LFF 2018-10-03 nr. 11) til LGlovens § 8, stk. 2, nr. 2:

”[...] Lønmodtagernes overdragelse af krav til LG er således betinget af, at der enten er tale om et krav, som LG under alle omstændigheder skulle dække, eller et krav, som LG uden videre kan få dækket af en offentlig erhverver eller garantistiller, hvis det fastslås, at der har fundet en virksomhedsoverdragelse sted forud for en situation, der er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-4. Lønmodtagerkrav skal ikke overtages af LG, hvis der kan være tale om virksomhedsoverdragelse til en privat erhverver, og hvis der ikke er en offentlig garanti for kravet, som LG umiddelbart kan anvende til at få kravet dækket af offentlige midler. En offentlig garanti som nævnt skal

således være ubetinget og gælde alle de krav, som lønmodtager ved
virk somhedsoverdragelse kan rette mod erhverver.

*Hvis LG afviser at overtage et krav under henvisning til, at kravet fx
ikke omfattes af lovens § 2 eller at en eventuel offentlig garanti ikke
giver fuld
og umiddelbar sikkerhed for kravet, kan lønmodtageren søge kravet fast
slået ved domstolene, jf. også lovens § 6.*

[Vores fremhævninger]

3.1.11 For at være omfattet af bestemmelsen skal en offentlig garanti så -
ledes være ” ubetinget og gælde alle de krav, som lønmodtager ved virksom -
hedsoverdragelse kan rette mod erhverver”, ligesom LG kan afvise at over -
tage et krav under henvisning til, at en eventuel offentlig garanti ikke
giver fuld og umiddelbar sikkerhed for kravet.

3.1.12 Det fremgår af § 5 i bekendtgørelse nr. 1292 af 19. september 2022
om udmåling af tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret per -
sonlig assistance efter lov om social service (” **Udmålingsbekendtgørel** -
sen”), at kommunalbestyrelsens udmåling af tilskud tager udgangs -
punkt i en konkret vurdering af borgerens behov:

*”Kommunalbestyrelsen skal ved beregningen af tilskuddet foretage en
konkret vurdering af borgerens behov, og herunder behov der kan med
føre, at det er nødvendigt at ansætte hjælpere med særlige kvalifikationer
herunder en særlig faglig baggrund. Ved udmålingen af tilskud til dæk
ning af omkostninger til løn til hjælpere skal kommunalbestyrelsen ved
beregningen af tilskuddet som minimum tage udgangspunkt i grundløn
nen for sammenlignelige faggrupper; og kommunalbestyrelsen skal an
vende samme udgangspunkt ved beregning af alle elementer af lønnen, jf.
stk. 2.”*

[Vores fremhævning]

3.1.13 I tillæg hertil fremgår det af pkt. 3.4.2. og pkt. 5.4.4. i Kommuner -
nes Landsforenings vejledning om borgerstyret personlig service (”Vej -
ledningen”):

” 3.4.2. Udmåling af tilskud til løn, tillæg og pension til hjælperne

*Borgerens hjælpere er ikke kommunalt ansatte medarbejdere og er
derfor heller ikke omfattet af KL's overenskomster på det
kommunale område. Det er alene kommunalbestyrelsens opgave
som myndighed at udmåle tilskud til ansættelse af hjælpere med
udgangspunkt i sammenlignelige faggrupper.*

*Serviceloven eller udmålingsbekendtgørelsen indebærer ikke en
regulering af ansættelsesforholdene for hjælperne. Løn- og
ansættelsesforholdene for hjælperne er et spørgsmål mellem
arbejdsgiver og hjælpere.*

*Kommunalbestyrelsen er dermed i udmålingen af tilskud ikke
forpligtet til at tage højde for borger/tilskudsmodtagers konkrete
private aftaler eller*

særlige overenskomstmæssige forhold, som ligger ud over rammerne af udmålingsbekendtgørelsen. [...]

5.4.4. Løn

[...] Det er således borgeren selv, der er ansvarlig for at fastsætte lønnen, hvad enten det sker ved individuel aftale eller i henhold til en overenskomst, og det bør ske på en måde, så det kan holdes inden for det budget, som kommunen fastsætter. Hvis borgeren således betaler en højere løn, er det borgeren selv, der må betale differencen."

[Vores fremhævninger]

3.1.14 Pkt. 3.4.2. og pkt. 5.4.4. i Vejledningen er i tråd med Ankestyrelsens principafgørelse 98-16, som drejer sig om, hvorvidt kommunen er bundet af lønaftaler, som en handicappet borger har indgået med sine hjælpere i en ordning om kontant tilskud eller borgerstyret personlig assistance. Ankestyrelsen fastslår i principafgørelsen, dels at kommunen skal tage udgangspunkt i overenskomsten med sammenlignelige faggrupper ved udmåling af tilskud til hjælpernes løn, dels at kommunen ikke er bundet af lønaftaler, som borgeren har indgået med hjælperne. -

3.1.15 Kommunen er således ikke bundet af lønaftaler, som borgeren indgår direkte med handicaphjælperen (eller som handicaphjælperen indgår med den private virksomhed, som ifølge aftale har fået overdraget arbejdsgiveransvaret fra borgeren, her Virksomhed A/S). Kommunen er alene forpligtet til at yde tilskud i henhold til Udmålingsbekendtgørelsen. Vælger borgeren eller den private virksomhed at betale en højere løn, end der er udmålt af kommunen, hæfter borgeren eller den private virksomhed for differencen. Dette kan siges allerede at følge af, at den betaling, kommunen påtager sig, er benævnt "tilskud". -

3.1.16 Selv om der måtte være fuld dækning for sagsøgernes krav, er dækningen ikke ubetinget. Den er derimod betinget af, at de tilskud, som Næstved Kommune udbetaler til Virksomhed A/S, som minimum svarer til, hvad den enkelte sagsøger oppebærer i løn, idet Næstved Kommune ikke er bundet af sagsøgernes lønaftaler med Virksomhed A/S.

3.1.17 Også af den grund finder LG-lovens § 8, stk. 2, nr. 2, ikke anvendelse, og derfor var LG heller ikke forpligtet til at undersøge, om de udmålte tilskud fra Næstved Kommune svarer til, hvad den enkelte sagsøger har oppebåret i løn. -

3.1.18 Hvis LG-lovens § 8, stk. 2, som påstået af sagsøgerne, skal forstås sådan, at LG er forpligtet til at foretage en konkret og individuel vurdering i forhold til hver enkelt lønmodtager af, hvorvidt det af kommunen udmålte tilskud svarer til, hvad den enkelte lønmodtager konkret oppebærer i løn, vil det i øvrigt medføre en stor administrativ byrde for LG. Det gøres gældende, at LG-lovens § 8, stk. 2, ikke skal forstås som påstået af sagsøgerne. Der er da heller ikke fra sagsøgernes side redegjort for, hvilke holdepunkter der skulle være for en sådan fortolkning af bestemmelsen. -

3.1.19 I en situation, hvor borgeren ikke havde overdraget arbejdsgiver rollen, vil tilskud blive ydet forud i henhold til Udmålingsbekendtgørelsens § 11: -

” Kommunalbestyrelsen udbetaler tilskud efter §§ 95 og 96 i lov om social

service månedsvis forud, hvis borgeren selv eller en nærtstående modta ger tilskuddet, og månedsvi bagud, hvis der er indgået aftale om, at til skuddet overføres til en godkendt forening eller privat virksomhed, jf. dog stk. 2.”

[Vores fremhævning]

3.1.20 Udmålingsbekendtgørelsens § 11 indebærer, at der ikke vil være sikkerhed for, at kommunen vil dække borgerens manglende lønudbetaling til handicaphjælperen, idet kommunen kun er forpligtet til at udbetale tilskuddet én gang. Den manglende lønudbetaling til handicap hjælperen anses derfor som værende et mellemværende mellem borgeren og handicaphjælperen. -

3.1.21 På baggrund af Udmålingsbekendtgørelsen og Vejledningen kan det lægges til grund, at der ikke ubetinget er fuld sikkerhed for sagsø gernes krav, da der ikke nødvendigvis er dækning én til én i forhold til den løn, som sagsøgerne har ret til i henhold til deres ansættelseskon trakt, og det tilskud, som kommunen har udmålt. -

3.1.22 Der var desuden ikke overensstemmelse mellem den løn, som handicaphjælperne modtog fra Virksomhed A/S, henholdsvis Sagsøgte Virksomhed. Det fremgår fx af lønsedlerne fra Virksomhed A/S henholdsvis

Sagsøgte Virksomhed vedrørende Person 16 (bilag W), at timelønnen bl.a. afviger med 30 kr. Herudover er Sagsøgte Virksomhed – i modsæt ning til Virksomhed A/S – ikke omfattet af en overenskomst (som kommunen ved udmålingen af tilskud til hjælpernes løn skulle tage udgangspunkt

i), hvilket indebærer, at hjælperne under ansættelsen hos

Sagsøgte Virksomhed ikke er berettiget til en række overenskomstfastsatte genetillæg og pensionsbidrag, som hjælperne under ansættelsen hos Virksomhed A/S var berettiget til. Hvis tilskuddet fra Næstved Kommune gav fuld dækning for Person 16's løn hos såvel Virksomhed A/S og Sagsøgte Virksomhed, skulle lønnen hos Virksomhed A/S henholdsvis Sagsøgte Virksomhed -

nødven digvis være den samme.

3.1.23 Sagsøgerne har gjort gældende, at LG ikke har gjort nok for at sikre, at kommunale tilskud kunne udbetales til LG.

3.1.24 Dette bestrides allerede fordi, at der ikke forelå en ubetinget sikkerhed for, at det af Næstved Kommune udmålte tilskud ville svare til, hvad sagsøgerne konkret oppebar i løn. -

3.1.25 LG har i mail af 6. juli 2022 under alle omstændigheder anmodet Næstved Kommune om at tage stilling til, hvorvidt Næstved Kommune stiller garanti for den lønudbetaling, som medarbejderne i Virksomhed A/S mangler på grund af Virksomhed A/S' konkurs (bilag Q). Næstved Kommune har den 11. juli 2022 afvist dette (bilag C).

3.1.26 For det tilfælde, at landsretten måtte finde, at LG-lovens § 8, stk. 2, nr. 2, skal forstås således, at LG er forpligtet til at foretage en vurdering af, i hvilket omfang de enkelte sagsøgers krav er dækket af det kommunale tilskud, således at LG skal overtage og udbetale den del af kravet, som er dækket af tilskuddet, så kan dette i øvrigt ikke føre til, at der kan afsiges dom i overensstemmelse med sagsøgernes principale påstande, da en anerkendelse af, at sagsøgernes krav kan overdrages til LG efter LG-lovens § 8, stk. 2, nr. 2, i så fald forudsætter, at LG har foretaget en sådan vurdering af dækningsomfanget.

3.1.27 Af disse grunde skal LG frifindes i forhold til sagsøgernes principale påstande (påstand 1).

3.2 Der er tale om en virksomhedsoverdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1

3.2.1 I forhold til sagsøgernes subsidiære påstande gøres det af LG gældende, at der er sket en faktisk virksomhedsoverdragelse den 3. juni 2022 fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1, hvorfor Sagsøgte Virksomhed har overtaget de påståede krav, som sagsøgerne har fremsat i bilag 2, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 2. LG skal derfor frifindes i forhold til sagsøgernes subsidiære påstande.

3.2.2 LG har med anmeldelses- og svarskemaerne samt anmeldernes indkomstoplysninger (bilag U-V) dokumenteret, at Sagsøgte Virksomhed overtog *mindst* 75 medarbejdere fra Virksomhed A/S. Det fremgår således af anmeldelses- og svarskemaerne i bilag U, at Sagsøgte Virksomhed har overtaget 69 af Virksomhed A/S' ansatte. Videre følger det af indkomstoplysningerne i bilag V, at seks lønmodtagere – som LG på baggrund af bilag U ikke har kunnet konstatere er overgået til Sagsøgte Virksomhed – overgik til Sagsøgte Virksomhed. Det drejer sig om lønmodtagerne i bilag U42, U51, U54, U68, U84 og U89 (samt tilhørende bilag V42, V51, V54, V68, V84 og V89). Dermed viser LGs dokumentation, at Sagsøgte Virksomhed har overtaget mindst 75 medarbejdere fra Virksomhed A/S, heriblandt alle sagsøgerne.

3.2.3 På baggrund af Sagsøgte Virksomheds bilag Ii sammenholdt med bilag U-V kan det videre lægges til grund, at Sagsøgte Virksomhed har overtaget 16 yderligere ansatte fra Virksomhed A/S, end LG har identificeret på baggrund af anmeldelserne, dvs. i alt 91 lønmodtagere (75 lønmodtagere, jf. bilag U-V, tillagt 16 lønmodtagere, som ikke har anmeldt krav hos LG, jf. bilag Ii).

3.2.4 Der er således i den konkrete sag sket en overførsel af en økonomisk enhed, der har bevaret sin identitet, idet Sagsøgte Virksomhed har ansat 91 ud af 130-140 medarbejdere i Virksomhed A/S, hvilket udgør en efter antal og kvalifikationer betydelig del af Virksomhed A/S' medarbejdere.

3.2.5 Idet Sagsøgte Virksomhed desuden har undladt at besvare henholdsvis fyldestgørende besvare LG's opfordring A-D, skal dette tillægges processuel skadevirkning, jf. retsplejelovens § 344, stk. 2, således at det også af den årsag kan lægges til grund, at der blev overdraget et efter

antal og kvalifikationer væsentligt antal ansatte fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, hvormed der skete en virksomhedsoverdragelse fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1.

3.2.5.1 Sagsøgte Virksomheds lister (bilag IIJ) kan ikke lægges til grund som dokumentation for, hvor mange hjælpere Virksomhed A/S beskæftigede under ledsageordningen, jf. servicelovens § 97. Bl.a. fremgår adskillige navne på begge lister i bilag IIJ (altså så samme person skulle være borger og hjælper), herunder Person 20, Person 17 og Person 18. Derudover fremgår samme navn flere steder på den samme liste, fx Person 23 (bilag IIJ, s. 1). På baggrund af bilag U kan det lægges til grund, at LG ikke har modtaget anmeldelser fra 67 af de 91 lønmodtagere, som angiveligt skulle have været ansat i ledsageordningen hos Virksomhed A/S på konkurstidspunktet, jf. bilag IIJ (s. 1). LG har således kun modtaget anmeldelser fra 24 ud af 91 lønmodtagere. Det forhold, at LG har modtaget så få anmeldelser fra de påståede ansatte hos Virksomhed A/S under ledsageordningen, understøtter, at en væsentlig del af dem ikke var ansat i Virksomhed A/S (på konkurstidspunktet). Sagsøgte Virksomhed har da heller ikke besvaret LGs opfordring til at oplyse, hvor oplysningerne i bilag IIJ stammer fra.

3.2.6 Vidne 3 afkræftede da også, at der – ud over de 120-130 handicaphjælpere – skulle have været ansat 91 handicaphjælpere under ledsageordningen i Virksomhed A/S, jf. servicelovens § 97 (bilag IIE). Virksomhed A/S' hjælpere under ledsageordningen, jf. servicelovens § 97, var således medregnet i det samlede antal handicaphjælpere under forretningsområdet ”handicapservice” .

3.2.7 Det gøres gældende, at det ikke er relevant for, om der foreligger en virksomhedsoverdragelse, at der ikke mellem Virksomhed A/S og Sagsøgte Virksomhed har været nogen dialog eller kontraktsmæssig relation om overtagelse af medarbejdere. Der er således intet til hinder for, at virksomhedsoverdragelsesloven kan finde anvendelse, selv om der ikke har været en direkte kontraksrelation mellem Virksomhed A/S og Sagsøgte Virksomhed. Det afgørende for lovens anvendelse er alene, om der sker en overdragelse ved overførsel af en virksomhed eller en del heraf, jf. bl.a. præmisserne i U.1989.69H (Daddy’s Dance Hall) og U.1989.372H (Bork).

3.2.8 Hertil kommer, at driften på intet tidspunkt har været indstillet, ligesom ingen af sagsøgerne blev fritstillet forud for konkursdekretets afsigelse den 8. juni 2022. Inden sagsøgernes ansættelsesforhold hos Virksomhed A/S ophørte endeligt, tiltrådte sagsøgerne således ansættelsen hos Sagsøgte Virksomhed den 3. juni 2022 hhv. den 8. juni 2022, hvorfor der ikke var noget ophold i sagsøgernes arbejde for deres borgere.

3.2.9 Det gøres derfor gældende, at sagsøgerne (og en betydelig del af Virksomhed A/S' øvrige handicaphjælpere) var i et bestående ansættelsesforhold frem til det tidspunkt, hvor deres ansættelse hos Sagsøgte Virksomhed blev påbegyndt, idet (i) sagsøgernes opsigelsesvarsel ikke var udlø

bet på overdragelsestidspunktet, og idet (ii) sagsøgerne ikke var blevet fritstillet på overdragelsestidspunktet.

3.2.10 Sagsøgerne fortsatte med at udføre deres sædvanlige arbejde for den borger, de var tilknyttet, efter de overgik til Sagsøgte Virksomhed den 3. og 8. juni 2022. Alle sagsøgerne var således tilknyttet handicappede borgere, som overdrog arbejdsgiveransvaret til Sagsøgte Virksomhed.

3.2.11 Sagsøgte Virksomhed har da heller ikke godtgjort, at sagsøgerne reelt blev fritstillet på et tidligere tidspunkt end den 9. juni 2022 (bilag E). Det forhold, at Virksomhed A/S' administrerende direktør den 2. juni 2022 meddelte, at der ikke ville blive udbetalt løn fremadrettet fra Virksomhed A/S' side (bilag 3), kan ikke sidestilles med, at sagsøgerne blev fritstillet.

3.2.12 Hvis landsretten finder, at Sagsøgte Virksomhed ikke har overtaget en efter antal og kvalifikationer betydelig del af den samlede arbejdsstyrke i Virksomhed A/S, gøres det gældende, at handicaphjælperne, herunder alle sagsøgerne, der var ansat i Virksomhed A/S til at udføre arbejde under vicelovens §§ 95, 96 og 97 (120-130 medarbejdere, jf. bilag IIF) inden for det organisatoriske område "handicapservice", skal dette organisatoriske område betragtes som en selvstændig økonomisk enhed, der har bevaret sin identitet efter overdragelsen til Sagsøgte Virksomhed.

3.2.13 På baggrund af bilag U kan det lægges til grund, at konsulterne inden for forretningsområdet "jobservice" (bilag U60, U62 og U97) og lønbogholderne (bilag U10 og U86), der var ansat i "bogholderi og administration" samt en rengøringsassistent (bilag U63) ikke var blandt de 91 handicaphjælpere, der blev overdraget til Sagsøgte Virksomhed. Det gøres på den baggrund gældende, at LG har godtgjort, at Sagsøgte Virksomhed – ved som *minimum* at have overtaget 91 ansatte ud af 120-130 ansatte fra Virksomhed A/S inden for det organisatoriske område "handicapservice" – har overtaget en efter antal og kvalifikationer betydelig del af handicaphjælperne, der var ansat til at udføre arbejde under ordningerne i servicelovens §§ 95, 96 og 97, jf. bilag U-V samt bilag Iii.

3.2.14 Hvis landsretten finder, at Virksomhed A/S' handicaphjælpere, der var ansat til at udføre arbejde under ordningerne i servicelovens §§ 95-97, ikke skal betragtes som en selvstændig økonomisk enhed, gøres det gældende, at hver enkelt sagsøger og den borger, som hver enkelt sagsøger fortsatte med at være handicaphjælpere for efter overdragelsen til Sagsøgte Virksomhed, isoleret set skal betragtes som en selvstændig økonomisk enhed, der har bevaret sin identitet efter overdragelsen. Der henvises i den forbindelse til Retten på Bornholms dom af 20. marts 2017 (bilag F), hvor retten fandt, at det udgjorde en virksomhedsoverdragelse i virksomhedsoverdragelseslovens forstand, at en handicappet borger (erhverver) overtog samtlige hjælpere, der hos en konkursramt virksomhed (overdrager) havde stået for plejen af ham, selv om den handicappede borger ikke overtog en efter antal og kvalifikationer betydelig del af den konkursramte virksomheds handicaphjælpere.

3.2.15 Sagsøgte Virksomhed har bl.a. i processkrift III (s. 3) gjort gældende, at en "virksomhedsoverdragelse ikke er realiseret, da den handicappede fortsat er arbejdsgiver".

3.2.16 Det bestrides, at borgeren har haft arbejdsgiveransvaret for handicaphjælperne. -

3.2.17 Sagsøgte Virksomhed har i bilag IIM (s. 3) fremlagt en aftale indgået mellem Sagsøgte Virksomhed og Vidne 1, hvor det utvetydigt fremgår, at borgeren, Vidne 1, overdrog arbejdsgiveransvaret for sine handicaphjælpere, herunder sagsøgerne Sagsøger 1 og Sagsøger 4, til Sagsøgte Virksomhed. Ligeledes fremgår det af Holbæk Kommunes brev til Sagsøgte Virksomhed af 22. juni 2022 (bilag IIM, s. 4), at arbejdsgiveransvaret blev overdraget til Sagsøgte Virksomhed for så vidt angår Vidne 1. De øvrige borgere oplistet i bilag II må antages at have indgået tilsvarende aftaler om overdragelse af arbejdsgiveransvaret, herunder for de øvrige sagsøgere, der også var handicaphjælpere. -

3.2.18 Hvis landsretten imidlertid finder, at den handicappede borger havde arbejdsgiveransvaret, mens sagsøgerne var ansat hos Virksomhed A/S, gøres det gældende, at LG allerede af den grund ikke har hjemmel til at yde dækning til sagsøgerne, idet det er en betingelse for at være omfattet af LGs dækningsgaranti, at den, som kravet tilkommer, var ansat i det konkursramte selskab, jf. LG-lovens § 2, stk. 2, jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1. -

3.2.19 Det fremgår af de specielle bemærkninger (LFF 2019-11-13 nr. 56) til servicelovens §§ 95, stk. 5, og 96, stk. 2, at det ved udformningen af bestemmelsen er præciseret, at der som alternativ til, at borgeren selv skal være arbejdsgiver, kan opnås tilskud også til en ordning, hvor arbejdsgiverbeføjelserne og de pligter, der følger af at være arbejdsgiver i ansættelsesretlig forstand for hjælpere, er hos en anden, herunder en privat virksomhed som Virksomhed A/S og Sagsøgte Virksomhed, der i henhold til aftale med borgeren har fået retten til tilskuddet overdraget. -

3.2.20 I nærværende sag har borgeren overdraget arbejdsgiveransvaret til Virksomhed A/S henholdsvis Sagsøgte Virksomhed, dvs. at Virksomhed A/S henholdsvis Sagsøgte Virksomhed har overtaget de opgaver, der er forbundet med at være arbejdsgiver fra borgerne. Herefter har borgeren alene været arbejdsleder for Virksomhed A/S henholdsvis Sagsøgte Virksomheds handicaphjælpere. -

3.2.21 Det gøres på den baggrund gældende, at de aftaler, som Virksomhed A/S og Sagsøgte Virksomhed har indgået med borgerne og sagsøgerne i henhold til servicelovens §§ 95, stk. 5, 2. pkt., og 96, stk. 2, 2. pkt., ubestrideligt indebærer, at der er etableret en ordning, hvor arbejdsgiverbeføjelser og pligter i ansættelsesretlig henseende ikke var hos borgerne, men hos Virksomhed A/S henholdsvis Sagsøgte Virksomhed, der således var arbejdsgivere for sagsøgerne. -

3.2.22 Handicaphjælperne, herunder sagsøgerne, var ansat hos Virksomhed A/S, indtil de overgik til ansættelse hos Sagsøgte Virksomhed, og der var således ikke en periode, hvor de udførte arbejde for de borgere, de betjente, hvor de ikke var ansat hos enten Virksomhed A/S eller Sagsøgte Virksomhed. -

3.2.23 Det faktum, at borgeren har en række arbejdslederopgaver, her under retten til at udvælge hjælpere, har ingen betydning for vurderingen af, om der de facto er sket en overførsel fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed af en økonomisk enhed, der har bevaret sin identitet. Det af

gørende er, at der ikke var noget ophold i sagsøgernes arbejde for de borgere, de betjente, i forbindelse med, at sagsøgerne overgik til ansættelsen hos Sagsøgte Virksomhed.

3.2.24 Selv hvis landsretten måtte finde, at der i første omgang skete en virksomhedsoverdragelse til borgeren, ændrer det ikke på, at de ansatte efterfølgende – men før fritstillingstidspunktet den 9. juni 2022 – blev overdraget til Sagsøgte Virksomhed, hvorved der igen skete en virksomhedsoverdragelse (dobbeltoverdragelse), således at Sagsøgte Virksomhed indtrådte i de rettigheder og forpligtelser, som bestod på overdragelses tidspunktet i forhold til sagsøgerne.

3.2.25 Sagsøgte Virksomhed har i svarskriftets pkt. 4.10 gjort gældende, at der forelå en nødretslignende tilstand, idet borgernes liv og velfærd var afhængig af deres hjælpere, hvorfor virksomhedsoverdragelseslovens § 2, stk. 1, skal tilsidesættes.

3.2.26 Det bestrides, at en nødretslignende tilstand kan føre til, at virksomhedsoverdragelseslovens regler ikke finder anvendelse. En sådan hjemmel findes da heller ikke i virksomhedsoverdragelsesloven.

3.2.27 En nødretslignende situation forudsætter en nødsituation, dvs. at borgeren med en vis aktualitet skal være i fare. Det fremgår af Vejledningen (side 11, pkt. 3), at kommunen skal tage stilling til en lang række forhold i forbindelse med bevilling af en BPA-ordning, herunder vurdering af borgerens ressourcer og behov for hjælp, udmåling af timer til hjælp, udmåling af tilskud, fastlæggelse af budget, regnskab, opfølgning og tilsyn. I Håndbog til Borgerstyret Personlig Assistance efter servicelovens § 96 (bilag G, side 9), fremgår det, at sagsbehandlingstiden fra ansøgning til afgørelse kan være op til 3 måneder. Borgere, der får bevilget en BPA-ordning, har altså i en lang periode forud for en eventuel bevilling fået hjælp til sine udfordringer uden om BPA-ordningen, hvorfor det bestrides, at der her skulle have foreligget en nødretslignende situation, som kan føre til, at virksomhedsoverdragelseslovens regler er sat ud af kraft, når en borger mister sin hjælper, hvilket der da heller ikke er hjemmel til i virksomhedsoverdragelsesloven.

3.2.28 Hvis Sagsøgte Virksomhed ikke var indtrådt i sagsøgernes ansættelsesforhold, kunne den enkelte borger selv have valgt at overtage Virksomhed A/S' ansatte, hvorved der ville være sket en virksomhedsoverdragelse til borgeren (Vejledningen, side 43). Der var således ikke tale om, at Sagsøgte Virksomhed var nødsaget til at overtage Virksomhed A/S' ansatte, hvis borgeren skulle undgå at ende i en faretruende situation.

3.2.29 Samlet gøres det herefter gældende, at der er sket en hel eller delvis virksomhedsoverdragelse fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1, hvorfor Sagsøgte Virksomhed har overtaget de påståede krav, som sagsøgerne har fremsat, jf. virksom

hedsoverdragelseslovens § 2, og derfor er LG hverken berettiget eller forpligtet til at udbetale de af sagsøgerne påståede beløb til sagsøgerne.

3.2.30 Af disse grunde skal LG frifindes i forhold til sagsøgernes subsidiære påstande (påstand 2). -

3.3 LG overtager ikke bevisbyrden som følge af officialprincippet

3.3.1.1 Sagsøgerne har gjort gældende, at LG er omfattet af officialprincippet, og at LG derfor har ansvaret for, at sager oplyses tilstrækkeligt, inden LG træffer afgørelse.

3.3.2 Selv om LG er en del af den offentlige forvaltning, er LG ikke enig i, at LG – som følge af officialprincippet – automatisk overtager bevisbyrden i retssager som denne. -

3.3.3 Det er ubestrideligt, at dokumentationskravet i henhold til LG-lovens § 4, stk. 1, forpligter anmelder (her sagsøgerne) til at dokumentere det anmeldte krav. Det er således en forudsætning for, at LG kan dække et krav, at det anmeldte krav er fuldt dokumenteret. Det er alene lønmodtageren, som har dokumentationskravet og dermed bevisbyrden for, at der foreligger et krav over for den konkursramte arbejdsgiver og dermed LG/konkursboet, jf. også U.2017.253H. For det tilfælde, at officialprincippet måtte gælde for LG's sagsbehandling generelt, er princippet dermed udtrykkeligt fraveget i medfør af LG-lovens § 4, stk. 1. Det er således anmelder, som har en forpligtelse til at dokumentere det anmeldte krav. LG er i henhold til LG-lovens § 4 ikke forpligtet til at fremskaffe dokumentationen. -

3.3.4 Det bemærkes derudover, at der i civilprocesretten – modsat i forvaltningsretten – gælder et forhandlings- og dispositionsprincip, som indebærer, at det påhviler hver af parterne at fremskaffe de oplysninger, der skal danne grundlaget for rettens afgørelse af sagen, uanset om den ene af parterne måtte være en del af forvaltningen. I tillæg til dokumentationskravet i LG-lovens § 4, stk. 1, er det således de almindelige bevisbyrderegler, som fordeler sagsoplysningspligten mellem sagens parter. Udgangspunktet er derfor, at det er den part, som mener at have et krav – i dette tilfælde sagsøgerne – der skal løfte bevisbyrden for, at kravet består. Også af denne grund er officialprincippet ikke relevant for afgørelsen i denne sag, der skal afgøres efter civilprocesretlige regler. -

3.4 Sagsøgernes påståede krav er opgjort forkert

3.4.1 Det fremgår af stævningen (side 5), at sagsøgerne, der blev opsagt den 2. juni 2022, har anmeldt krav på løn frem til fritstillingstidspunktet den 9. juni 2022. Idet sagsøgerne påbegyndte ansættelsen hos Sagsøgte Virksomhed den 3. juni 2022, gøres det gældende, at sagsøgernes påståede krav på løn – for det tilfælde, at sagsøgerne måtte få medhold i den principale eller subsidiære påstand over for LG – skal opgøres for perioden til og med tidspunktet for sagsøgernes tiltræden hos Sagsøgte Virksomhed, da sagsøgernes ansættelsesforhold hos Virksomhed A/S må anses for ophørt med virkning fra det tidspunkt, hvor sagsøgerne tiltrådte stillin -

gerne hos Sagsøgte Virksomhed og blot fortsatte med at udføre deres arbejde for den samme borger. -

3.5 Sagsøgernes påståede krav kan ikke tillægges procesrente fra hver ydelses forfaldstid

3.5.1 For det tilfælde, at sagsøgerne måtte få medhold i de principale (påstand 1) eller subsidiære påstande (påstand 2) over for LG, gøres det i forhold til sagsøgernes påstand 4 gældende, at sagsøgernes påståede krav alene kan kræves forrentet med procesrente fra sagernes anlæg, jf. rentelovens § 8, stk. 1. Det skyldes, at kravene støttes på LG-loven, som er begrundet i offentligretlige og sociale beskyttelseshensyn og derfor falder uden for formuerettens område, jf. også U.2019.1032.”

Sagsøgte Virksomhed har i påstandsdokument af 13. januar 2026 anført:

”...

at der ikke er sket en virksomhedsoverdragelse fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1.

at det er LG der har bevisbyrden for, at der foreligger en virksomheds overdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1. Denne bevis byrde ses ikke løftet, herunder bl.a. fordi LG har lagt antallet af anmel delser til grund, når LG opgør antallet af ansatte i Virksomhed A/S. LG skriver da også i sit svarskrift, afsnit 2.2.1: -

”LG har modtaget anmeldelser fra 98 medarbejdere, der var ansat i Virksomhed A/S(under konkurs)(”Virksomhed A/S”), hvorfor Virksomhed A/S på konkurs tidspunktet må antages at have haft i hvert fald 98 medarbejdere.” -

[Min fremhævning]

De fremlagte tal fra LG kan derfor ikke lægges til grund ved vurderin gen af, om Sagsøgte Virksomhed har lavet aftaler med et efter antal og kvalifikationer betydelig del af Virksomhed A/S' medarbejdere. Da det alene er LGs bevisbyrde, at der foreligger en virksomhedsoverdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1, og denne ikke er løftet kan der allerede af den grund ikke gives medhold i sagsøgernes påstand 3.2., -

at hertil anføres det, at Sagsøgte Virksomhed har lavet aftaler med 17 bor gere på en BPA-ordning, jf. servicelovens § 96, der tidligere havde afta ler med Virksomhed A/S, se bilag Iii. Sagsøgte Virksomhed bekendt var der 20-25 borgere med en BPA-ordning, jf. servicelovens § 96, der havde en aftale med Virksomhed A/S. Virksomhed A/S administrerede dog også støt -

teordninger efter servicelovens § 95 og ledsagerordning efter service lovens § 97 og servicelovens § 85, se bilag IIj, samt en privat jobservicey -delse. Sagsøgte Virksomhed bekendt var der omkring 100 borgere i alt på en ledsagerordning, jf. servicelovens § 97, hvorfor de for sagen vedrø - rende 17 borgere på en BPA-ordning, jf. servicelovens § 96 og de to bor - gere på samlede ordninger efter servicelovens §§ 83, 85 og 97, allerede derfor repræsenterer en betydelig mindre procentdel end 50 %. Dertil -

kommer at Virksomhed A/S også havde en jobservice, hvor yderligere borgere var omfattet.

Hertil henledes opmærksomheden på sagens bilag IIC, hvoraf det netop fremgik af en artikel skrevet af TV2 ØST, at der skulle være 150 medarbejdere, som står uden betaling af løn som resultat af Virksomhed A/S' konkurs. Dertil må der forventes at være yderligere medarbejdere, som har fået deres løn, men ikke har optjent nogen i den seneste periode, idet de ikke har haft timer eller lignende. Det kunne også være vikarer. Det opgjorte antal medarbejdere i CVR, bilag IIB, indikerer også at antallet af medarbejdere på kontrakt hos Virksomhed A/S har været mere end 150.

Det bemærkes hertil, at antallet af medarbejdere hos Virksomhed A/S må forventes at være en del højere end 161 henset til antallet af borgere, som Virksomhed A/S servicerede.

Hertil gøres det dog gældende, at hjælperne reelt var blevet fritstillet ved brevet af 2. juni 2022, hvorfor det ikke giver mening at lave en opgørelse i procent. Finder retten ikke at hjælperne ved deres opsigelse er blevet fritstillet, gøres det gældende at de i så fald er blevet det ved kurators brev af 9. juni 2022. Det anføres derfor at samtlige af de hjælpere, der har indgået aftale med Sagsøgte Virksomhed efter kurators brev ikke vil skulle medtages i beregningen.

at der ved vurderingen af om der foreligger en virksomhedsoverdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1, skal lægges vægt på, at der ikke imellem Sagsøgte Virksomhed og Virksomhed A/S har været nogen dialog, herunder dialog om overtagelse af borgere og tilknyttede hjælpere, hvorfor det må lægges til grund, at der er en formodning imod, at der er sket en overdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1. LG har ikke løftet bevisbyrden for, at der skulle være en sådan dialog.

Sagsøgte Virksomhed er drevet af nogle gode mennesker, der leverer en uforenelig service, der gør Sagsøgte Virksomhed særlig konkurrencedygtig inden for feltet for BPA-ordninger. Det må formodes at være disse egenskaber, der har været bevæggrunden for, at Sagsøgte Virksomhed har oplevet at kunne tiltrække flere af de borgere, der før var tilknyttet Virksomhed A/S. Det vil fremstå stødende, hvis Sagsøgte Virksomhed nu skal straffes herfor og ikke juridisk korrekt.

at arbejdskraften i en aftale om en BPA-ordning udgør den væsentlige del af aktiviteten, hvorfor det, jf. C-13/95 – Süzen, præmis 21, er en betingelse for at der er tale om en virksomhedsoverdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1, at der overtages en efter antal og kvalifikationer betydelig del af arbejdsstyrken.

Ved forståelsen af, om der er overtaget en efter antal og kvalifikationer betydelig del af arbejdsstyrken gøres det gældende, at der, jf. U.2019.1032.V, ikke kan sættes en fast grænse på 50 %, men at der på baggrund af dommens præmisser alligevel må lægges til grund, at det har forudsætningen imod sig, når antallet udgør mindre end 50 %.

Idet Sagsøgte Virksomhed har lavet aftaler med en betydelig mindre andel af borgerne end 50 % og derfor formodentlig også en betydelig mindre andel af hjælperne end 50 % gøres det gældende, at Sagsøgte Virksomhed ikke har overtaget en efter antal og kvalifikationer betydelig del af arbejdsstyrken, hvorfor der således ikke foreligger en virksomhedsoverdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1. -

at ansættelsen hos Virksomhed A/S har været afbrudt.

Ved vurderingen af de faktiske omstændigheder omkring overførslen skal der, jf. Forende sager C- 173/96 OG C-247/9, præmis 31, tages hensyn til hvilken form for virksomhed eller bedrift der er tale om. Heraf følger, at afvejningen af, hvilken vægt der skal tillægges de forskellige kriterier for, om der er tale om en virksomhedsoverdragelse, jf. virksomhedsoverdragelsesloven, nødvendigvis afhænger af, hvilken type aktivitet der udføres. -

BPA-ordningen er beregnet til borgere, med en betydelig og varigt nedsat funktionsevne, der har et så massivt og sammensat hjælperbehov, at det gør denne særlige støtte nødvendig. -

Ordningen er således tiltænkt borgere, hvor

- Deres hjælpebehov ligger ud over, hvad der normalt kan leveres som hjemmehjælp eller ledsagelse.
- Deres behov for hjælp har en så personlig karakter, at det kan være væsentligt, at de selv vælger dine hjælpere.
- Deres behov for hjælp er så specifikke, at der skal ske individuel oplæring af hjælperne.
- Det er afgørende for deres mulighed for at tilrettelægge en selvstændig tilværelse, at hjælpen kan leveres på bestemte tidspunkter. -

Borgere tildelt BPA-ordningen er således borgere i særligt sårbare situationer, som har særligt behov, der som udgangspunkt skal dækkes af særligt udvalgte hjælpere. -

Borgere der får tildelt en BPA-ordning efter servicelovens § 96, har en så massivt brug for hjælp, at der er tale om en livstruende tilstand så fremt, at der ikke opnås nogen hjælp. -

Det gøres dertil gældende, at det ved Østre Landsrets afgørelse U.1999.1128.Ø blev fastslået, at der kan være tale om en afbrydelse fra arbejdsdag til arbejdsdag, da medarbejderne i den konkrete sag op sagde deres stilling fredag den 30. september 1994 og optog arbejdet mandag den 3. oktober 1994. -

Det gøres derfor gældende, at EU-Domstolens afgørelse sammenholdt med Østre Landsrets afgørelse må betyde, at der er gået tilstrækkelig tid mellem opsigelsen af medarbejderne i Virksomhed A/S den 2. juni 2022 til indgåelsen af aftaler med Sagsøgte Virksomhed den 3. juni 2022 hhv. den 7. juni 2022, den 8. juni 2022 og 10. juni 2022 for at det kvalificere som en afbrydelse, jfr. bilag IIi.

Hertil bemærkes det, at omstændighederne omkring Virksomhed A/S' konkurs ikke alene satte borgeren i den position, at de blev bange for deres liv og velfærd, men også satte hjælperne i en penibel position. Hjælperne, herunder sagsøgeren, skulle, hvis man følger LG's argument om, at der ikke er sket afbrydelse, have efterladt borgerne, menne -
sker som de har passet og plejet, til deres egen skæbne, velvidende hvad -
konsekvenserne kunne være.

at opsigelsen i bilag 2 skal sidestilles med en fritstilling under hensyn til den udførte aktivitet og det faktum, at der i brevet er angivet, at der ikke vil blive udbetalt løn for allerede udført arbejde og ej heller for hjælpernes opsigelsesperiode, hvorved at Virksomhed A/S har væsentligt misligholdt ansættelsesforholdet, ligesom konkursen blev indgivet da -
gen efter opsigelsen den 3. juni 2022.

at borgeren bibeholder ledelsesretten, herunder retten til at udvælge, hvilke hjælpere der skal bistå denne i overensstemmelse med formålet med BPA-ordningen som redegjort for i nærværende svarskrifts afsnit 3.1, hvorfor sammenfaldet af hjælpere tilknyttet den enkelte borger ikke -
kan lægges til grund rettens vurdering af om der forelægger en virksomhedsoverdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1. Det fremgår af Vejledningen s. 5:

”At borgeren skal kunne fungere som arbejdsleder indebærer som udgangspunkt, at borgeren skal være i stand til at tilrettelægge hjælpen og fungere som daglig leder for hjælperne, dvs. at borgeren skal kunne varetage følgende opgaver:

- Varetage arbejdsplanlægning sammen med og for hjælperne. – Udarbejde jobbeskrivelse og jobopslag/annonce. – Udvalgte hjælpere, herunder at varetage ansættelsessamtaler.*
- Planlægge det daglige arbejde for hjælperne. – Afholde personalemøder med hjælperne.*
- Afholde medarbejderudviklingssamtaler (MUS).”*

[Min fremhævnning]

Det er således i henhold til Vejledningen og praksis en forudsætning for BPA-ordningen, at borgeren udvælger hvilke hjælpere denne skal have og evt. hvem andre end borgeren selv, det økonomiske tilskud skal overføres til. Der er tale om en ret til at udvælge hjælpere og privat virksomhed mv., der er personlig, og som ikke kan overdrages. BPA-ordningen er særegen bl.a. fordi, at borgeren kan overdrage arbejdsgi -
veransvaret til en privat virksomhed mv., men kan ikke overdrage le -
delsesretten, hvortil hører retten til at udvælge hjælpere.

Det er derfor ikke muligt for en privat virksomhed såsom Virksomhed A/S at overdrage hjælpere, idet retten til at udvælge hjælperne ligger hos borgeren. Ligeledes vil Virksomhed A/S ej heller kunne overdrage arbejds -
giveransvaret, idet det er borgerens personlige og eksklusive ret, at ud -
vælge hvilken privat virksomhed mv., som denne ønsker at varetage de -
administrative opgaver mv., ud fra princippet om borgerens selvbestemmelsesret.

Det gøres derfor gældende, at idet hverken Virksomhed A/S eller Sagsøgte Virksomhed ikke har haft retten til at udpege hjælpere til de enkelte

borgere, kan der ikke være tale om en overdragelse, jf. overdragelseslovens § 1. -

at da det er borgeren, der har den eksklusive ret til at udpege hjælpere, må det derfor også anses som værende denne, der har hjemtaget BPA-ordningen fra Virksomhed A/S, og hvis retten finder at der er sket en overdragelse, jf. overdragelseslovens § 1, at det i givet fald er borgeren der har foretaget denne overdragelse. -

at finder retten, at der forelå en virksomhedsoverdragelse, jf. virksomhedsoverdragelseslovens § 1, herunder at der ikke har været en afbrydelse ej heller under hensyn til branchens aktivitet, gøres det gældende, at der forelå en nødretslignende tilstand, idet borgernes liv og velfærd var afhængig af deres hjælpere, hvorfor det var nødvendigt at finde en løsning straks, der kunne fortsætte uden afbrydelse, hvorfor virksomhedsoverdragelseslovens § 2, stk. 1 konkret skal tilsidesættes. -

at der er tale om en garantiordning i henhold til LG § 8, stk. 2, da kommunen dels garanterer for betalingen af servicen til borgerne og kommunen har i de situationer, der er citeret i duplikken, afsnit 2.1. – 2.4. garantiansvaret for, at borgerne under BPA-ordningen bliver serviceret, hvis de eksempelvis ikke kan skaffe medhjælpere til den BPA-ordning, eller der ikke kan skaffes BPA-firma som vil administrere for borgerne. Kommunen har pligt til at pleje borgeren, hvis borgeren ikke selv finder en administrator for ordningen. Kommunen vil i tilfælde af, at borgeren løser opgaven have pligt til pleje af borgeren, enten på plejehjem eller, hvis der er borger med respirator, vil de blive indlagt på hospital. Borgeren skal, hvor borgeren ønsker, at et BPA-firma skal administrere ordningen, selv finde et BPA-firma og indgå kontrakt med et sådant selskab, der administrerer BPA-ordningen. Det er borgeren selv, der vælger medhjælperne, der skal servicere vedkommende. Det er ikke en opgave for BPA-firmaet, -

at det gøres gældende, at LG i henhold til lov om lønmodtageres garantifond § 4, stk. 4, skal dokumentere sit krav og LG skal individuelt prøve kravet og søge kravet belyst bedst muligt, jfr. officialprincippet, -

at arbejdet reelt set har været afbrudt ved opsigelsen og ved indgivelse af konkursbegæring dagen efter, henholdsvis den 2. juni og 3. juni 2022, og at medhjælperne reelt set har været fritstillet fra 2. juni/3. juni 2022,

at dette også underbygges af, at det var kommunerne som kontaktede de respektive borgere og oplyste dem, at de omgående skulle skaffe dels ny administrator til BPA-ordningen og dels medhjælpere, der skulle servicere den enkelte borger. Det er kommunen, der har det overordnede ansvar for, at borgeren får den service, som borgeren har krav på,

at LG's oversigt ikke kan lægges til grund, som de medhjælpere der er overtaget af sagsøgte 2. De borgere og medhjælpere, som sagsøgte 2 servicerer fremgår af bilag Iii,

at den pågældende situation svarer til den situation, hvor domstolene må acceptere, at en sådan periode opfattes reelt set som at arbejdet har været afbrudt siden 2. juni 2022, jfr. bemærkningerne ovenfor,

at det kan lægges til grund, at den tidligere direktør i Virksomhed A/S Vidne 3's erklæring i nærværende retssag er et udtryk for, dels hvor mange medarbejdere der var hos Virksomhed A/S på konkurs tidspunkt, og dels er det dokumentation for, at sagsøgte 2 ikke har overtaget en virksomhed, som er en enhed eller som er en identitet med det, som konkursboet var før konkursen,

at sagsøgte 2 administrerer BPA-ordningen for følgende kommuner: Næstved Kommune, Sorø kommune, Ringsted Kommune, Københavns Kommune, Slagelse Kommune, Odsherred Kommune, Hvidovre Kom -
mune, Albertslund Kommune, Vordingborg Kommune, Lolland Kom -
mune, Faxe Kommune, Hillerød Kommune, Køge Kommune, Kalund -
borg Kommune, Furesø Kommune og Holbæk Kommune,

at der reelt set ikke er sket en virksomhedsoverdragelse, da borgeren ikke har overdraget sin virksomhed, men fortsat har været arbejdsgiver hele vejen igennem for medhjælperne,

at medhjælpernes arbejdsforpligtelse er bragt til ophør allerede den 2. juni 2022 og derfor er de pr. "overtagelsestidspunktet" reelt set ikke en del af Virksomhed A/S/konkursboet/borgerens "virksomhed", og derfor ikke omfattet af lov om virksomhedsoverdragelse, da den handicap -
pede/borgeren fortsat er arbejdsgiver,

at sagsøgte 2's virksomhed ikke er identisk/er en enhed, som Virksomhed A/S var. Sagsøgte 2 har kun overtaget enkelte borgere og enkelte medhjæl -
pere, som udgør langt mindre end halvdelen af konkursboet/Virksomhed A/S' samlede forretning.

at der er overensstemmelse med, hvad der udbetales fra kommunen til, hvad borgeren modtager til betaling af løn og den løn, som medhjæl -
perne får udbetalt."

Landsrettens begrundelse og resultat

Spørgsmålet om sagsøgernes lønkrav mv. kan overdrages til Lønmodtagernes

Garanti fond i medfør af § 8, stk. 2, i lov om Lønmodtagernes Garantifond

De otte sagsøgere var ansat hos Virksomhed A/S som handicaphjælpere for bor -
gere, der havde bopæl i henholdsvis Holbæk Kommune, Høje Taastrup Kom -
mune, Slagelse Kommune og Københavns Kommune. Det var disse fire kom -
muner, som udbetalte tilskud til de pågældende borgeres BPA-ordninger til
Virksomhed A/S, idet tilskuddene var overført fra borgerne til Virksomhed A/S
efter lov om social service § 96, stk. 2. Som sagen er oplyst, lægger landsretten til
grund, at konkursboet efter Virksomhed A/S har faktureret kommunerne på

grundlag af de eksisterende tilskudsbevillinger for 2022 for det arbejde, som var udført af handicaphjælperne forud for konkursen den 8. juni 2022. Som sagen er oplyst, lægges det endvidere til grund, at kommunerne efterfølgende har indbetalt de fakturerede beløb til konkursboet, og at dette er sket i overensstemmelse med reglerne om udbetaling af tilskud i den ovenfor omtalte bekendtgørelse om udmåling af tilskud til bl.a. borgerstyret personlig assistance. Herefter lægges det til grund, at kommunerne har betalt de bevilligede tilskud for den periode, som de omhandlede lønkrav vedrører, til konkursboet. -

Det følger af § 8, stk. 2, nr. 2, i lov om Lønmodtagernes Garantifond, at en lønmodtager kan overdrage bl.a. lønkrav til Lønmodtagernes Garantifond, når et sådant krav bestrides af Lønmodtagernes Garantifond, arbejdsgiveren eller dennes bo under henvisning til, at der forud for arbejdsgivers konkurs har fundet en virksomhedsoverdragelse sted til en privat erhverver, hvis den private erhververs eventuelle indfrielse af kravet er sikret gennem offentlig garanti. -

Sagsøgerne og Lønmodtagernes Garantifond er uenige om, hvorvidt kravet i § 8, stk. 2, nr. 2, om, at der skal foreligge en offentlig garanti, er opfyldt. Det er sagsøgernes hovedsynspunkt til støtte for, at kravet om offentlig garanti er opfyldt, at BPA-ordningen er en offentligt finansieret velfærdsydelse, som borgeren er garanteret efter lov om social service, når denne er bevilliget, og når de lovbestemte tilskud til ordningen ved de indgåede aftaler er overført til BPA-virksomheden, udgør dette en offentlig garanti for betaling af løn mv. til handicaphjælperne i en BPA-ordning. -

Det fremgår ikke af lovens ordlyd, hvad begrebet ”offentlig garanti” omfatter, ligesom det ikke er nærmere beskrevet i bestemmelsens forarbejder. Det fremgår imidlertid af forarbejderne, at det ikke har været hensigten med bestemmelsen i § 8, stk. 2, nr. 2, at Lønmodtagernes Garantifond skulle kunne komme til at hæfte for beløb, som fonden ikke i forvejen skulle have betalt, og at der er tale om en snæver, målrettet bestemmelse. Endvidere anføres det i de specielle bemærkninger til bestemmelsen, at lønmodtagerkrav ikke skal overtages af Lønmodtagernes Garantifond, hvis der er tale om virksomhedsoverdragelse til en privat erhverver, og der ikke er en offentlig garanti for kravet, som Lønmodtagernes Garantifond umiddelbart kan anvende til at få kravet dækket af offentlige midler. Den offentlige garanti skal være ubetinget og gælde alle de krav, som lønmodtageren ved virksomhedsoverdragelsen kan rette mod den private erhverver. -

Der er ikke for landsretten fremlagt tilsagn fra de nævnte fire kommuner eller andre oplysninger om, hvorvidt kommunerne ville være indstillet på at dække de krav, som sagsøgerne har rejst over for Lønmodtagernes Garantifond, i det tilfælde at Lønmodtagernes Garantifond betalte kravene, og en sådan forpligtelse -

telse findes heller ikke at følge af bekendtgørelsen om kommunernes udbetaling af tilskud. -

Sagsøgerne findes derfor ikke at have godtgjort, at der foreligger en offentlig garanti, der dækker de krav, som sagsøgerne har rejst efter lov om lønmodtagernes garantifond § 8, stk. 2, nr. 2. -

Det bemærkes i øvrigt, at det heller ikke findes dokumenteret, at de tilskud, der er bevillet til de borgere, som sagsøgerne var hjælpere hos, fuldt ud dækker de lønkrav mv., som sagsøgerne har gjort gældende over for Lønmodtagernes Garantifond.

Lønmodtagernes Garantifond frifindes derfor for sagsøgernes påstand 1.

Spørgsmålet om der er sket en virksomhedsoverdragelse fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed

Efter bevisførelsen, herunder forklaringen fra tidligere administrerende direktør i Virksomhed A/S, Vidne 3, lægges det til grund, at Virksomhed A/S havde to forretningsområder; jobservice og handicapservice, og at sidstnævnte forretningsområde udgjorde ca. 90 pct. af den samlede virksomhed. Det lægges desuden til grund, at der forud for konkursen var ansat 120-130 handicaphjælpere og to handicapkonsulenter inden for forretningsområdet handicapservice, der omfattede BPA-ordninger efter lov om social service § 96 og ledsager-ordninger efter samme lovs § 97. Endvidere lægges det til grund, at virksomheden havde indgået borgerkontrakter med 20-25 borgere, som havde en BPA-ordning efter servicelovens § 96. -

Det er ubestridt, at 18 af de borgere, som Virksomhed A/S havde kontrakt med, valgte at indgå en ny borgerkontrakt med Sagsøgte Virksomhed i anledning af Virksomhed A/S' konkurs. Af oversigten fremlagt af Sagsøgte Virksomhed fremgår såle -

des, at 17 borgere indgik en borgerkontrakt med Sagsøgte Virksomhed i perioden 3. til 8. juni 2022, og at en enkelt borger indgik kontrakt den 10. juni 2022. Der er mellem Sagsøgte Virksomhed og Lønmodtagernes Garantifond ikke enighed om, hvor mange af handicaphjælperne, der var ansat hos Virksomhed A/S, der blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed i forbindelse med konkursen. På baggrund af Sagsøgte Virksomheds egen oversigt og oplysninger i øvrigt lægges det til grund, at Sagsøgte Virksomhed forud for konkursen ansatte mindst 74 af handicaphjælperne med en ansættelsesdato i perioden 3. juni til 8. juni 2022 – heriblandt alle otte sagsøgere. -

Vidne 7 og Vidne 6, der hos Virksomhed A/S var ansat som de to eneste handicapkonsulenter, og som varetog koordinerende opgaver i forhold til de enkelte borgeres team af hjælpere, har begge forklaret, at de blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed med start den 13. juni 2022, og at de hos Sagsøgte Virksomhed -

fortsatte med at varetage en konsulentfunktion i forhold til de samme borgere. Vidne 7 har dog forklaret, at hun hos Sagsøgte Virksomhed kun brugte omkring en fjerdedel af sin arbejdstid på denne funktion, idet hun primært blev ansat som bogholder.

Det lægges endvidere til grund som ubestridt, at arbejdsopgaver og vagtplaner for de handicaphjælpere, der blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed, fortsatte uændret, og at handicaphjælperne mødte ind i overensstemmelse med vagtplanerne i perioden fra opsigelsen den 2. juni og til ansættelsen hos Sagsøgte Virksomhed. Det lægges endvidere til grund, at langt hovedparten af handicaphjælperne, herunder samtlige sagsøgere, fortsatte som hjælpere hos de samme borgere.

Spørgsmålet er, om der herved er sket en virksomhedsoverdragelse fra Virksomhed A/S til Sagsøgte Virksomhed, således at Sagsøgte Virksomhed i medfør af virksomhedsoverdragelsesloven § 2, stk. 1, er indtrådt i forpligtelsen til at betale sagsøgernes lønkrav mv., der bestod på overdragelsestidspunktet.

Det følger af virksomhedsoverdragelseslovens § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse ved overdragelse af en virksomhed eller en del heraf, der ligger inden for det område, hvor traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab finder anvendelse. Loven er en gennemførelse af Rådets direktiv nr. 23 af 12. marts 2001 med senere ændringer.

Det følger af EU-domstolens praksis som omtalt under afsnittet om retsgrundlag, at der ved afgørelsen af, om der foreligger en virksomhedsoverdragelse, skal tages hensyn til alle faktiske omstændigheder omkring den pågældende overførsel. Afvejningen af, hvilken vægt der skal lægges på de forskellige kriterier for, om der er tale om virksomhedsoverdragelse, afhænger af, hvilken type aktiviteter der er overført. For så vidt angår en aktivitet som handicapservice, der i det væsentligste er baseret på arbejdskraft, og hvor der ikke er sket overførsel af materielle eller immaterielle aktiver af betydning, kan der foreligge en virksomhedsoverdragelse, hvis den overtagne virksomhed ikke blot har videreført den økonomiske aktivitet, men tillige har overtaget en efter antal og kvalifikationer betydelig del af den arbejdsstyrke, som hos den tidligere arbejdsgiver udførte den pågældende aktivitet. Ved denne vurdering må der navnlig lægges vægt på, om der er overtaget ansatte i et sådant omfang, at det er muligt at fortsætte aktiviteten på en stabil måde.

Det er Lønmodtagernes Garantifond, der har bevisbyrden for, at der er overtaget en efter antal og kvalifikationer betydelig del af arbejdsstyrken. Som ovenfor anført lægges det til grund, at mindst 74 af de ca. 120 – 130 handicaphjælpere, der havde været ansat hos Virksomhed A/S, blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed i perioden 3. til 8. juni 2022, dvs. inden Virksomhed A/S' konkurs. Landsretten finder, at der herved er overført en betydelig del af de ansatte i Virksomhed A/S'

forretningsområde handicapservice til Sagsøgte Virksomhed, og at disse fortsatte den samme aktivitet som hjælpere for de 18 borgere, der indgik kontrakt med Sagsøgte Virksomhed. Landsretten finder det således godtgjort, at den del af Virksomhed A/S' virksomhed, som udgjordes af forretningsområdet handicapservice, blev virksomhedsoverdraget til Sagsøgte Virksomhed forud for Virksomhed A/S' konkurs. Dette understøttes tillige af, at de to medarbejdere hos Virksomhed A/S, der havde en koordinerende funktion i forhold til handicapservice, også blev ansat hos Sagsøgte Virksomhed få dage efter konkursen, og at begge hos Sagsøgte Virksomhed – dog i forskelligt omfang – fortsatte med at varetage de samme opgaver, som de havde varetaget hos Virksomhed A/S.

Landsretten bemærker, at det forhold, at ansættelserne hos Sagsøgte Virksomhed må anses for afledt af, at 18 borgere med en BPA-ordning mv. hver især valgte at indgå kontrakt med Sagsøgte Virksomhed om varetagelse af arbejdsgiveropgaven, ikke findes at kunne føre til et andet resultat. Uanset at der således foreligger en atypisk situation derved, at overførslen af sagsøgerne til Sagsøgte Virksomhed må anses for en afledt følge af en række tredjeparters selvstændige beslutning om at indgå kontrakt med Sagsøgte Virksomhed, finder landsretten, at de beskyttelseshensyn i forhold til lønmodtagerne, der ligger til grund for reglerne om virksomhedsoverdragelse, må føre til, at en situation som den foreliggende falder inden for virksomhedsoverdragelseslovens anvendelsesområde.

Sagsøgerne findes på den baggrund at skulle have medhold i deres påstand 3, således at Sagsøgte Virksomhed skal anerkende, at sagsøgerne er virksomheds- overdraget til Sagsøgte Virksomhed.

Det følger heraf, at Lønmodtagernes Garantifond ikke skal anerkende, at sagsøgerne ikke er virksomhedsoverdraget til Sagsøgte Virksomhed. Lønmodtagernes Garantifond frifindes derfor for påstandene herom.

Renter

Da Lønmodtagernes Garantifond i det hele er frifundet for sagsøgernes påstande 1 og 2, bortfalder påstand 4 om renter.

Sagsøgerne har som påstand 5 for det tilfælde, at man får medhold i, at sagsøgerne er virksomhedsoverdraget til Sagsøgte Virksomhed, nedlagt en anerkendelse påstand over for Sagsøgte Virksomhed om principalt, at sagsøgernes lønkrav mv., i medfør af rentelovens § 3, stk. 1, skal forrentes fra den 1. juli 2022, som er den dato, hvor løn mv., i henhold til lønsedler skulle have været udbetalt til sagsøgerne.

Da påstanden om forrentningstidspunktet ikke er bestridt af Sagsøgte Virksomhed, tages sagsøgernes principale påstand i påstand 5 til følge.

Sagsomkostninger

Sagsøgerne har vundet de to sager i forhold til Sagsøgte Virksomhed og tabt i forhold til Lønmodtagernes Garantifond. Sagsøgerne skal herefter betale sagsomkostninger til Lønmodtagernes Garantifond, og Sagsøgte Virksomhed skal betale sagsomkostninger til sagsøgerne. -

Sagerne har været behandlet samlet under forberedelsen og har været hovedforhandlet samlet over 3 ½ retsdag. Der har været fremlagt omfattende sagsmateriale, og der har været omfattende skriftveksling. På denne baggrund og efter sagernes økonomiske værdi fastsættes sagsomkostningerne som følger: -

I sag BS-14371/2023 skal Sagsøgte Virksomhed betale 104.500 kr. til FOA. 100.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms, og 4.500 kr. er til retsafgift. I sag BS-37405/2023 skal Sagsøgte Virksomhed til statskassen betale 40.000 kr. Beløbet er til dækning af salær til den beskikkede advokat inkl. moms.

I sag BS-14371/2023 skal FOA som mandatar betale 125.000 kr. til Lønmodtagernes Garantifond. Beløbet er til dækning af advokatudgifter inkl. moms.

I sag BS-37405/2023 skal statskassen, da Sagsøger 8 har fri proces, betale 40.000 kr. til Lønmodtagernes Garantifond til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. -

THI KENDES FOR RET:

Lønmodtagernes Garantifond frifindes.

Sagsøgte Virksomhed tilpligtes at anerkende, at Sagsøger 4, Sagsøger 2, Sagsøger 5, Sagsøger 1, Sagsøger 3, Sagsøger 7, Sagsøger 6 og Sagsøger 8 er virksomhedsoverdraget til Sagsøgte Virksomhed.

Sagsøgte Virksomhed tilpligtes at anerkende, at Sagsøger 4's, Sagsøger 2's, Sagsøger 5's, Sagsøger 1's, Sagsøger 3's, Sagsøger 7's, Sagsøger 6's og Sagsøger 8's krav skal forrentes i medfør af rentelovens § 3, stk. 1, fra den 1. juli 2022.

I sagsomkostninger skal Sagsøgte Virksomhed inden 14 dage betale 104.500 kr. til FOA og 40.000 kr. til statskassen.

I sagsomkostninger skal FOA inden 14 dage betale 125.000 kr. til Lønmodtager -
nes Garantifond.

I sagsomkostninger skal statskassen inden 14 dage betale 40.000 kr. til Lønmod -
tagernes Garantifond.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 08-04-2026 kl. 14:25

Modtagere: Advokat (H) Niels-Peter Sejersen, Øvrige Advokat Christian Traberg
Bennetzen (afsluttet), Mandatar Fagligt Fælles Forbund (afsluttet), Sagsøgte
Lønmodtagernes Garantifond (afsluttet), Advokat (H) Lise Lauridsen, Sagsøger 8
(afsluttet), Advokat (H) Steen Witthøfft, Sagsøgte Virksomhed v/Person 24 (afsluttet)